

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България

(Обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г. и бр. 1 от 2019 г.)

§ 1. В чл. 2, ал. 6 се правят следните изменения и допълнения:

1. В основния текст след думите „на български гражданин“ се добавят думите „по смисъла на този закон“.

2. В т. 4 думите „които са на издръжка“ и запетаята пред тях се заличават.

§ 2. Създава се чл. 76:

„Чл. 76. (1) Право на пребиваване на деца чужденци до 18-годишна възраст се предоставя след общо съгласие на родителите. В случаи, при които не е налице общо съгласие на родителите, спорът между тях се решава от районния съд по местопребиваване на детето.

(2) Производството пред съда по ал. 1 започва по заявление на единия от родителите. Съдът изслушва другия родител, освен ако не се яви без уважителни причини. Съдът може и по своя инициатива да събира доказателства.

(3) В случаите по ал. 2 при всяко производство съдът уведомява дирекция „Социално подпомагане“ по местопребиваване на детето, като за уведомлението се прилагат разпоредбите на Граждански процесуален кодекс.

(4) Дирекция „Социално подпомагане“ предоставя становище на съда, което съдържа: преценка на желанията и чувствата на детето; физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; способността на родителите да се грижат за него; последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата; други обстоятелства, имащи отношение към детето.

(5) Съдът постановява решение, с което замества липсващото съгласие на единия от родителите, или оставя искането без уважение. Съдът може да допусне предварително изпълнение на постановеното решение. Решението на съда подлежи на обжалване по общия ред.

(6) При започнало производство по предоставяне право на пребиваване, същото се спира до окончателно произнасяне на съда по заявлението по ал. 2.

(7) След получаване на окончателното решение на съда дирекция „Миграция“, отдел/сектори/групи „Миграция“ при ОД на МВР взимат решение за предоставяне право на пребиваване, като проверяват служебно и другите документи и обстоятелства, свързани с правния статут на детето.“

§ 3. Член 21д се изменя така:

„Чл. 21д. Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице издава решение за отказ за предоставяне на статут на лице без гражданство, когато се установи, че кандидатът:

1. попада в обхвата на чл. 1, т. 2 на Конвенцията за статута на лицата без гражданство, приета в Ню Йорк на 28 септември 1954 г. (ратифицирана със закон - ДВ, бр. 11 от 2012 г.) (ДВ, бр. 60 от 2012 г.);

2. не е декларирал гражданството си с цел получаване статут на лице без гражданство;

3. е влязъл в страната или е направил опит да премине през нея не през установените за това места или чрез използване на неистински или преправени документи и не отговаря на изискванията на този закон и на правилника за неговото прилагане относно предоставянето на статут на лице без гражданство;

4. пребивава незаконно на територията на Република България към датата на подаване на заявлението и не отговаря на изискванията на този закон и на правилника за неговото прилагане относно предоставянето на статут на лице без гражданство.“

§ 4. В чл. 21и се създава ал. 4:

„(4) На лице с предоставен статут на лице без гражданство в Република България, което не отговаря на условията за разрешаване на постоянно или дългосрочно пребиваване на територията на Република България, може да бъде разрешено продължително пребиваване със срок до една година по ред, предвиден в правилника за прилагане на закона.”

§ 5. В чл. 23 се създават ал. 5 и 6:

„(5) За получаване право на продължително пребиваване чужденецът подава лично в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектори/групи „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец и документи съгласно правилника за прилагане на закона.

(6) За получаване право на постоянно или дългосрочно пребиваване чужденецът подава лично в дирекция „Миграция“ или в сектори/групи „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец и документи съгласно правилника за прилагането на закона.”

§ 6. В чл. 24 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) точка 6 се изменя така:

„6. са представители на чуждестранно търговско дружество с регистрирано, след проверка и оценка на представени документи, относно икономическа активност и данъчна изрядност на чуждестранното дружество за период от две години преди регистрацията на представителството, както и на документи относно неговите планирани дейности, от Българската търговско-промишлена палата търговско представителство в Република България; разрешение за продължително пребиваване могат да получат не повече от трима представители за всяко чуждестранно търговско дружество; Българската търговско-промишлена палата своевременно уведомява дирекция „Миграция“ при промяна в обстоятелствата по регистрацията на представителството;“

б) в т. 13 след думите „постоянно пребиваване“ се поставя запетая и се добавя „както и на чужденец, получил международна закрила“;

в) създава се т. 22:

„22. са членове на семейството на чужденец с предоставено убежище, временна закрила или хуманитарен статут - когато документите, удостоверяващи семейните връзки и правото на издръжка, са признати или допуснати за изпълнение по реда на българското законодателство;”.

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Заявлението за издаване на разрешение за продължително пребиваване се разглежда в срок до 14 дни от подаването му, при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона, като в случаите на правна и фактическа сложност и необходимост от предоставяне на допълнителни документи и информация този срок може да бъде продължен с още един месец. Чужденецът се уведомява писмено при продължаване на срока, като в писмото се посочва, че следва да предостави необходимите документи и информация в 14-дневен срок от получаване на писмото. В случай че допълнителните документи и информация не бъдат предоставени в посочения срок, производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване се прекратява, като заявлението не подлежи на повторно разглеждане.“

§ 7. В чл. 24б се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 изречение второ се изменя така:

„Когато срокът на договора за разработване на научноизследователски проект е по-кратък от една година, разрешението се издава за срока на договора.“

2. В ал. 5 след думите „Дирекция „Миграция“ се поставя запетая и се добавя „отдел/“.

3. В ал. 13 изречение първо се изменя така:

„Разрешение за продължително пребиваване за срок до 9 месеца може да получи и чужденец, който в срок до 7 работни дни след приключване на научноизследователски проект е подал заявление в Агенцията по заетостта за регистрация като търсещо работа лице съгласно Закона за насърчване на заетостта.“

§ 8. В чл. 24в ал. 6 се изменя така:

„(6) Разрешение за продължително пребиваване за срок до 9 месеца може да получи и чужденец, който в срок до 7 работни дни след приключване на обучението си като студент в редовна форма на обучение във

висше училище в Република България е подал заявление в Агенцията по заетостта за регистрация като търсещо работа лице съгласно Закона за насърчаване на заетостта. Разрешението се издава по ред, определен с правилника за прилагане на закона."

§ 9. В чл. 24г, ал. 10, в изречение първо думата „три“ се заменя с „два“.

§ 10. В чл. 24и се създава ал. 5:

„(5) Дирекция „Миграция“, отдел/сектори/групи „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи предоставят информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението по ал. 1, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.“

§ 11. В чл. 24к, ал. 5, изречение второ думите „по ал. 1“ се заменят със „за пребиваване на сезонен работник съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни със срок на валидност до срока на първоначално издаденото“.

§ 12. В чл. 24о, ал. 3 след думите „Дирекция „Миграция“ се поставя запетая и се добавя „отдел/“.

§ 13. В чл. 25 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 3 след думата „деца“ се добавя „на български гражданин или на“.

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Заявление за предоставяне на разрешение за постоянно пребиваване се подава лично в дирекция „Миграция“ или сектор/група „Миграция“ при съответната областна дирекция на Министерството на вътрешните работи. Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него лице взема решение по заявлението в срок до два месеца от приемането му, като в случаите на правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи срокът може да бъде продължен с още два месеца. Разрешението се издава по ред, определен с правилника за прилагане на закона.“

3. Създава се ал. 6:

„(6) Разрешение за постоянно пребиваване не могат да получат чужденците, получили разрешение за продължително пребиваване на

основание чл. 28а, с изключение на случаите, когато на чужденци, навършили 18-годишна възраст, е предоставено разрешение за продължително пребиваване по хуманитарни причини.”

§ 14. Член 25б се отменя.

§ 15. Член 28а се изменя така:

„Чл. 28а. (1) На непридружени деца чужденци, както и на чужденци, ненавършили 18-годишна възраст, които са влезли на територията на Република България с придружител, но са били изоставени от него, които не са поискали закрила по Закона за убежището и бежанците или по чиито молби има влезли в сила решения за отказ от международна закрила, може да им бъде разрешено единствено продължително пребиваване на територията на Република България до навършване на пълнолетие. Разрешението се издава по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

(2) След навършване на 18-годишна възраст на чужденците по ал. 1 може да бъде разрешено продължително пребиваване при наличие на хуманитарни причини.

(3) Дирекция „Социално подпомагане“ по местопребиваването на чужденците по ал. 1 определя и провежда конкретни мерки за закрила съгласно Закона за закрила на детето след извършена преценка за най-добрия интерес на детето, а Държавната агенция за закрила на детето координира, наблюдава и контролира изпълнението на определените мерки за закрила относно спазване на неговите права до окончателното решаване на въпроса за пребиваването му в Република България, но не и след навършването на 18-годишна възраст.

(4) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице разрешава продължителното пребиваване на чужденците по ал. 1 и 2 след извършена преценка на възможността за връщането им на член на техните семейства, на определен настойник или на подходящи приемни центрове в държавата им на произход, в трета държава, готова да ги приеме, или в държава, задължена да ги приеме по силата на спогодба за предаване и обратно приемане с Република България, при условие че там животът и свободата им не са застрашени и те не са изложени на опасност от преследване, от изтезание или от нечовешко или унижително отношение. Преценката се извършва по ред, определен в правилника за прилагане на закона.

(5) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице издава отказ за разрешаване на продължително пребиваване на чужденците по ал. 1 и 2, когато се установи, че те могат да бъдат върнати. Отказът подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(6) Не се допуска събиране на семейство на чужденец, получил право на пребиваване по ал. 1 и 2.”

§ 16. В чл. 33к, ал. 5, изречение второ думите „по ал. 1“ се заменят със „за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни със срок на валидност до срока на първоначално издаденото“.

§ 17. В чл. 35, ал. 4 думите „разрешението за пребиваване“ се заменят с „разрешението за продължително пребиваване“.

§ 18. В чл. 44, ал. 7 се създава изречение второ:

„За целите на настаняването се поддържат Регистър на настанените чужденци с наложени принудителни административни мерки и Регистър на краткосрочно настанените чужденци, съдържащи данни за настанените чужденци.“

§ 19. В чл. 46а се правят следните изменения:

1. В ал. 2 думите „по ал. 1“ се заличават.

2. Алинея 5 се изменя така:

„(5) След влизане в сила на съдебно решение, с което се отменя заповед за принудително настаняване по ал. 1, по чл. 44, ал. 8 или по чл. 44, ал. 12, чужденецът се освобождава незабавно от специалния дом.“

§ 20. В § 1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения:

1. Точка 8 се изменя така:

„8. „Училище“ е публична или частна институция по смисъла на чл. 25, ал. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование, която участва в програма за ученически обмен или образователен проект.“

2. Точка 20 се изменя така:

„20. „Доказателства за осигурено жилище“ са документи, както следва:

а) нотариален акт или друг документ, доказващ собствеността или ползването на имота;

б) декларация от собственика за предоставен адрес на пребиваване; в случай че декларацията не е подадена лично от собственика или от упълномощено от него лице, тя следва да бъде с нотариална заверка на подписа.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 21. (1) Гражданите на Обединеното кралство и членовете на техните семейства, които към 29 март 2019 г. са влезли и пребивават законно в Република България или притежават валиден документ за пребиваване, издаден от Република България, могат в срок до 31 декември 2020 г. да подадат лично заявление в дирекция „Миграция“ или в областните дирекции на Министерството на вътрешните работи за издаване на разрешение за пребиваване в Република България, за което незабавно им се издава временно удостоверение за пребиваване. Към заявлението се прилагат необходимите документи по Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани, и членовете на техните семейства.

(2) На лицата по ал. 1, които не представляват заплаха за националната сигурност или обществения ред, в срок до един месец от датата на подаване на заявлението се издава разрешение за пребиваване при условията на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани, и членовете на техните семейства.

(3) Членовете на семейството на гражданин на Обединеното кралство, получил разрешение за пребиваване по ал. 2, които към 29 март 2019 г. са придобили качеството на член на семейство на гражданин на Обединеното кралство, но които към тази дата не пребивават в Република България, могат в срок до 29 март 2022 г. да подадат лично заявление в дирекция „Миграция“ или в областните дирекции на Министерството на вътрешните работи за издаване на разрешение за пребиваване в Република България, за което незабавно им се издава временно удостоверение за пребиваване. Към заявлението се прилагат необходимите документи по Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на

гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани, и членовете на техните семейства.

(4) Членовете на семейството на гражданин на Обединеното кралство, получил разрешение за пребиваване по ал. 2, които са придобили качеството на член на семейство на гражданин на Обединеното кралство между 30 март 2019 г. и 31 декември 2020 г., могат в срок до 31 декември 2020 г. да подадат лично заявление в дирекция „Миграция“ или в областните дирекции на Министерството на вътрешните работи за издаване на разрешение за пребиваване в Република България, за което незабавно им се издава временно удостоверение за пребиваване. Към заявлението се прилагат необходимите документи по Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани, и членовете на техните семейства.

(5) Гражданин на Обединеното кралство, който е член на семейството на български гражданин, придобил това си качество до 29 март 2019 г., може в срок до 29 март 2022 г. да подаде лично заявление в дирекция „Миграция“ или в областните дирекции на Министерството на вътрешните работи за издаване на разрешение за пребиваване в Република България, за което незабавно му се издава временно удостоверение за пребиваване. Към заявлението се прилагат необходимите документи по Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани, и членовете на техните семейства.

(6) На лицата по ал. 3-5, които не представляват заплаха за националната сигурност или обществения ред, в срок до един месец от датата на подаване на заявлението се издава разрешение за пребиваване при условията на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани, и членовете на техните семейства.

(7) Лицата по ал. 3-5 могат да влязат на територията на Република България с валиден паспорт и виза, когато такава се изисква. Визата се издава при условията и по реда на чл. 4 от Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани, и членовете на техните семейства.

(8) Държавна агенция „Национална сигурност“ предоставя писмено становище в 7-дневен срок от получаване на заявлението по ал. 1 и ал. 3-5.

(9) Заявлението по ал. 1 и ал. 3-5 е по образец, утвърден със заповед на министъра на вътрешните работи.

(10) Разрешението за пребиваване по ал. 1 и ал. 3-5 се издава съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 година относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в него задължително се отбелязва „пребивавал законно към 29.03.2019 г.“ – за гражданин на Обединеното кралство или „член семейство на гражданин на Обединеното кралство, пребивавал законно към 29.03.2019 г.“ – за членовете на неговото семейство. В случаите по ал. 5 се отбелязва „член семейство на български гражданин към 29.03.2019 г.“.

(11) Таксата, която се събира за издаване на разрешенията за пребиваване по ал. 1 и ал. 3-5 е същата, която се събира за издаване на „карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза“ на продължително или постоянно пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС, който не е гражданин на ЕС и който е упражнил правото си на свободно придвижване.

(12) Когато лицата по ал. 1 и ал. 3-5 не отговарят на условията по ал. 2, съответно по ал. 7, органите на дирекция „Миграция“ или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи мотивирано отказват издаването на разрешение за пребиваване.

(13) Отказът по ал. 12 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.”

§ 22. В Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани, и членовете на техните семейства (обн., ДВ, бр. 80 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 36, 93 и 102 от 2009 г., бр. 9 от 2011 г., бр. 21 от 2012 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 97 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14 и 56 от 2018 г. и бр. 1 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В заглавието думите „които не са български граждани“ и запетаята пред и след тях се заличават.

2. В чл. 1 ал. 1 се изменя така:

„(1) Този закон определя условията и реда за влизане, пребиваване и напускане на Република България на гражданите на Европейския съюз и на

членовете на техните семейства, както и на членовете на семейството на български гражданин, които са граждани на Европейския съюз и са упражнили правото си на свободно движение.“

3. В чл. 12:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Лицето по чл. 9а и 10 подава заявление до дирекция „Миграция“ – МВР, СДВР или до областните дирекции на МВР за издаване съответно на разрешение за пребиваване съгласно Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване на гражданите на трети страни или на карта за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, за което незабавно му се издава временно удостоверение.“;

б) в ал. 6 думата „удостоверение“ се заменя с „документ“.

4. Създава се чл. 12а:

„Чл. 12а. (1) На лицата по чл. 9а и 10 може да се откаже издаването на документи за пребиваване въз основа на данни, даващи основание да се направи обоснован извод, че бракът или фактическото съжителство са сключени единствено с цел заобикаляне на нормите, регламентиращи свободното движение на гражданите на Европейския съюз и на членовете на техните семейства.

(2) Данните по ал. 1 могат да се установяват по служебен път, след проверка на представени документи или от извършени от други държавни органи проверки и разследвания, както и чрез интервюта, провеждани от служители на дирекция „Миграция“ – МВР, или на областните дирекции на МВР и от изявления на засегнатите или на трети лица.

(3) Отказът по ал. 1 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“

5. Създава се чл. 16а:

„Чл. 16а. Член на семейството на български гражданин, който е гражданин на Европейския съюз и е упражнил правото си на свободно движение, има право на постоянно пребиваване в Република България, ако е пребивавал законно и непрекъснато за срок 5 години в Република България, за което му се издава удостоверение за постоянно пребиваване.“

6. Член 20а се изменя така:

„Чл. 20а. (1) На гражданите на Европейския съюз и на членовете на техните семейства, които са граждани на Европейския съюз, на гражданите на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство и на Конфедерация Швейцария, и на членовете на техните семейства, които са граждани на държави – страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство и на Конфедерация Швейцария, по тяхно изрично желание могат да се издават и удостоверения за пребиваване на картон носител.

(2) За удостоверяване на адреса на пребиваване, който се съдържа в удостоверението за пребиваване, издавано на картон носител, лицата по ал. 1 представят един от следните документи:

1. документ за собственост или друг документ, доказващ собствеността или ползването на имота;

2. декларация от собственика за предоставен адрес на пребиваване; в случай че декларацията не е подадена лично от собственика или от упълномощено от него лице, тя следва да бъде с нотариална заверка на подписа;

3. настанителна заповед, когато лицето е настанено в държавно или в общинско жилище.“

7. В § 1 от Допълнителната разпоредба, в т. 1, буква „а“ накрая се поставя запетая и се добавя „или други документи, удостоверяващи обстоятелствата относно фактическото им съжителство, с изключение на писмено изявление от лицето“.

§ 23. В Закона за убежището и бежанците (обн., ДВ, бр. 54 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 31 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 82 от 2009 г., бр. 39 от 2011 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 80 и 101 от 2015 г. и бр. 33, 97, 101 и 103 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 6, ал. 3 думите „относно потребностите на тези лица“ се заменят с „включващо и елементите, изброени в член 6, параграф 4, букви „а“-„д“ от Регламент (ЕС) № 439/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 година за създаване на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището“ и пред тях се поставя запетая.

2. В чл. 8, ал. 9 след думите „на бежанец“ се добавят думите „при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната и“.

3. В чл. 9, ал. 6 след думите „на чужденец с предоставен хуманитарен статут“ се поставя запетая и се добавя „при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната, и“.

4. В чл. 34 ал. 1 се изменя така:

„(1) Чужденец с предоставена международна закрила има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България, при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната.“

5. В чл. 44 ал. 3 се изменя така:

„(3) Имената на чужденеца в регистрационната карта се изписват така, както са посочени в документа за задгранично пътуване или в друг документ за самоличност. Когато чужденецът не притежава такива документи, имената му се изписват така, както са посочени в декларацията по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.“

6. В чл. 53:

а) в т. 4 думите „или получили такава закрила“ се заличават;

б) в т. 6 думите „и разработва програми за интегриране на чужденците, получили закрила в българското общество“ и запетаята пред тях се заличават.

7. В чл. 58 ал. 8 се изменя така:

„(8) Молителят не по-късно от 15 дни от подаването на молбата се информира писмено на разбираем за него език за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на Държавната агенция за бежанците, както и за последиците от мълчаливото или изричното оттегляне на молбата му. Молителят се информира и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци. Когато обстоятелствата налагат това, тази информация може да бъде предоставена устно.“

8. В чл. 61, ал. 3 преди думата „съгласие“ се добавя „информирано“.

9. Член 95а се изменя така:

„Чл. 95а. (1) Нарушенията на чл. 30, ал. 1, т. 11 се установяват от органите на Министерството на вътрешните работи с констативен протокол, изготвен в три екземпляра - за съответната структура на Министерството на вътрешните работи, за Държавната агенция за бежанците и за чужденеца.

(2) При констатирано второ нарушение на чл. 30, ал. 1, т. 1 чужденецът, търсещ закрила, се настанява в център или помещение от затворен тип до приключване на производството по този закон с влязло в сила решение."

§ 24. В Закона за българските лични документи (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9 и 23 от 2011 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 32 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 55 от 2011 г., бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 33, 81, 97 и 101 от 2016 г., бр. 85 и 97 от 2017 г., бр. 14 и 24 от 2018 г. и бр. 1 и 12 от 2019 г.), в чл. 59 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2:

а) създават се т. 1б и 1в:

„1б. разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ член на семейство на български гражданин с отбелязване на „член на семейство на български гражданин“ – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година; документът се издава на лица, получили право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 18 от Закона за чужденците в Република България;

1в. разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ в Република България чужденец с отбелязване „непридружено дете чужденец“ – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година.“;

б) в т. 2а думите „чл. 24, ал. 1, т. 18 и“ се заличават.

2. Създава се ал. 11:

„(11) Документите за самоличност по ал. 1, т. 4 и 8 и документите за пребиваване по ал. 2 и 3 се издават в срок до 30 дни от датата на подаване на заявлението.“

§ 25. (1) Параграф 4, § 6, т. 1, буква „в“ и § 15 влизат в сила 6 месеца след обнародването на закона в „Държавен вестник“.

(2) Параграф 21 влиза в сила на 30 март 2019 г.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2019 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България

1. Причини, които налагат приемането на законопроекта:

Причините, които налагат приемането на Закона за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България (ЗИДЗЧРБ), са необходимостта от прецизиране на текстове и отстраняване на несъвършенства в отделни разпоредби на Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), Закона за Българските лични документи (ЗБЛД), Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани, и членовете на техните семейства (ЗВПНРБГЕСБГЧТС), както и на Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Една част от предложените изменения и допълнения в ЗЧРБ се налагат с оглед на уреждане на статута и пребиваването в Република България на непридружените деца-чужденци, а именно чрез издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България до навършване на пълнолетие. В тази връзка са предложени изменения в чл. 28а, както и създаването на нова ал. 6 в чл. 25 от ЗЧРБ.

Необходимо е и създаването на правна уредба по отношение на разрешаването на спорове между родители на деца-чужденци по отношение на предоставяне право на пребиваване в Република България на тези деца. С оглед на това в законопроекта е предвидено създаването на чл. 7б в ЗЧРБ, който да урежда съдебното производство по даване на заместващо съгласие от съда при наличие на разногласие между родителите на деца-чужденци при предоставяне право на пребиваване в Република България.

В чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ е предвидена възможността разрешение за продължително пребиваване в Република България да могат да получават чужденци, които притежават виза за дългосрочно пребиваване и са представители на чуждестранни търговски дружества, регистрирани в Българската търговско-промишлена палата. На това основание представители (по право и по пълномощие) на дружества с минимален уставен капитал без ограничение относно броя им получават пребиваване в Република България, без да имат принос към насърчаване на инвестициите или подпомагане на

търговския оборот. Посочената регламентация поражда възможността за заобикаляне на закона, което обосновава необходимостта нормата да бъде прецизирана, като се предвиди и ограничаване на броя на търговските представители.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 6 от ЗЧРБ следва да бъде прецизирана и с оглед на необходимостта от уточняване на членовете на семейството на български гражданин по смисъла на ЗЧРБ.

Разпоредбите на чл. 24б, ал. 5 и чл. 24в, ал. 3 се нуждаят от допълване с оглед въвеждането на нова структура, която е компетентна да издава разрешения за продължително пребиваване на чужденци.

На следващо място, е необходимо да бъдат променени и разпоредбите на чл. 24б, ал. 2 и 13 и на чл. 24в, ал. 6 с оглед на постигането на по-голяма яснота, тъй като съдържат препращания към Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ), които са неясни и пораждат необходимост от тълкуване.

Разпоредбите на чл. 24к, ал. 5 и чл. 33к, ал. 5 също следва да бъдат прецизирани, тъй като при сега действащите им редакции, при смяна на работодател в периода на пребиваването им в Република България висококвалифицираните работници и сезонните работници следва да кандидатстват за ново право за пребиваване, което е допълнителна административна тежест за тези категории чужденци, тъй като изисква притежаването на виза за дългосрочно пребиваване.

Създаването на нова ал. 5 в чл. 23 произтича от необходимостта да се въведе задължителното лично явяване на чужденец, който желае да пребивава в Република България, при подаване на заявление за предоставяне на това право. По този начин се постига контрол над чужденците и предприемане на последващи действия спрямо тях във връзка с прилагането на решение на Съвета относно привеждането в действие на оставащите разпоредби от достиженията на правото от Шенген, свързани с Шенгенската информационна система, в Република България и в Румъния.

Промяната на ал. 3 в чл. 24 е свързана с въвеждането на срок за разглеждане на заявление за издаване на разрешение за продължително пребиваване при правна и фактическа сложност и необходимост от предоставяне на допълнителна информация относно исканото пребиваване. По същата причина е предложена редакция на разпоредбата на чл. 25, ал. 3 от ЗЧРБ.

Промяната на чл. 24, т. 13, създаването на нова т. 22, както и отмяната на чл. 25б е във връзка с допълване на нова категория чужденци, на които да бъде предоставян статут на дългосрочно пребиваване, а именно - лицата, ползващи се с международна закрила.

Създаването на нова ал. 5 в чл. 24и е с оглед на синхронизиране на ЗЧРБ и ЗТМТМ, като освен предоставяне на информация, свързана с условията за достъп до пазара на труда, е необходимо да се предвиди и предоставянето на информация, свързана с разрешението за пребиваване.

Разпоредбите на чл. 24г, ал. 10, чл. 35, ал. 4, чл. 44, ал. 7, чл. 46а, ал. 2 и 5 и т. 20 от Допълнителните разпоредби се нуждаят от прецизиране с оглед на тяхното практическо прилагане.

В Допълнителните разпоредби на ЗЧРБ е необходимо да бъде изменено определението за „Училище“ в съответствие с изискванията на Закона за предучилищното и училищното образование.

Необходими са и разпоредби във връзка с оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз без споразумение. След оттеглянето си от Европейския съюз Обединеното кралство ще бъде трета страна и влизането и пребиваването на британските граждани в Република България ще се извършва при условията и по реда на Закона за чужденците в Република България и правилника за негово прилагане. Изключение от това положение ще представляват очертаните с предлаганата уредба случаи на британски граждани, които са се установили и са изградили трайни връзки с нашата страна и членовете на техните семейства - в посочените в законопроекта случаи. Целта на уредбата е да запази правата на пребиваване на тези лица такива, каквито са към момента на оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС. За тази цел е предвидена специална процедура по пререгистрация на всички граждани от посочените в законопроекта категории. С успешното ѝ преминаване тези граждани ще придобият специфичен статут, позволяващ спрямо тях да бъде прилагана същата уредба, която е била приложима към датата на оттегляне. Тези граждани ще трябва да отговарят на изискванията и за тях ще бъдат валидни основанията, които са били валидни към 29 март 2019 г., т.е. основанията по законодателството за европейските граждани, независимо че Обединеното кралство след оттеглянето си от Европейския съюз ще бъде вече трета страна. Чрез регламентирането на тези права, които ще бъдат предоставени безсрочно на установени в България британски граждани и на членовете на техните семейства, които са преминали успешно предвидената процедура,

пребиваването на британските граждани, избрали да живеят и да работят в България, ще бъде уредено по един справедлив начин.

Същевременно предлаганата уредба е изцяло реципрочна на тази, която британската страна ще предложи за гражданите на Европейския съюз, в т.ч. за българските граждани, които към 29 март 2019 г. са се установили и пребивават законно в Обединеното кралство. По реципрочен начин са уредени не само правата, но и сроковете за тяхното упражняване, а също и кръгът от лица, които ще имат право да кандидатстват за предвидения статут.

Предвид факта, че в областта на правата на гражданите не е възприет общ подход на ниво Европейски съюз, считаме, че гарантирането на реципрочност при уреждането на правата за британските граждани в България е най-сериозната гаранция, която българската държава може да предостави с цел осигуряване на равноправно третиране на българските граждани, които пребивават и работят в Обединеното кралство.

Право да кандидатстват за новия статут ще имат гражданите на Обединеното кралство и членовете на техните семейства, които към 29 март 2019 г. са влезли или пребивават законно в Република България или притежават валиден документ за пребиваване, издаден от Република България. Те ще разполагат със срок до края на 2020 г., за да извършат своята пререгистрация. Пререгистрацията ще се извършва лично - чрез подаване на заявление в дирекция „Миграция“ или в областните дирекции на МВР, придружено от документите, изискващи се по законодателството за гражданите на ЕС - за съответния вид пребиваване.

Предвидени са специални разпоредби за членовете на семейството на британските граждани в случаите, в които към датата на оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС правото на събиране на семейството все още не е упражнено. В тези случаи правото ще може да бъде упражнено в срок до 29 март 2022 г., като условията са титулярят да е преминал успешно своята пререгистрация и семейната връзка да е била налична към 29 март 2019 г. В същия срок ще могат да подадат документи и британски граждани, които са членове на семейството на български гражданин.

Последната хипотеза, уредена с предлаганите изменения при условията на реципрочност, е тази за бъдещи членове на семейството на британски граждани, които ще станат такива след оттеглянето, но преди края на 2020 г. Те ще имат право да кандидатстват за пребиваване в същия срок (31.12.2020 г.), като условието е титулярят да е преминал успешно процедурата по пререгистрация.

След подаване на заявлението е предвиден едномесечен срок за издаване на разрешение за пребиваване, през което време кандидатите ще разполагат с временно удостоверение. Таксата за издаването на разрешение за пребиваване е в същия размер като таксите, които гражданите на ЕС плащат за подобен вид услуга. Такава такса плащат и българските граждани за издаването на лична карта по обикновената процедура.

Ще бъде извършвана и проверка за сигурност. Същата проверка ще извършват и британските власти по отношение на кандидатите за получаване на т.нар. „статут на уседналост“ в Обединеното кралство.

Промените, които се предвиждат в ЗБЛД, произтичат от необходимостта да бъде въведен нов вид документ, който ще се издава на непридружените деца-чужденци, както и въвеждането на срок за издаване на съответните документи за самоличност и за пребиваване на чужденците.

Липсата на правна уредба за издаване на удостоверения за пребиваване на членовете на семейството на български граждани, които са граждани на Европейския съюз и са упражнили правото си на свободно движение, както и липсата на уредба относно възможността да се откаже право на пребиваване на територията на Република България при установено и доказано фиктивно съжителство или фиктивен брак поражда необходимостта да бъде предвидена такава уредба, което поражда изменението на ЗВГНРБГЕСБГЧТС.

На следващо място, е необходимо прецизирането на разпоредби от ЗУБ (чл. 8, ал. 9, чл. 9, ал. 6 и чл. 34) като превантивна мярка срещу възможностите за сключване на фиктивни бракове с цел заобикаляне на закона и получаване на международна закрила. В тази връзка следва да се посочи, че членовете на семейство на лице с предоставена международна закрила, семейните връзки между които са възникнали след влизане на територията на Република България и след предоставянето на закрилата, могат да получат разрешение за продължително пребиваване и всички произтичащи от това права по общия ред на чл. 24 от ЗЧРБ.

Необходимо е да бъдат прецизирани и разпоредбите на чл. 6, ал. 3, чл. 58, ал. 8 и чл. 61, ал. 3 с оглед на осигуряване на съответствие на българското законодателство с разпоредбите на Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила.

Необходимо е създаването на механизъм за установяване и констатиране на извършено нарушение и възможност за прилагане на предвидената в чл. 95а от ЗУБ мярка за настаняване в център или помещение от затворен тип на чужденец, търсещ международна закрила в Република България и напуснал без разрешение определената зона за движение. В тази връзка е предвидена промяна на чл. 95а от ЗУБ.

2. Цели, които се поставят с приемането на законопроекта:

С проекта на ЗИДЗЧРБ се цели изменение и допълнение на ЗЧРБ, с което да бъдат прецизирани отделни негови разпоредби с оглед на тяхното практическо прилагане. Цели се недопускане на възможността за заобикаляне на закона, което обосновава необходимостта нормата на чл. 24, ал. 1, т. 6 да бъде прецизирана, като се предвиди ограничаване на броя на търговските представители. Допълват се определени разпоредби с оглед на въвеждането на нова структура, която е компетентна да издава разрешения за продължително пребиваване на чужденци. Със законопроекта ще се постигне по-голяма яснота на разпоредби на закона, съдържащи препращания към ЗТМТМ, които са неясни и пораждат необходимост от тълкуване. Намалява се административната тежест за определени категории чужденци - висококвалифицирани работници и сезонни работници, по отношение на пребиваването им в Република България. Урежда се статутът и пребиваването на непридружените деца-чужденци чрез издаване на съответното разрешение за пребиваване в Република България. Също така се цели и прецизиране на правомощията на компетентните държавни структури по отношение на грижите, които се полагат спрямо тази категория чужденци.

Въвежда се механизъм, по който да се разрешават спорове между родители на деца-чужденци по отношение на правото на пребиваване на тези деца в Република България.

Въвежда се новият вид документ, който ще се издава на непридружените деца-чужденци, както и срок за издаването на съответните документи за самоличност и за пребиваване на чужденците.

Друга цел на законопроекта е създаването на правна уредба за издаване на удостоверения за пребиваване на членовете на семейството на български граждани, които са граждани на Европейския съюз и са упражнили правото си на свободно движение, както и създаването на уредба относно възможността да се откаже право на пребиваване на територията на Република България при установено и доказано фиктивно съжителство или фиктивен брак.

С промените в ЗУБ се цели ограничаване прилагането на процедурата за събиране на семейства на бежанци само до лица, чиито семейни връзки предшестват влизането им на територията на Република България. По този начин ще се преустанови заобикалянето на закона и сключването на фиктивни бракове, породени от желанието за получаване на статут на бежанец.

Със законопроекта ще се постигне съответствие на българското законодателство с разпоредбите на Директива 2013/32/ЕС.

Цели се и създаването на правна уредба по отношение на уреждането на пребиваването на гражданите на Обединеното кралство и членовете на техните семейства в Република България след оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз.

3. Финансови и други средства, необходими за прилагането на новата уредба:

Приемането на проекта на ЗИДЗЧРБ и на промените в другите закони не води до необходимост от осигуряване на допълнителни финансови средства.

4. Очаквани резултати от прилагането:

С приемането на законопроекта ще се извършат необходимите нормативни промени в ЗЧРБ, ЗБЛД, ЗУБ и ЗВПНРБГЕСБГЧТС, свързани с необходимостта от прецизиране на отделни техни разпоредби с оглед на тяхното практическо прилагане. Ще се преустанови възможността за заобикаляне на закона от чужденци, които притежават виза за дългосрочно пребиваване и са представители на чуждестранни търговски дружества, регистрирани в Българската търговско-промишлена палата. На следващо място, ще се постигне намаляване на административната тежест спрямо висококвалифицираните работници и сезонните работници по отношение на тяхното пребиваване на територията на Република България. Ще се уреди статутът и пребиваването на непридружените деца-чужденци чрез издаване на разрешение за продължително пребиваване в страната до навършване на пълнолетие. Ще се прецизират правомощията на компетентните държавни структури по отношение на грижите, които се полагат спрямо тази категория чужденци. Ще се въведе новият вид документ, който ще се издава на непридружените деца-чужденци, както и ще се въведе срок за издаването на съответните документи за самоличност и за пребиваване на чужденците. Ще

се създаде правна уредба за издаване на удостоверения за пребиваване на членовете на семейството на български граждани, които са граждани на Европейския съюз и са упражнили правото си на свободно движение. Ще се създаде правна уредба относно възможността да се откаже право на пребиваване на територията на Република България при установено и доказано фиктивно съжителство или фиктивен брак. Ще се въведе механизъм, по който да се разрешават спорове между родители на деца-чужденци по отношение на правото на пребиваване на тези деца в Република България. Ще се въведе новият вид документ, който ще се издава на непридружените деца-чужденци, както и ще се разпише срок за издаването на съответните документи за самоличност и за пребиваване на чужденците.

Създава се правна уредба за издаване на удостоверения за пребиваване на членовете на семейството на български граждани, които са граждани на Европейския съюз и са упражнили правото си на свободно движение, както и се създава уредба относно възможността да се откаже право на пребиваване на територията на Република България при установено и доказано фиктивно съжителство или фиктивен брак. С промените в ЗУБ ще се ограничи прилагането на процедурата за събиране на семейства на бежанци само до лица, чиито семейни връзки предшестват влизането им на територията на Република България. По този начин ще се преустанови заобикалянето на закона и сключването на фиктивни бракове, породени от желанието за получаване на статут на бежанец. Ще се постигне и съответствие на българското законодателство с разпоредбите на Директива 2013/32/ЕС.

5. Анализ за съответствие с правото на Европейския съюз:

Със законопроекта се предвижда въвеждане на европейско законодателство, поради което са изготвени таблици за съответствие с европейското право.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Формуляр за частична предварителна отчетка на изследването
(Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)

Институция: Министерство на вътрешните работи	Нормативен акт: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България (Обн. ДВ. бр. 153 от 1998 г., изм. и доп. ДВ. бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г.)
За включване в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за периода: юли - декември 2018 г.	Дата: декември 2018 г.
Контакт за въпроси: Биляна Стойкова - главен юрисконсулт в отдел „Нормотворческа дейност и право на Европейския съюз“ на дирекция „Правно-нормативна дейност“ - МВР BAStoykova@mvr.bg	Телефон: 02-982-26-82
1. Дефиниране на проблема: <i>1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.</i> ✓ С оглед необходимостта от уточняване на членовете на семейството на български гражданин разпоредбата на чл. 2, ал. 6, т. 4 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) следва да бъде прецизирана. ✓ Във връзка със създаване на възможността, когато чужденецът притежава валидно разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България да може да влезе на територията на Република България без виза разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от ЗЧРБ следва да се прецизира. Обвързването на възможността за влизане на територията на страната с притежаването на валидно разрешение, издадено на картов носител създава затруднения в случаите, в които чужденци с постоянно пребиваване в Република България се явяват за влизане на граничен контролно-пропускателен пункт, но валидността на картовия носител е изтекла. В тази връзка освен прецизирането на чл. 8, ал. 3 е предвидено и заличаването на алинея 4 на чл. 35 от ЗЧРБ. ✓ На основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ представители (по право и по пълномощие) на дружества с минимален уставен капитал, без ограничение относно броя им, получават пребиваване в Република България без да имат принос към насърчаване на инвестициите или подпомагане на търговския оборот. Посочената регламентация поражда възможността за заобикаляне на закона, което обосновава необходимостта нормата да бъде прецизирана като се предвиди ограничаване на броя на търговските представители.	

✓ Разпоредбите на чл. 24б, ал. 5, чл. 24о, ал. 3 и чл. 33п, ал. 4 се нуждаят от допълване с оглед въвеждането на нова структура, която е компетентна да издава разрешения за продължително пребиваване на чужденци.

✓ На следващо място, необходимо е да бъдат променени и разпоредбите на чл. 24б, ал. 2, и ал. 13 и чл. 24в, ал. 6, с оглед по-голяма яснота, тъй като съдържат препращания към Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ), които са неясни и породжат необходимост от тълкуване.

✓ Разпоредбите на чл. 24к, ал. 5 и чл. 33к, ал. 5 също следва да бъдат прецизирани, тъй като при сега действащите им редакции, при смяна на работодател в периода на пребиваването им в Република България, висококвалифицираните работници и сезонните работници следва да кандидатстват за ново право за пребиваване, което е допълнителна административна тежест за тези категории чужденци, тъй като изисква притежаването на виза за дългосрочно пребиваване.

✓ В чл. 28а от ЗЧРБ е необходимо да бъдат направени изменения, с които да се уреди статутът и пребиваването на непридружените деца - чужденци чрез издаване на разрешение за продължително пребиваване в страната до навършване на пълнолетие. В тази връзка е и създаването на нова алинея 6 на чл. 25 от ЗЧРБ. Също така е необходимо да се прецизират правомощията на компетентните държавни структури по отношение на грижите, които се полагат спрямо тази категория чужденци.

✓ Разпоредбите на чл. 25, ал. 1, т. 3 и ал. 3 следва да бъдат прецизирани с оглед на тяхното практическо прилагане.

✓ В допълнителните разпоредби на ЗЧРБ е необходимо да бъде изменено определението за „Училище“, така че да отговаря на изискванията на Закона за предучилищното и училищното образование.

✓ В преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗЧРБ е необходимо да бъдат изменени Закона за българските лични документи (ЗБЛД) и Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства (ЗВПНРБГЕСБГЧТС).

В ЗБЛД е необходимо въвеждането на нов вид документ, който ще се издава на непридружените деца-чужденци, както и въвеждането на срок за издаването на съответните документи за самоличност и за пребиваване на чужденците.

В ЗВПНРБГЕСБГЧТС липсва правна уредба за издаване на удостоверения за пребиваване на членовете на семейството на български граждани, които са граждани на Европейския съюз и са упражнили правото си на свободно движение. Също така липсва правна уредба относно възможността да се откаже право на пребиваване на територията на Република България при установено и доказано фиктивно съжителство или фиктивен брак. Необходимо е да бъдат прецизирани и разпоредбите на чл. 12 и чл. 20а, с оглед на тяхното практическо приложение.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

Във връзка с прилагането на разпоредбата на чл. 2, ал. 6, т. 4 е необходимо да се уточни кои лица следва да се считат за членове на семейството на български гражданин.

Обвързването на възможността за влизане на територията на страната с притежаването на валидно разрешение, издадено на картонен носител създава затруднения в случаите, в които чужденци с постоянно пребиваване в Република България се явяват за влизане на граничен контролно-пропускателен пункт, но валидността на картонения носител е изтекла

и в тази връзка следва да се прецизира разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от ЗЧРБ, както и да се заличи ал. 4 на чл. 35 от ЗЧРБ.

Действащата разпоредба на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ поражда възможността за заобикаляне на закона, което обосновава необходимостта нормата да бъде прецизирана като се предвиди ограничаване на броя на търговските представители.

Разпоредбите на чл. 24б, ал. 2 и ал. 13 и чл. 24в, ал. 6 от ЗЧРБ съдържат препращания към ЗТМТМ, които са неясни и пораждат необходимост от тълкуване и поради тази причина следва да бъдат прецизирани.

Действащите разпоредби на чл. 24к, ал. 5 и чл. 33к, ал. 5 от ЗЧРБ предвиждат при смяна на работодател в периода на пребиваването им в Република България, висококвалифицираните работници и сезонните работници да кандидатстват за ново право за пребиваване, което е допълнителна административна тежест за тези категории чужденци, тъй като изисква притежаването на виза за дългосрочно пребиваване. Поради тази причина следва да се уточни изрично, че при смяна на работодател в рамките на разрешеното вече пребиваване се издава само нов документ „разрешение за пребиваване“.

Липсата на уредба относно статутът и пребиваването на непридружените деца - чужденци поражда необходимостта да се създаде такава, с която да се предвиди издаване на разрешение за продължително пребиваване в страната до навършване на пълнолетие от тези деца. Правомощията на компетентните държавни структури по отношение на грижите, които се полагат спрямо тази категория чужденци следва ясно да бъдат разграничени.

В допълнителните разпоредби на ЗЧРБ определението за „Училище“, не отговаря на изискванията на Закона за предучилищното и училищното образование и следва да бъде приведено в съответствие с тях.

Въвеждането на новия вид документ, който ще се издава на непридружените деца-чужденци, както и въвеждането на срок за издаването на съответните документи за самоличност и за пребиваване на чужденците следва да се разпише на съответното систематично място в Закона за българските лични документи.

Липсата на правна уредба за издаване на удостоверения за пребиваване на членовете на семейството на български граждани, които са граждани на Европейския съюз и са упражнили правото си на свободно движение, както и липсата на такава уредба относно възможността да се откаже право на пребиваване на територията на Република България при установено и доказано фиктивно съжителство или фиктивен брак поражда необходимостта да бъде предвидена такава.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Последваща оценка на въздействието не е извършвана.

Цели: Проектът цели изменение и допълнение на ЗЧРБ, с което да бъдат прецизирани отделни негови разпоредби с оглед тяхното практическо прилагане. Също така се цели недопускане на възможността за заобикаляне на закона, което обосновава необходимостта нормата на чл. 24, ал. 1, т. 6 да бъде прецизирана като се предвиди ограничаване на броя на търговските представители. Цели се допълване на определени разпоредби с оглед въвеждането на нова структура, която е компетентна да издава разрешения за продължително пребиваване на чужденци. Цели се постигане на по-голяма яснота на разпоредби на закона, съдържащи препращания към ЗТМТМ, които са неясни и пораждат необходимост от тълкуване. Цели се намаляване на административната тежест за определени категории чужденци - висококвалифицирани работници и сезонни работници, по отношение на пребиваването им в Република България. Цели се уреждане на статута и пребиваването на непридружените деца - чужденци чрез издаване на съответното разрешение за пребиваване в Република

България. Също така се цели и прецизиране на правомощията на компетентните държавни структури по отношение на грижите, които се полагат спрямо тази категория чужденци.

Цели се въвеждането на новия вид документ, който ще се издава на непридружените деца-чужденци, както и въвеждането на срок за издаването на съответните документи за самоличност и за пребиваване на чужденците.

Друга цел е създаването на правна уредба за издаване на удостоверения за пребиваване на членовете на семейството на български граждани, които са граждани на Европейския съюз и са упражнили правото си на свободно движение, както и създаването на такава относно възможността да се откаже право на пребиваване на територията на Република България при установено и доказано фиктивно съжителство или фиктивен брак.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

Министерството на вътрешните работи и следните групи: непридружените деца – чужденци, висококвалифицираните и сезонните работници – чужденци, Агенция „Социално подпомагане“, Държавна агенция за закрила на детето.

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България не съдържа разпоредби, свързани с въвеждане на регулаторни режими.

Вариантите са следните:

Вариант 0. Без действие

При този вариант няма да се извършат необходимите нормативни промени в ЗЧРБ, ЗБЛД и ЗВПНРБГЕСБГЧТС, свързани с необходимостта от прецизиране на отделни техни разпоредби с оглед на тяхното практическо прилагане. Няма да бъдат разрешени затрудненията в случаите, в които чужденци с постоянно пребиваване в Република България се явяват за влизане на граничен контролно-пропускателен пункт, но валидността на картовия носител е изтекла. За тази категория чужденци ще продължават да се изискват визи. Няма да се преустанови възможността за заобикаляне на закона от чужденци, които притежават виза за дългосрочно пребиваване и са представители на чуждестранни търговски дружества, регистрирани в Българската търговско-промишлена палата.

На следващо място няма да се постигне намаляване на административната тежест спрямо висококвалифицираните работници и сезонните работници по отношение на тяхното пребиваване на територията на Република България. Няма да се уреди статутът и пребиваването на непридружените деца - чужденци чрез издаване на разрешение за продължително пребиваване в страната до навършване на пълнолетие. Няма да се прецизират правомощията на компетентните държавни структури по отношение на грижите, които се полагат спрямо тази категория чужденци. Няма да се въведе новия вид документ, който ще се издава на непридружените деца-чужденци, както и въвеждането на срок за издаването на съответните документи за самоличност и за пребиваване на чужденците.

Няма да се създаде правна уредба за издаване на удостоверения за пребиваване на членовете на семейството на български граждани, които са граждани на Европейския

съюз и са упражнили правото си на свободно движение. Няма да се създаде правна уредба относно възможността да се откаже право на пребиваване на територията на Република България при установено и доказано фиктивно съжителство или фиктивен брак.

Вариант 1. Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България:

При този вариант ще се извършат необходимите нормативни промени в ЗЧРБ, ЗБЛД и ЗВПНРБГЕСБГЧТС, свързани с необходимостта от прецизиране на отделни техни разпоредби с оглед на тяхното практическо прилагане. Ще бъдат разрешени затрудненията в случаите, в които чужденци с постоянно пребиваване в Република България се явяват за влизане на граничен контролно-пропускателен пункт, но валидността на картовия носител е изтекла. За тази категория чужденци няма да се изискват визи. Ще се преустанови възможността за заобикаляне на закона от чужденци, които притежават виза за дългосрочно пребиваване и са представители на чуждестранни търговски дружества, регистрирани в Българската търговско-промишлена палата.

На следващо място ще се постигне намаляване на административната тежест спрямо висококвалифицираните работници и сезонните работници по отношение на тяхното пребиваване на територията на Република България. Ще се уреди статутът и пребиваването на непридружените деца - чужденци чрез издаване на разрешение за продължително пребиваване в страната до навършване на пълнолетие. Ще се прецизират правомощията на компетентните държавни структури по отношение на грижите, които се полагат спрямо тази категория чужденци. Ще се въведе новия вид документ, който ще се издава на непридружените деца-чужденци, както и ще се въведе срок за издаването на съответните документи за самоличност и за пребиваване на чужденците.

Ще се създаде правна уредба за издаване на удостоверения за пребиваване на членовете на семейството на български граждани, които са граждани на Европейския съюз и са упражнили правото си на свободно движение. Ще се създаде правна уредба относно възможността да се откаже право на пребиваване на територията на Република България при установено и доказано фиктивно съжителство или фиктивен брак.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „без действие“.

5. Негативни въздействия:

Вариант 0. Без действие

При този вариант няма да се извършат необходимите нормативни промени в ЗЧРБ, ЗБЛД и ЗВПНРБГЕСБГЧТС, свързани с необходимостта от прецизиране на отделни техни разпоредби с оглед на тяхното практическо прилагане. Няма да бъдат разрешени затрудненията в случаите, в които чужденци с постоянно пребиваване в Република България се явяват за влизане на граничен контролно-пропускателен пункт, но валидността на картовия носител е изтекла. За тази категория чужденци ще продължават да се изискват визи. Няма да се преустанови възможността за заобикаляне на закона от чужденци, които притежават виза за дългосрочно пребиваване и са представители на чуждестранни търговски дружества, регистрирани в Българската търговско-промишлена палата.

На следващо място няма да се постигне намаляване на административната тежест спрямо висококвалифицираните работници и сезонните работници по отношение на тяхното пребиваване на територията на Република България. Няма да се уреди статутът и пребиваването на непридружените деца - чужденци чрез издаване на разрешение за продължително пребиваване в страната до навършване на пълнолетие. Няма да се прецизират правомощията на компетентните държавни структури по отношение на грижите, които се полагат спрямо тази категория чужденци. Няма да се въведе новия вид документ, който ще се издава на непридружените деца-чужденци, както и въвеждането

на срок за издаването на съответните документи за самоличност и за пребиваване на чужденците.

Няма да се създаде правна уредба за издаване на удостоверения за пребиваване на членовете на семейството на български граждани, които са граждани на Европейския съюз и са упражнили правото си на свободно движение. Няма да се създаде правна уредба относно възможността да се откаже право на пребиваване на територията на Република България при установено и доказано фиктивно съжителство или фиктивен брак.

Икономически негативни въздействия: не може да има.

Социални негативни въздействия: не може да има.

Екологични негативни въздействия: не може да има.

Вариант 1. Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България.

Социални негативни въздействия: не може да има.

Екологични негативни въздействия: не може да има.

6. Положителни въздействия:

Вариант 0. Без действие

При този вариант не са идентифицирани положителни въздействия.

Вариант 1. Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България.

При този вариант ще се извършат необходимите нормативни промени в ЗЧРБ, ЗБЛД и ЗВПНРБГЕСБГЧТС, свързани с необходимостта от прецизиране на отделни техни разпоредби с оглед на тяхното практическо прилагане. Ще бъдат разрешени затрудненията в случаите, в които чужденци с постоянно пребиваване в Република България се явяват за влизане на граничен контролно-пропускателен пункт, но валидността на картовия носител е изтекла. За тази категория чужденци няма да се изискват визи. Ще се преустанови възможността за заобикаляне на закона от чужденци, които притежават виза за дългосрочно пребиваване и са представители на чуждестранни търговски дружества, регистрирани в Българската търговско-промишлена палата.

На следващо място ще се постигне намаляване на административната тежест спрямо висококвалифицираните работници и сезонните работници по отношение на тяхното пребиваване на територията на Република България. Ще се уреди статутът и пребиваването на непридружените деца - чужденци чрез издаване на разрешение за продължително пребиваване в страната до навършване на пълнолетие. Ще се прецизират правомощията на компетентните държавни структури по отношение на грижите, които се полагат спрямо тази категория чужденци. Ще се въведе новия вид документ, който ще се издава на непридружените деца-чужденци, както и ще се въведе срок за издаването на съответните документи за самоличност и за пребиваване на чужденците.

Ще се създаде правна уредба за издаване на удостоверения за пребиваване на членовете на семейството на български граждани, които са граждани на Европейския съюз и са упражнили правото си на свободно движение. Ще се създаде правна уредба относно възможността да се откаже право на пребиваване на територията на Република България при установено и доказано фиктивно съжителство или фиктивен брак.

Икономически положителни въздействия: не може да има.

Социални положителни въздействия: не може да има.

Екологични положителни въздействия: проектът няма отношение към екологията.

7. Потенциални рискове:

Не са идентифицирани конкретни рискове при реализирането на вариант 1.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

☐ Ще се повиши

☐ Ще се намали

☒ Няма ефект

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в република България не съдържа разпоредби, свързани с въвеждане на регулаторни режими.

9. Създават ли се нови регистри?

Не.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те

10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?

☐ Актът засяга пряко МСП

☐ Актът не засяга МСП

☒ Няма ефект

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да

☒ Не

12. Обществени консултации:

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България ще бъде публикуван на Портала за обществени консултации и на интернет страницата на МВР, в съответствие с чл. 26 от ЗНА за срок от 30 дни. Проектът ще бъде съгласуван в съответствие с чл. 32, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

☒ Не

☐ Да

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност: Росица Грудева, директор на дирекция „Правно-нормативна дейност“

Дата: 20.11.2018 г.

Подпис:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

СТАНОВИЩЕ

на дирекция „Модернизация на администрацията“

На основание чл. 30г от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация дирекция „Модернизация на администрацията“ съгласува постъпилата с Ваш изходящ № 812100-20748/2 от 22 ноември 2018 г частична предварителна оценка на въздействието на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България със следните препоръки:

Относно Раздел 1 „Дефиниране на проблема“

Предлагаме за по-голяма прегледност проблемите да бъдат отделени с булети и описани поотделно. В раздела следва бъде включено единствено описание на проблемите – причини, проявления и следствия. Предложения за преодоляването им следва да бъдат част от описанието на вариантите в Раздел 4 „Варианти на действие“.

Относно Раздел 5 „Негативни въздействия“ и Раздел 6 „Положителни въздействия“

В описанието на съответния вариант следва да бъде включена единствено информация, съответстваща на раздела (т.е. всички идентифицирани негативни въздействия следва да се опишат в Раздел 5, а положителните – в Раздел 6).

Съгласно чл. 17 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, изводите и относимата информация от извършената частична предварителна оценка на въздействието се включват във финансовата обосновка по чл. 35, ал. 1, т. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

На основание чл. 30б, ал. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо окончателната оценка на въздействието да бъде съобразена с препоръките от становището.

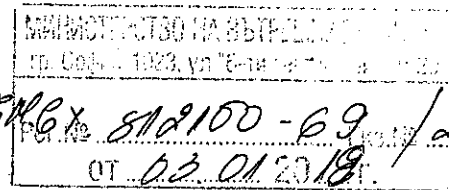
На основание чл. 85, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо това становище да бъде публикувано заедно с преработената оценка на въздействието и проекта на акт при обществените консултации, провеждани в изпълнение на Закона за нормативните актове.

**ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА“**

/КРАСИМИР БОЖАНОВ/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх.№ 04-02-143/19.12.2018

/моля цитирайте при отговор/

03 -01- 2019

ДО
Г-Н КРАСИМИР ЦИПОВ
ЗАМ. МИНИСТЪР
МИНИСТЕРСТВО НА
ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

На Ваш рег. № 812100-22657/19.12.2018 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЦИПОВ,

В отговор на Ваш рег. № 812100-22657/19.12.2018 г. Ви изпращам справка за съответствие на проекта на ЗИД на Закона за чужденците в Република България с Конвенцията за правата на човека и основните свободи.

ПРИЛОЖЕНИЕ -- Съгласно текста.

С УВАЖЕНИЕ,

X

проф. Николай Проданов
зам.министър
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov

1/3/2019

ВЯРНО С ЕЛЕКТРОННО
ПОДПИСАНИЯ ОРИГИНАЛ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изм. № 04-02-143/18/

03-01-2019

/моля цитирайте при отговор/

СПРАВКА

ОТНОСНО:

Съответствието на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека, съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА

В отговор на писмо с изх. № 812100-22657/19.12.2018 г. на Министерство на вътрешните работи относно проект на Закон изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на КЗПЧОС и практиката на ЕСПЧ.

С УВАЖЕНИЕ,

1/3/2019

X

проф. Николай Проданов
заместник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov

ВЯРНО С ЕЛЕКТРОННО
ПОДПИСАНИЯ ОРИГИНАЛ

Справка за съответствие с европейското право на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства

Разпоредбата на Европейския закон/ЗЗДЗ	Закон за изменение и допълнение на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЗДЗ	Цел
Член 1 Предмет Настоящата директива определя: а) условията, уреждащи упражняването на правото на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства на свободно движение и пребиваване на територията на държавите-членки; б) правото на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства на постоянно пребиваване на територията на държавите-членки; в) ограниченията, налагани на правата, посочени в букви а) и б), от съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве.		Пълно
Член 2 Определения За целите на настоящата директива: 1) "Гражданин на Съюза" означава лице, което има гражданство на държава-членка; 2) "Член на семейство" означава: а) съпруга/съпругата; б) партньор, с когото гражданинът на Съюза е сключил регистрирано съжителство въз основа на законодателството на държава-членка, ако законодателството на приемащата държава-членка третира		Пълно
Чл. 2. Гражданин на Европейския съюз е лице, което е гражданин на държава - членка на Европейския съюз. Проект на ЗИД на ЗЧРБ: Допълнителните разпоредби в т.1, буква „а“ след думите „държава - членка на Европейския съюз“ се добавят думите „или други документи, удостоверяващи обстоятелства относно фактическото им съжителство, с изключение на писмено изявление, подадено от лицата.“ Допълнителни разпоредби		Пълно

регистрираното съжителство като равносилно на брак и в съответствие с условията, посочени в приложимото за случая законодателство на приемащата държава-членка; в) преки наследници, които са на възраст под 21 години или които са лица на издръжка, както и такива, които са наследници на съпруга/съпругата или партньора така, както е определен в буква б); г) преки роднини по възходяща линия на издръжка, както и такива преки роднини на съпруга/съпругата или партньора, така както е определен в буква б);	§ 1. По смисъла на този закон: Член на семейството на гражданин на Европейския съюз" е: а) лице, с което гражданинът на Европейския съюз е сключил брак или има фактическо съжителство, удостоверено с официален документ, издаден от друга държава - членка на Европейския съюз или други документи, удостоверяващи обстоятелства относно фактическото им съжителство, с изключение на писмено изявление, подадено от лицата- Проект на ЗИД на ЗЧРБ б) низходящ на гражданин на Европейския съюз, който не е български гражданин и не е навършил двадесет и една години или е лице на негова издръжка, или е низходящ на лице по буква "а"; в) възходящ, който е на издръжка на гражданина на Европейския съюз или на лице по буква "а" Чл. 5. (1) Право на влизане, пребиваване и напускане на Република България по реда на този закон има и: 1. друг член на семейството, независимо от неговото гражданство, който не отговаря на определения по § 1, т. 1, буква "а" и който в държавата, от която идва, е лице на издръжка или е член на домакинството на гражданина на Европейския съюз, който има право на свободно придвижване, или в случаите, когато сериозни здравословни причини задължително изискват лична грижа за члена на семейството от страна на гражданина на Европейския съюз; 2. лицето, с което гражданинът на Европейския съюз има удостоверено фактическо съжителство	§ 1. По смисъла на този закон: Член на семейството на гражданин на Европейския съюз" е: а) лице, с което гражданинът на Европейския съюз е сключил брак или има фактическо съжителство, удостоверено с официален документ, издаден от друга държава - членка на Европейския съюз или други документи, удостоверяващи обстоятелства относно фактическото им съжителство, с изключение на писмено изявление, подадено от лицата- Проект на ЗИД на ЗЧРБ б) низходящ на гражданин на Европейския съюз, който не е български гражданин и не е навършил двадесет и една години или е лице на негова издръжка, или е низходящ на лице по буква "а"; в) възходящ, който е на издръжка на гражданина на Европейския съюз или на лице по буква "а" Чл. 5. (1) Право на влизане, пребиваване и напускане на Република България по реда на този закон има и: 1. друг член на семейството, независимо от неговото гражданство, който не отговаря на определения по § 1, т. 1, буква "а" и който в държавата, от която идва, е лице на издръжка или е член на домакинството на гражданина на Европейския съюз, който има право на свободно придвижване, или в случаите, когато сериозни здравословни причини задължително изискват лична грижа за члена на семейството от страна на гражданина на Европейския съюз; 2. лицето, с което гражданинът на Европейския съюз има удостоверено фактическо съжителство
3) "Приемаща държава-членка" означава държавата-членка, в която гражданинът на Съюза се движи, за да упражни своето право на свободно движение и пребиваване. Член 3	<u>Забележка:</u> Законът е валиден на територията на Р България и следователно под "приемаща държава-членка" се разбира Република България.	Забележка: Законът е валиден на територията на Р България и следователно под "приемаща държава-членка" се разбира Република България.
Член 3		Член 3

Разпоредба от Директивата 2004/38/ЕО	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства и граждани на Република България
Бенефициенти 1. Настоящата директива се прилага за всички граждани на Съюза, които се движат или пребивават в държава-членка, различна от тази, на която са граждани, и за членовете на техните семейства (така, както са определени в член 2, точка 2, които ги придружават или се присъединяват към тях.	Чл. 1 (1) Този закон определя условията и реда за влизане, пребиваване и напускане на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, както и членовете на семейството на български гражданин, които са граждани на Европейския съюз и са упражнили правото си на свободно движение- Проект на ЗИД на ЗЧРБ (2) Този закон се прилага и спрямо гражданите на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, гражданите на Конфедерация Швейцария и членовете на техните семейства, които не са граждани на Европейския съюз, Европейското икономическо пространство и Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно придвижване. ИНСТРУКЦИЯ ЗА РЕДА И ОРГАНИЗАЦИЯТА ЗА ИЗДАВАНЕ НА ДОКУМЕНТИ И УДОСТОВЕРЕНИЯ ПО ЗАКОНА ЗА ВЛИЗАНЕТО, ПРЕБИВАВАНЕТО И НАПУСКАНЕТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ НА ГРАЖДАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ, КОИТО НЕ СА БЪЛГАРСКИ ГРАЖДНИ И ЧЛЕНОВЕТЕ НА ТЕХНИТЕ СЕМЕЙСТВА Допълнителни разпоредби § 2 „Член на домакинство“ е друг член на семейството, независимо от неговото гражданство, който не отговаря на определения по § 1, т. 1, буква "а" от Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския Съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства и който в държавата, от която идва, е лице на издръжка или е член на домакинството на гражданина на Европейския съюз, който има право на свободно придвижване, или който поради сериозни здравословни причини

Чл. 3. Без да се засягат правата на свободно движение и пребиваване, които въпросните лица могат да имат сами по себе си, приемащата държава-членка в съответствие с нейното национално законодателство улеснява влизането и пребиваването на следните лица:		задължително изисква лична грижа.	
а) всякакви други членове на семейството (независимо от тяхната националност), които не отговарят на определенията, посочено в член 2, точка 2, и които в държавата, от която идват, са лица на издръжка или са членове на домакинството на гражданина на Съюза, който има основното право на пребиваване или в случаите, когато сериозни здравословни причини задължително изискват лична грижа за члена на семейството от страна на гражданина на Съюза;	б) партньора, с когото гражданинът на Съюза има трайна връзка, което е надлежно удостоверено.	Чл. 3. (1) Гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, които не са граждани на Европейския съюз, при пребиваването си в Република България имат всички права и задължения според българските закони и международните договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство.	
а) всякакви други членове на семейството (независимо от тяхната националност), които не отговарят на определенията, посочено в член 2, точка 2, и които в държавата, от която идват, са лица на издръжка или са членове на домакинството на гражданина на Съюза, който има основното право на пребиваване или в случаите, когато сериозни здравословни причини задължително изискват лична грижа за члена на семейството от страна на гражданина на Съюза;	б) партньора, с когото гражданинът на Съюза има трайна връзка, което е надлежно удостоверено.	Чл. 5. (1) Право на влизане, пребиваване и напускане на Република България по реда на този закон има и: 1. друг член на семейството, независимо от неговото гражданство, който не отговаря на определенията по § 1, т. 1, буква "а" и който в държавата, от която идва, е лице на издръжка или е член на домакинството на гражданина на Европейския съюз, който има право на свободно придвижване или в случаите, когато сериозни здравословни причини задължително изискват лична грижа за члена на семейството от страна на гражданина на Европейския съюз;	
Приемащата държава-членка извършва подробен преглед на личните обстоятелства и аргументира всеки отказ на разрешение за влизане или пребиваване на тези лица.	Чл. 4. (1) Гражданин на Европейския съюз влиза и напуска територията на Република България с валидна лична карта или валиден паспорт.	2. лицето, с което гражданинът на Европейския съюз има удостоверено фактическо съжителство.	
Чл. 4. (1) Гражданин на Европейския съюз влиза и напуска територията на Република България с валидна лична карта или валиден паспорт.	Чл. 4. (1) Гражданин на Европейския съюз влиза и напуска територията на Република България с валидна лична карта или валиден паспорт.	(2) При влизане или пребиваване на лицето по ал. 1, т. 1 или 2 се извършва подробна проверка на личните обстоятелства. Отказът за влизане или пребиваване се мотивира и подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс	
Чл. 4. (1) Гражданин на Европейския съюз влиза и напуска територията на Република България с валидна лична карта или валиден паспорт.	Чл. 4. (1) Гражданин на Европейския съюз влиза и напуска територията на Република България с валидна лична карта или валиден паспорт.	Чл. 4. (1) Гражданин на Европейския съюз влиза и напуска територията на Република България с валидна лична карта или валиден паспорт.	Чл. 4. (1) Гражданин на Европейския съюз влиза и напуска територията на Република България с валидна лична карта или валиден паспорт.

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕО	Закон за издаването, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и на членовете на семействата им, които не са граждани на Република България
граждани на Съюза с валидна карта за самоличност или паспорт и членовете на техните семейства, които не са граждани на държава-членка и които притежават валиден паспорт, имат правото да напускат територията на държава-членка, за да пътуват до друга държава-членка.	(2) Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз: 1. влиза на територията на Република България с валиден паспорт и виза, когато такава се изисква; визата се издава при условия и по ред, определени от Министерския съвет, без заплащане на такси за обработването на документите и издаването на визата; отказът за издаване на виза, анулирането или отмяната се мотивира и подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс; за отказа за издаване на виза, за анулирането или за отмяната на виза се съставя формуляр по образец, утвърден с акт на Министерския съвет; 2. напуска територията на Република България с паспорт.
2. По отношение на лицата, за които се прилага параграф 1, не следва да се изисква изходна виза или да се налага друго равностойно задължение.	(3) Виза не се изисква, при условие че лицето по ал. 2 придружава или се присъединява към гражданина на Европейския съюз и притежава карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, издадена от държава-членка на Европейския съюз.
3. В съответствие със своето законодателство държавите-членки издават и подновяват на своите граждани карта за самоличност или паспорт, удостоверяващ националността им.	
4. Паспортът следва да е валиден поне за всички държави-членки и за страните, през които притежателят на паспорта трябва да премине, когато пътува между държавите-членки. В случаите, когато законодателството на държава-членка не предвижда да се издават карти за самоличност, срокът на валидност на всички паспорти е не по-малък от пет години от	

Момент на издаването или подновяването на паспорт.	им.	Член 4 Правото на влизане	1. Без да се засягат разпоредбите относно документите за пътуване, приложими при контрола на държавните граници, държавите-членки дават на гражданите на Съюза разрешение да влизат на тяхна територия с валидна карта за самоличност или паспорт и дават на членовете на семейството, които не са граждани на държава-членка, разрешение да влизат на тяхна територия с валиден паспорт.	От гражданите на Съюза не следва да се изискват входни визи или да се налага равностойно задължение. 2. От членовете на семейството, които не са граждани на държава-членка, се изисква само да притежават входна виза в съответствие с Регламент (ЕО) № 539/2001 или в съответствие с националното законодателство, когато това е необходимо. За целите на настоящата директива притежаването на валидната карта за пребиваване, посочена в член 10, освобождава тези членове на семейството от изискването за виза.
Момент на издаването или подновяването на паспорт.	им.	Член 4 Правото на влизане	(1) Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз; (2) 1. виза на територията на Република България с валиден паспорт и виза, когато такава се изисква; визата се издава при условия и по ред, определени от Министерския съвет, без заплащане на такси за обработването на документите и издаването на визата; отказът за издаване на виза, анулирането или отмяната се мотивира и подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс; за отказа за издаване на виза, за анулирането или за отмяната на виза се съставя формуляр по образец, утвърден с акт на Министерския съвет; 2. напуска територията на Република България с паспорт. (3) Виза не се изисква, при условие че лицето по ал. 2 придружава или се присъединява към гражданина на Европейския съюз и притежава карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, издадена от държава - членка на Европейския съюз.	Членовете на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз;

Въпрос: Защо държавите-членки на ЕС не издават безплатни визи за кратък срок и въз основа на ускорена процедура.	Закон за влизане, пребиваване и транзитно преминаване на членове на Европейския съюз и членове на техните семейства/проекти на ЕС (чл. 21 от ДВ, бр. 21 от 2012 г.)	Статус на членове на
Държавите-членки осигуряват на такива лица всички необходими улеснения за получаване на необходимите визи. Тези визи се издават безплатно, в най-кратък срок и въз основа на ускорена процедура.		
3. Приемната държава-членка няма да поставя печат в паспорта при влизане или излизане на членове на семейството, които не са граждани на държава-членка, при условие че те представят картата за пребиваване, предвидена в член 10.	(4) (Изм. - ДВ, бр. 21 от 2012 г.) При влизане или напускане на Република България на член на семейството, който не е гражданин на Европейския съюз, не се поставя печат в паспорта му, при условие че представи карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза.	
4. В случаите, когато гражданин на Съюза или член на семейството, който не е гражданин на държава-членка, няма необходимите документи за пътуване или необходимите визи (ако се изискват такива), въпросната държава-членка, преди да ги върне, предоставя на такива лица всички разумни възможности да получат необходимите документи или те да им бъдат донесени в разумен срок от време или да потвърдят или докажат чрез други средства, че те имат право на свободно движение и пребиваване.	(5) Когато гражданин на Европейския съюз или член на семейството му, който не е гражданин на Европейския съюз, няма документите по ал. 1 и 2, преди да се предприемат действия по недопускане, му се предоставя възможност да получи необходимите документи или да удостовери чрез други средства, че притежава право на свободно придвижване.	
5. Държавата-членка може да изиска от въпросното лице да докладва за присъствието си на нейна територия в рамките на разумен и недискриминационен срок. Неспазването на това изискване може да доведе до налагане на съразмерна и недискриминационна санкция на въпросното лице.		
Член 6	Чл. 6.	Чл. 6.

Правонаепребиваване до три месеца		Пълно
1. Гражданите на Съюза имат право на пребиваване на територията на друга държава-членка за срок до три месеца без никакви условия или формалности, освен изискването да притежават валидна карта за самоличност или паспорт.	(1) Гражданин на Европейския съюз пребивава в Република България с валидна лична карта или валиден паспорт за срок до три месеца.	
2. Разпоредбите на параграф 1 важат също така за членове на семейството, притежаващи валиден паспорт, които не са граждани на държава-членка и които придружават или се присъединяват към гражданина на Съюза.	(2) Член на семейството, който не е гражданин на Европейския съюз пребивава в Република България с валиден паспорт за срок до три месеца от датата на влизане в страната.	
Право на пребиваване за повече от три месеца		Пълно
1. Всички граждани на Съюза имат право да пребивават на територията на друга държава-членка за срок, по-дълъг от три месеца, ако те:	Чл. 7. (1) Гражданин на Европейския съюз може да пребивава в Република България продължително или постоянно, за което му се издава удостоверение от дирекция "Миграция" - МВР, Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) или областните дирекции на МВР, или оправомощени от директорите длъжностни лица. (2) Продължителното пребиваване е за срок до пет години. Чл. 8. (1) Удостоверението за продължително пребиваване се издава на гражданин на Европейския съюз, който отговаря на едно от следните условия: 1. работник е или е самостоятелно заето лице в Република България; 2. притежава здравна осигуровка и необходимите финансови средства за покриване на разходите по пребиваването си и тези на членовете на семейството му, без да са в тежест на системата за социално подпомагане	
а) са работници или самостоятелно заети лица в приемащата държава-членка; или		
б) притежават достатъчно средства за себе си и за членовете на семейството си, с цел да не се превърнат в тежест за системата за социално подпомагане на приемащата		

Разпоредбата на чл. 56/57	Член на семейството, пребиваващ в Република България на постоянно или временно пребиваване на член на семейството, пребиваващ в Република България		
държава-членка през времето си на пребиваване и притежават пълно здравно застрахователно покритие в приемащата държава-членка; или			
в) - са записани в частно или държавно учебно заведение, акредитирано или финансирано от приемащата държава-членка въз основа на нейното законодателство или административна практика, с основната цел да преминат курс на обучение, включително професионално обучение, и - притежават пълно здравно застрахователно покритие в приемащата държава-членка и убедят съответните национални власти, посредством декларация или други равностойни средства, избрани от тях, че притежават достатъчни финансови средства за себе си и за членовете на семейството си, с цел да не се превърнат в тежест за системата за социално подпомагане на приемащата държава-членка през времето си на пребиваване; или г) са членове на семейството, придружаващи или присъединяващи се към гражданин на Съюза, който отговаря на условията, посочени в букви а), б) или в).	3. записан е в учебно заведение за обучение, включително и професионално обучение, и отговаря на условията по т. 2.	Чл. 10. Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз и придружава или се присъединява към гражданин на Европейския съюз, може да пребивава продължително или постоянно в Република България, за което му се издава карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза.	

2. Правото на пребиваване, предвидено в параграф 1, обхваща и членове на семейството, които не са граждани на държава-членка и които придружават или се присъединяват към гражданина на Съюза в приемащата държава-членка, при условие че този гражданин на Съюза отговаря на условията, посочени в параграф 1, букви а), б) или в).	Чл. 8. (2) Удостоверението за продължително пребиваване се издава и на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който придружава или се присъединява към гражданин на Европейския съюз и който представи: 1. валидна лична карта или валиден паспорт; 2. документ, който удостоверява, че е член на семейството или е във фактическо съжителство с гражданина на Европейския съюз.
3. За целите на параграф 1, буква а) гражданин на Съюза, който вече не е работник или самостоятелно заето лице, запазва статуса си на работник или самостоятелно заето лице при следните обстоятелства: а) той/тя временно не е в състояние да работи поради болест или злополука; б) той/тя се намира в надлежно регистрирана принудителна безработица, след като е бил/а зает/а в продължение на повече от една година и се е регистрирал/а като търсещо работа лице в съответното бюро по труда; в) той/тя се намира в надлежно документирана принудителна безработица, след като е изтекъл срочен трудов договор със срок по-кратък от една година или след като е станал/а принудително безработен/на през първите дванадесет месеца и се е регистрирал/а като търсещо работа лице в съответното бюро по труда. В този случай статусът на работник се запазва за не по-	(3) На лице по ал. 1, т. 1 се приравнява и лице, което вече не е работник или самостоятелно заето лице и е: 1. в състояние на временна неработоспособност поради заболяване или злополука; 2. регистрирано като безработно в дирекция "Бюро по труда", след като е работило повече от една година и е останало безработно или е прекратило дейност като самостоятелно заето лице;
	3. регистрирано като безработно в дирекция "Бюро по труда" след прекратяване на договор със срок до една година или е останало безработно през първите дванадесет месеца след прекратяване на договор със срок над една година; (4) В случаите по ал. 3, т. 3 лицето запазва статуса си на приравнено към ал. 1, т. 1 за срок от шест месеца, а по ал. 3, т. 4 - до приключване на професионалното обучение.

Правилника на Дирекция МВР/ЗН/К	Земелен за дълготрайно пребиваване в чужбина, издаван от Дирекция МВР/ЗН/К на основание на чл. 34, ал. 1 от Закона за миграция на чужденците в Република България	Съвет на директорите
малко от шест месеца; г) той/тя започне професионално обучение. Освен ако той/тя не е принудително безработен/а, запазването на статуса на работник изисква обучението да бъде свързано с неговата/нейната предишна заетост.	4. започнало професионално обучение, което: а) е свързано с работата му, когато договорот му е прекратен по негово желание; б) не е свързано с работата му, когато договорот му е прекратен от работодателя.	
4. Чрез дерогация от параграф 1, буква г) и параграф 2 по-горе, единствено съпругът/съпругата, регистрираният партньор, посочен в член 2, параграф 2, буква б) и децата на издръжка имат право на пребиваване като членове на семейството на гражданин на Съюза, отговарящ на условията на параграф 1, буква в) по-горе. Член 3, параграф 2 се прилага за неговите/нейните преки роднини по възходяща линия на издръжка и тези на неговия съпруг/неговата съпруга или регистриран партньор.		
Член 6 Административни формалности за граждани на Съюза		Чл. 11
1. Без да се засяга член 5, параграф 5, за срокове на пребиваване по-дълги от три месеца приемащата държава-членка може да изиска от гражданина на Съюза да се регистрира при съответните власти.	Чл. 7. (1) Гражданин на Европейския съюз може да пребивава в Република България продължително или постоянно, за което му се издава удостоверение от дирекция "Миграция" - МВР, Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) или областните дирекции на МВР, или оправомощени от директорите длъжностни лица. Чл. 9. (1) За издаване на удостоверение за продължително пребиваване гражданинът на Европейския съюз и членовете на семейството му, които са граждани на Европейския съюз,	

Член 9. (1) За издаване на удостоверение за продължително пребиваване гражданинът на Европейския съюз и членовете на семейството му, които са граждани на Европейския съюз, подават заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР в тримесечен срок от датата на влизане в Република България.		
2. Крайният срок за регистриране не може да бъде по-малък от три месеца от датата на пристигането. Веднага се издава удостоверение за актуална регистрация, съдържащо името и адреса на регистриращото се лице и датата на регистрация. Неспазването на изискването за регистрация може да доведе до налагане спрямо въпросното лице на съразмерни и недискриминационни санкции.	Чл. 9. Чл. 9. (1) За издаване на удостоверение за продължително пребиваване гражданинът на Европейския съюз и членовете на семейството му, които са граждани на Европейския съюз, подават заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР в тримесечен срок от датата на влизане в Република България. (4) Удостоверението за продължително пребиваване се издава в деня на подаване на заявлението и съдържа пълните имена на лицето и датата на регистрация.	
	Чл. 33. За маловажни нарушения на този закон се налага глоба по квитанция до 20 лв. от упълномощените за това длъжностни лица.	
3. За да се издаде удостоверение за регистрация, държавите-членки могат само да изискват: - гражданите на Съюза, за които се прилага член 7, параграф 1, буква а), да представят валидна карта за самоличност или паспорт, потвърждение за наемане на лицето от страна на работодателя или удостоверение за трудова заетост, или доказателство, че те са самостоятелно заети лица; - гражданите на Съюза, за които се прилага член 7, параграф 1, буква б), да представят	Чл. 9. (2) Гражданинът на Европейския съюз прилага към заявлението: 1. валидна лична карта или валиден паспорт; 2. в случаите по чл. 8, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 3 - документи, които удостоверяват наличието на обстоятелствата; 3. документ за платена държавна такса	
	1. валидна лична карта или валиден паспорт;	

Разпоредба от Закона за гражданство (ЗГЗ) и Закона за българския паспорт (ЗБП)	Закона за гражданство, пребиваването и паспортното на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на семейството им (ЗГЗ) и Закона за българския паспорт (ЗБП)
валидна карта за самоличност или паспорт и да представят доказателства, че те отговарят на изискванията, постановени в съответната разпоредба; - гражданите на Съюза, за които се прилага член 7, параграф 1, буква в), да представят валидна карта за самоличност или паспорт, да представят доказателство за записване в акредитирано учебно заведение и за сключването на пълна здравна застраховка и декларацията или равносложно средство, посочени в член 7, параграф 1, буква в). Държавите-членки не могат да изискват в тази декларация да се посочва конкретната сума на средствата.	2. в случаите по чл. 8, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 3 - документи, които удостоверяват наличието на обстоятелствата; 3. документ за платена държавна такса 1. валидна лична карта или валиден паспорт; 2. в случаите по чл. 8, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 3 - документи, които удостоверяват наличието на обстоятелствата; 3. документ за платена държавна такса
4. Държавите-членки не могат да определят фиксирана сума, която те смятат, че представлява "достатъчни средства", но те трябва да вземат предвид личното положение на въпросното лице. При всички случаи тази сума няма да бъде по-висока от прага, под който гражданите на приемащата държава-членка получават право на социални помощи или когато този критерий е неприложим, тя няма да бъде по-висока от минималната социалноосигурителна пенсия, плащана от приемащата държава-членка.	Чл. 8. (1) Удостоверението за продължително пребиваване се издава на граждани на Европейския съюз, който отговаря на едно от следните условия: 2. притежава здравна осигуровка и необходимите финансови средства за покриване на разходите по пребиваването си и тези на членовете на семейството му, без да са в тежест на системата за социално подпомагане;
5. За да бъде издадено удостоверение за регистрация на членове на семейството на граждани на Съюза, които сами са граждани на Съюза, държавите-членки могат да изискват да бъдат представени следните документи:	Чл. 9. (3) Членът на семейството на гражданин на Европейския съюз, който е гражданин на Европейския съюз, прилага към заявлението:

Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България от чужденци, които не са граждани на Република България, чужденци, които не са граждани на Република България, чужденци, които не са граждани на Република България.		
а) валидна карта за самоличност или паспорт;	1. валидна лична карта или валиден паспорт;	
б) документ, удостоверяващ съществуването на семейни взаимоотношения или регистрирано съжителство;	2. документ, който удостоверява, че е член на семейството на гражданина на Европейския съюз;	
в) когато това е целесъобразно, удостоверението за регистрация на гражданина на Съюза, когото те придружават или към когото се присъединяват;		
г) в случаите, попадащи в приложното поле на член 2, параграф 2, букви в) и г), документално доказателство, че са изпълнени условията, постановени в тези разпоредби;		
д) в случаите, попадащи в приложното поле на член 3, параграф 2, буква а), документ, издаден от съответните власти в страната на произход или от която пристигат, удостоверяващ, че те са лица на издръжка от или членове на домакинството на гражданина на Съюза или доказателство за наличието на сериозни здравословни причини, които задължително изискват лични грижи за члена на семейството от страна на гражданина на Съюза;	1. лична карта или паспорт; 2. документ, който удостоверява, че е член на семейството на гражданина на Европейския съюз; във връзка с разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т. 2.	
е) в случаите, попадащи в приложното поле на член 3, параграф 2, буква б), доказателство за съществуването на грайна връзка с гражданина на Съюза.	Чл. 5. (1) Право на влизане, пребиваване и напускане на Република България по реда на този закон има и: 2. лицето, с което гражданинът на Европейския съюз има удостоверено фактическо съжителство.	
Член 9		Пълно

Разпоредбата от Директивата 2004/38/ЕО	Законови актове, пребиваването и членството на Република България на граждани на Европейския съюз и членовете на семейството и проектите на ЗЧРБ	Статус на семейството
Административни формалности за членове на семейството, които не са граждани на държава-членка 1. Държавите-членки издават карта за пребиваване на членове на семейството на гражданин на Съюза, които не са граждани на държава-членка, когато планираният срок на пребиваване е по-дълъг от три месеца. 2. Крайният срок за внасяне на молбата за издаване на карта за пребиваване не може да бъде по-малък от три месеца от датата на пристигане.	Чл. 10. Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз и придружава или се присъединява към гражданин на Европейския съюз, може да пребивава продължително или постоянно в Република България, за което му се издава карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза. Чл. 6. (2) Член на семейството, който не е гражданин на Европейския съюз пребивава в Република България с валиден паспорт за срок до три месеца от датата на влизане в страната Чл. 12. (1) Лицето по чл. 9а и чл. 10 подава заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР за издаване на карта за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, за което незабавно му се издава временно удостоверение. (2) Заявлението се подава в срок три месеца от датата на влизането на лицето в Република България Проект на ЗИД на ЗЧРБ: § 15 В чл. 12 се правят следните изменения и допълнения: а) Алинея 1 се изменя така: „(1) Лицата по чл. 9а и 10 подават заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР за издаване на разрешение за пребиваване съгласно Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни или за карта за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, за което незабавно му се издава временно	

3. Неспазването на изискването за подаване на молба за карта за пребиваване може да доведе до налагане спрямо въпросното лице на съразмерни и недискриминационни санкции.	Чл. 33. За маловажни нарушения на този закон се налага глоба по квитанция до 20 лв. от упълномощените за това длъжностни лица.	Чл. 10. Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз и придружава или се присъединява към гражданин на Европейския съюз, може да пребивава продължително или постоянно в Република България, за което му се издава карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза.	Чл. 12. (1) Лицето по чл. 9а и чл. 10 подава заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР за издаване на карта за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, за което незабавно му се издава временно удостоверение. (4) Картата за продължително пребиваване се издава в срок до три месеца от подаване на заявлението. Проект на ЗИД на ЗЧРБ 3. В чл. 12 се правят следните изменения и допълнения: а) Алиней 1 се изменя така: „(1) Лицата по чл. 9а и 10 подават заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР за издаване на разрешение за пребиваване съгласно Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г.
--	--	---	--

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕО	Закон за чужденето, пребиваващо в републиката на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, в сила от 14.12.2004 г.
	относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни или за карта за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, за което незабавно му се издава временно удостоверение“. б) В ал. 6 думата „удостоверение“ се заменя с думата „документ“. В Закона за чужденците в Република България Чл. 24м. (1) Член на семейството на български гражданин, който е упражнил правото си на свободно движение и притежава валиден документ за пребиваване като член на семейство на гражданин на Съюза, издаден от друга държава - членка на Европейския съюз, подава заявление до дирекция "Миграция" - МВР, или до областните дирекции на МВР за издаване на карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, удостоверяваща правото му на продължително пребиваване, за което незабавно му се издава временно удостоверение. (2) Заявлението по ал. 1 се подава в срок до три месеца от датата на влизането на лицето в Република България, като към него се прилагат: 1. валиден паспорт; 2. документи за наличие на родствени връзки; 3. документ за платена държавна такса; 4. документи за законното пребиваване в другата държава членка; 5. медицински документи относно наличието на сериозни здравословни причини, които налагат полагането на лични грижи от българския гражданин, в случаите, когато е приложимо. (3) Картата за пребиваване на член на семейството на гражданин

Разпоредба от Наредбата 2013/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на граждани на държавите на Европейския съюз и членове на техните семейства. Прочет на чл. 1, т. 1	Стенографски съвместяване
произход или страната, от която пристигат, удостоверяващ, че те са лица на издръжка от или членове на домакинството на гражданина на Съюза или доказателство за наличието на сериозни здравословни причини, които задължително изискват лични грижи за члена на семейството от страна на гражданина на Съюза;	във връзка с разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т. 1 Чл. 5. (1) Право на влизане, пребиваване и напускане на Република България по реда на този закон има и: 1. друг член на семейството, независимо от неговото гражданство, който не отговаря на определения по § 1, т. 1, буква "а" и който в държавата, от която идва, е лице на издръжка или е член на домакинството на гражданина на Европейския съюз, който има право на свободно придвижване, или в случаите, когато сериозни здравословни причини задължително изискват лична грижа за члена на семейството от страна на гражданина на Европейския съюз;	
е) в случаите, попадащи в приложното поле на член 3, параграф 2, буква б), доказателство за наличието на трайна връзка с гражданина на Съюза.		
Член 11 Валидност на картата за пребиваване	Чл. 11.	Иълно
1. Картата за пребиваване, посочена в член 10, параграф 1, е валидна за срок от пет години от датата на издаване или за планирания срок на пребиваване на гражданина на Съюза, ако този срок е по-кратък от пет години.	(1) Срокът на продължително пребиваване на лицето по чл. 10 се определя от срока на продължителното пребиваване на гражданина на Европейския съюз.	
2. Валидността на картата за пребиваване не се засяга от временни отсъствия, които не превишават шест месеца на година, нито от отсъствия с по-голяма продължителност за задължителна военна служба, нито от отсъствие от максимум дванадесет последователни месеца поради уважителни причини като бременност и раждане, тежко	(2) Временни отсъствия до шест месеца в рамките на една година, отсъствия с по-голяма продължителност за задължителна военна служба, едно отсъствие поради уважителни причини за срок не повече от дванадесет последователни месеца или командироване в друга държава не засягат срока на продължителното пребиваване на лицето по чл. 10.	

Правото на пребиваване, придобиването на гражданство и правото на семейство на българските граждани, които са граждани на държава-членка на Съюза, не се засяга от член 14.	заболяване, следване или професионално обучение или командироване в друга държава-членка или в трети страни.	Член 14 Запазване на правото на пребиваване на членове на семейството в случай на смърт или отпътуване на гражданина на Съюза	Чл. 14. Правото на продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който е гражданин на Европейския съюз, не се засяга при смърт, напускане, прекратяване на брака или фактическото съжителство с гражданина на Европейския съюз, ако отговаря на едно от условията по чл. 8, ал. 1 и 2.	Чл. 14. Правото на продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който е гражданин на Европейския съюз, не се засяга при смърт, напускане, прекратяване на брака или фактическото съжителство с гражданина на Европейския съюз, ако отговаря на едно от условията по чл. 8, ал. 1 и 2.	Чл. 15. (1) При смърт на гражданин на Европейския съюз правото на продължително пребиваване на членовете на семейството му, които не са граждани на Европейския съюз, не се засяга, ако са пребивавали в Република България най-малко една година преди смъртта му в качеството си на членове на семейството. (3) Член на семейството на гражданин на Европейския съюз,
Правото на придобиване на гражданство и правото на семейство на българските граждани, които са граждани на държава-членка на Съюза, не се засяга от член 14.	2. Без да се засяга втора алинея, смъртта на гражданина на Съюза не води до загуба на правото на пребиваване на членовете на неговото/нейното семейство, които не са граждани на държава-членка и които са пребивавали в приемащата държава-членка като членове на семейството в продължение на най-малко една година преди смъртта на гражданина на Съюза.	Предвидено е правото на постоянно пребиваване, въпросните лица трябва да отговарят на условията, постановени в член 7, параграф 1, букви а), б), в) или г).	Предвидено е правото на постоянно пребиваване, въпросните лица трябва да отговарят на условията, постановени в член 7, параграф 1, букви а), б), в) или г).	Предвидено е правото на постоянно пребиваване, въпросните лица трябва да отговарят на условията, постановени в член 7, параграф 1, букви а), б), в) или г).	Предвидено е правото на постоянно пребиваване, въпросните лица трябва да отговарят на условията, постановени в член 7, параграф 1, букви а), б), в) или г).

Разпоредба от Конституцията, чл. 68, в сила от 15.07.2007 г.	Защитен за възрастното, прилагането и изготвянето на Родителна България на престояване на българските деца и чужденците на детните семейства в чл. 8, т. 1 и 2 и по отношение на който е налице едно от следните обстоятелства:
постоянно пребиваване, правото на пребиваване на въпросните лица се определя от изискването те да могат да покажат, че са работници или самостоятелно заети лица или че притежават достатъчно средства за себе си и за членовете на семейството си, за да не се превърнат в тежест за системата за социално подпомагане на приемащата държава-членка по време на пребиваването си, и че притежават пълно здравно застрахователно покритие в приемащата държава-членка, или че са членове на вече създадено в приемащата държава-членка семейство на лице, отговарящо на тези изисквания. "Достатъчни средства" са средствата, определени в член 8, параграф 4. Такива членове на семейството запазват своето право на пребиваване изключително на лична основа.	който не е гражданин на Европейския съюз, запазва правото си на продължително пребиваване при прекратяване на брака или фактическото съжителство, ако отговаря на условията по чл. 8, ал. 1, т. 1 и 2 и по отношение на който е налице едно от следните обстоятелства:
3. Отпътуването на гражданина на Съюза от приемащата държава-членка или неговата/нейната смърт не води до загуба на правото на пребиваване на неговите/нейните деца или на родителя, който на практика има настойничество/попечителство над децата, независимо от националността, ако децата пребивават в приемащата държава-членка и са записани в учебно заведение, с цел да	(3) Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз, запазва правото си на продължително пребиваване при прекратяване на брака или фактическото съжителство, ако отговаря на условията по чл. 8, ал. 1, т. 1 и 2 и по отношение на който е налице едно от следните обстоятелства:
3. Отпътуването на гражданина на Съюза от приемащата държава-членка или неговата/нейната смърт не води до загуба на правото на пребиваване на неговите/нейните деца или на родителя, който на практика има настойничество/попечителство над децата, независимо от националността, ако децата пребивават в приемащата държава-членка и са записани в учебно заведение, с цел да	(2) (При напускане на гражданин на Европейския съюз или при смъртта на гражданин на Европейския съюз правото на продължително пребиваване на неговите деца или на другия родител, който упражнява родителските права, не се засяга, при условие че децата пребивават в Република България и са записани в училище от системата на предучилищното и училищното образование или във висше училище до приключване на обучението или когато представят доказателства за последващи етапи от обучението им.

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за гражданство, пребиваването и излизането на Република България на граждани на Европейския съюз и членовете на техните семейства/проект на ЗИД на ЗНГ
съжителство, посочено в член 2, точка 2, буква б), бракът или регистрираното съжителство е продължил/о най-малко три години, включително една година в приемащата държава-членка; или	
б) по силата на споразумение между съпрузите или партньорите, посочени в член 2, точка 2, буква б) или по силата на съдебно разпореждане, съпругът или партньорът, който не е гражданин на държава-членка, притежава настойничество/попечителство над децата на гражданина на Съюза, или	2. упражнява родителските права по силата на съдебно решение или споразумение;
в) това е оправдано с оглед на особено трудни обстоятелства, като например, лицето е било жертва на домашно насилие, когато бракът или регистрираното съжителство са били още в сила; или	3 пострадал е от домашно насилие преди прекратяване на брака или фактическото съжителство, както и в други случаи, когато това е оправдано с оглед на особено трудни обстоятелства, настъпили не по волята на чужденеца, които той не е могъл да предвиди или да предотврати;
г) по силата на споразумение между съпрузите или партньорите, посочени в член 2, точка 2, буква б), или по силата на съдебно разпореждане съпругът/ата или партньорът, който не е гражданин на държава-членка, има правото на посещаване на непълнолетно дете, при условие че съдът е постановил, че посещенията трябва да се провеждат в приемащата държава-членка, толкова време, колкото е необходимо.	4. има право на посещаване на ненавършилото пълнолетие дете по силата на съдебно решение или споразумение, при условие че в съдебното решение или в споразумението се предвижда посе
Преди да се придобие право на постоянно пребиваване, правото на пребиваване на въпросните лица продължава да зависи от изискването те да могат да докажат, че са	(4) Лицата по ал. 1, 2 и 3 следва да докажат, че са работници или са самостоятелно заети лица или че притежават достатъчно средства за себе си и за членовете на своето семейство, така че да не се превърнат в тежест за системата за социално

Член 24. (1) Отнемане на правото на пребиваване в Република България се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато:	работници или самостоятелно заети лица или че притежават достатъчно средства за себе си и за членовете на своето семейство, така че да не се превърнат в тежест за системата за социално подпомагане на приемащата държава-членка през времето на пребиваването си, и че имат пълна здравна осигуровка в приемащата държава-членка или че са членове на вече създадено в приемащата държава-членка семейство на лице, отговарящо на тези изисквания. "Достатъчни средства" са средства, определени в член 8, параграф 4.	Такива членове на семейството запазват своето право на пребиваване изключително на лична основа.	Член 24. Запазване на правото на пребиваване	1. Гражданине на Съюза и членовете на техните семейства притежават правото на пребиваване, предвидено в член 6, дотогава, докато не се превърнат в неприемлива тежест за системата за социално подпомагане на приемащата държава-членка.	Чл. 24. (1) Отнемане на правото на пребиваване в Република България се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато:	Чл. 24. (1) Отнемане на правото на пребиваване в Република България се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато:
подпомагане през времето на пребиваването си, и че имат пълна здравна осигуровка или че са членове на вече създадено в Република България семейство на лице, отговарящо на тези изисквания, като преценката се прави за всяко лице поотделно.			Чл. 24. (1) Отнемане на правото на пребиваване в Република България се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато:	1. са отпаднали основанията за пребиваване по чл. 8;	1. са отпаднали основанията за пребиваване по чл. 8;	2. се установи, че за получаване на правото на пребиваване е представил неверни данни.

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕО на неговото/нейното семейство отговарят на условията, посочени в членове 7, 12 и 13, държавите-членки имат право да проверяват дали тези условия са изпълнени. Проверката не се извършва регулярно.	Закон за издаването, пребиваването и изпускането на Република България на граждани на Европейския съюз и членове на неговото семейство/бракът на 31 декември 2013 г.
3. Мярката експулсиране не може да бъде автоматична последица от прибягване от страна на гражданин на Съюза или от страна на членове на неговото/нейното семейство до системата за социално подпомагане на приемащата държава-членка.	
Чл. 25. (1) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато присъствието му в Република България създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за обществения ред. (2) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз, който пребивава в Република България през последните десет години, само в изключителни случаи, свързани с националната сигурност, а на ненавършило пълнолетие лице - когато това е в негов интерес. (3) При експулсиране на лицето му се отнема и правото на пребиваване в Република България и му се налага забрана за влизане в Република България. (4) Когато заповедта за експулсиране не е изпълнена повече от две години след влизането ѝ в сила, органът, който я е издал, проверява дали все още са налице фактическите основания за издаването ѝ. Ако фактическите основания са отпаднали, заповедта се отменя. (5) Гражданин на Европейския съюз или член на семейството му, на който е наложено експулсиране, не се експулсира в държава, в която животът и свободата му са застрашени и е изложен на опасност от преследване, изтезание или нечовешко или унижително отношение. (6) Заболяванията с епидемичен потенциал, както са определени в съответните документи на Световната здравна организация, и	

Правителство на Република България	Закон за външното правителство и дипломатията на Република България
	други инфекциозни или заразни паразитни заболявания, ако те са обект на защитни разпоредби, приложими по отношение на гражданите на Република България, настъпили след изтичането на тримесечен срок от датата на пристигането на лицето, не представляват основание за експулсиране от територията на страната.
4. Чрез дерогация от параграфи 1 и 2 и без да се засягат разпоредбите на глава VI, мярката експулсиране не може в никакъв случай да се предприеме по отношение на граждани на Съюза или членове на техните семейства, ако:	
а) гражданите на Съюза са работници или самостоятелно заети лица; или	
б) гражданите на Съюза са влезли на територията на приемащата държава-членка, за да търсят заетост. В този случай гражданите на Съюза и членовете на техните семейства не могат да бъдат експулсирани, докато гражданите на Съюза могат да представят доказателства за това, че продължават да търсят заетост и за това, че имат реален шанс да бъдат наети на работа.	
Член 15 Процедурни гаранции	Пълно
1. Процедурите, предвидени от членове 30 и 31, се прилагат по аналогия за всички решения, ограничаващи свободното движение на граждани на Съюза и на членове на техните семейства от съображения, различни от тези, свързани с обществения ред, обществената сигурност	Чл. 9. (7) Отказът по ал. 6 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Чл. 12. (7) Отказът по ал. 6 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Решение на Изпълнителния съвет на Община София от 2002/36/КС	или общественото здраве.	2. Изтичането на срока на валидност на картата за самоличност или на паспорта, въз основа на които въпросното лице е влязло в приемащата държава—членка и въз основа на които му е било издадено удостоверение за регистрация или карта за пребиваване, не представлява основание за експулсиране от приемащата държава—членка. Чл. 25. (1) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато присъствието му в Република България създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за обществения ред. (2) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз, който пребивава в Република България през последните десет години, само в изключителни случаи, свързани с националната сигурност, а на ненавършило пълнолетие лице - когато това е в негов интерес. (3) При експулсиране на лицето му се отнема и правото на пребиваване в Република България и му се налага забрана за влизане в Република България. (4) Когато заповедта за експулсиране не е изпълнена повече от две години след влизането ѝ в сила, органът, който я е издал, проверява дали все още са налице фактическите основания за издаването ѝ. Ако фактическите основания са отпаднали, заповедта се отменя. (5) Гражданин на Европейския съюз или член на семейството му, на който е наложено експулсиране, не се експулсира в държава, в която животът и свободата му са застрашени и е изложен на опасност от преследване, изтезание или нечовешко или унижително отношение. (6) Заболяванията с епидемичен потенциал, както са определени в съответните документи на Световната здравна организация, и други инфекциозни или заразни паразитни заболявания, ако те са обект на защитни разпоредби, приложими по отношение на гражданите на Република България, настъпили след изтичането на тримесечен срок от датата на пристигането на лицето, не представляват основание за експулсиране от територията на страната.
---	---------------------------------	--

Член 16 Общо правило за граждани на Съюза и	3. Приемашката държава-членка не може да налага забрана за влизане в контекста на решението за експулсиране, по отношение на което се прилага параграф 1. Чл. 26. (1) Забрана за влизане в Република България се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, който с действията си създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за който има данни, че извършва действия против националната сигурност или обществения ред. (2) Влизане в Република България може да бъде отказано на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, на член на семейството на гражданин на Конфедерация Швейцария, на член на семейството на гражданин на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, който не е гражданин на Европейския съюз, на Конфедерация Швейцария или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, в случаите, когато за лицето има подаден сигнал в Шенгенската информационна система за отказ за влизане и след консултиране с държавата членка, подала сигнала, когато бъде потвърдено, че лицето създава сериозна заплаха за националната сигурност или за него има данни, че извършва действия против националната сигурност или обществения ред. (3) Забраната за влизане в Република България е за срок до десет години. (4) Едновременно със забраната за влизане може да се отнеме и правото на пребиваване.	Член 16 Общо правило за граждани на Съюза и
--	---	--

3. Приемщата държава-членка не може да налага забрана за влизане в контекста на решенияето за експулсиране, по отношение на което се прилага параграф 1.

Чл. 26.

(1) Забрана за влизане в Република България се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, който с действията си създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за който има данни, че извършва действия против националната сигурност или обществения ред.

(2) Влизане в Република България може да бъде отказано на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, на член на семейството на гражданин на Конфедерация Швейцария, на член на семейството на гражданин на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, който не е гражданин на Европейския съюз, на Конфедерация Швейцария или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, в случаите, когато за лицето има подаден сигнал в Шенгенската информационна система за отказ за влизане и след консултиране с държавата членка, подала сигнала, когато бъде потвърдено, че лицето създава сериозна заплаха за националната сигурност или за него има данни, че извършва действия против националната сигурност или обществения ред.

(3) Забраната за влизане в Република България е за срок до десет години.

(4) Едновременно със забраната за влизане може да се отнеме и правото на пребиваване.

9. Член 16

Общо правило за граждани на Съюза и

ULTIMO

Разпоредба от Директивата 2004/38/ЕО	Закон за визането, пребиваването и напускането на Република България на граждани на Европейския съюз и членове на техните семейства (Проект на ЗНД на ЗНПРБ)	Статус на европейски
членове на техните семейства 1. Граждани на Съюза, които са пребивавали законно в приемащата държава-членка в продължение на непрекъснат срок от пет години, имат право на постоянно пребиваване в тази държава. Това право не зависи от условията, предвидени в глава III.	Чл. 16. (1) Гражданин на Европейския съюз или член на семейството му, който е гражданин на Европейския съюз, получава удостоверение за постоянно пребиваване, ако законно е пребивавал непрекъснато в продължение на пет години в Република България или ако отговаря на едно от следните условия: 1. работил е през последната една година към момента на прекратяване на договора като работник или на дейността му като самостоятелно заето лице; навършил е пенсионна възраст или по отношение на него е налице основание за по-ранно пенсиониране и е пребивавал непрекъснато в Република България повече от три години; 2. работник е или е самостоятелно заето лице, което не работи поради трайно намалена работоспособност и е пребивавал непрекъснато в Република България повече от две години; 3. работник е или е самостоятелно заето лице и работоспособността му е резултат от трудова злополука или от професионална болест; 4. работник е или е самостоятелно заето лице, което в продължение на три години непрекъснато е пребивавало и работило в Република България и работи като такова в друга държава членка, като запазва мястото си на пребиваване в Република България и се връща поне веднъж седмично в нея. (2) За упражняване на правата по ал. 1, т. 1 и 2 времето на работа в другата държава членка се смята за време на работа в Република България, като към него се приравняват и периодите	

Закон за външно-дипломатическо представителство и за външно-дипломатическите служби	на регистрирана безработица и на прекъсване на работа поради болест и злоупотреба. (3) Условието по ал. 1, т. 1 и 2 не се прилагат, когато работникът или самостоятелно заетото лице има сключен брак или е във фактически съжителство с гражданин на Република България или такъв, който е загубил българското си гражданство по силата на сключване на брак с него. (4) Когато работникът или самостоятелно заетото лице има право на постоянно пребиваване по ал. 1, членовете на семейството му, които живеят заедно с него в Република България, независимо от гражданството им, също имат право на постоянно пребиваване. (5) За издаване на удостоверение за постоянно пребиваване гражданинът на Европейския съюз или член на семейството му, който е гражданин на Европейския съюз, подава заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР в тридневен срок преди изтичане на разрешения му срок за продължително пребиваване в Република България. Удостоверението за постоянно пребиваване се издава в деня на подаване на заявлението и съдържа пълните имена на лицето и датата на регистрация. (6) При смърт на работника или на самостоятелно заетото лице, преди да придобие право на постоянно пребиваване по ал. 1 и договорът или дейността му не са прекратени, членовете на семейството му, които живеят с него в Република България, могат да придобият право на постоянно пребиваване, ако отговарят на едно от следните условия: 1. работникът или самостоятелно заетото лице към момента на
--	--

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕО	Закон за външно, пребиваването и излизането на Република България на гражданите на Европейския съюз и на членовете на техните семейства (Проект на ВМД на 24.09.2010г.)
2. Параграф 1 се прилага също така за членове на семейството, които не са граждани на държава-членка, ако те са пребивавали заедно с граждани на Съюза в приемащата държава-членка в продължение на непрекъснат срок от пет години.	смъртта е живяло непрекъснато в Република България в продължение на две години; 2. смъртта е резултат от трудова злополука или професионална болест; 3. преживелият съпруг е загубил българското гражданство поради сключване на брак с работника или самостоятелно заетото лице.
2. Параграф 1 се прилага също така за членове на семейството, които не са граждани на държава-членка, ако те са пребивавали заедно с граждани на Съюза в приемащата държава-членка в продължение на непрекъснат срок от пет години.	Чл. 19. (1) Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз, има право на постоянно пребиваване, ако законно е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България заедно с гражданин на Европейския съюз или ако законно е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България в случаите по чл. 15, и му се издава карта за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза. Чл. 16. (4) Когато работникът или самостоятелно заетото лице има право на постоянно пребиваване по ал. 1, членовете на семейството му, които живеят заедно с него в Република България, независимо от гражданството им, също имат право на постоянно пребиваване.
3. Непрекъснатостта на пребиваването не се влияе от временни отсъствия, ненадвигнаващи общо шест месеца на година, или от отсъствия с по-голяма продължителност за отбиване на задължителна военна служба, или от едно отсъствие от максимум дванадесет последователни месеца поради уважителни причини като бременност и раждане, тежко	Чл. 17. Временни отсъствия до шест месеца в рамките на една година, отсъствия с по-голяма продължителност за задължителна военна служба, едно отсъствие поради уважителни причини за срок не повече от дванадесет последователни месеца или командироване в друга държава не прекъсват срока на пребиваване по чл. 16, ал. 1.

заболяване, следване или професионално обучение или командироване в друга държава-членка или в трета страна.	4. След като бъде придобито, правото на постоянно пребиваване се губи само при отсъствие от приемащата държава-членка за срок, надвишаващ две последователни години.	Член 17 Изключени са лица, които вече не работят в приемащата държава-членка и за членове не на техния семейств	1. Чрез дерогация от член 16 правото на постоянно пребиваване в приемащата държава-членка може да се придобие преди приключването на непрекъснат срок на пребиваване от пет години от:	а) работници или самостоятелно заети лица, които към момента на спиране на работа са навършили определената от законодателството на въпросната държава-членка възраст за получаване на право на пенсия за старост, или работници, които преустановяват извършването на дейност като заети лица, за да се пенсионират рано, при условие че те са работили в тази държава-членка в продължение най-малко на предходните дванадесет месеца и че са пребивавали в нея непрекъснато повече
	Чл. 18. Удостоверението за постоянно пребиваване се отнема от лицето, на което е издадено, ако то отсъства от Република България за срок по-дълъг от две последователни години Чл. 24. Отнемане на правото на пребиваване в Република България се налага на граждани на Европейския съюз или на член на семейството му, когато: 3. лицето отсъства от Република България за срок по-дълъг от две последователни години;	Чл. 16		Чл.16 (1) Гражданин на Европейския съюз или член на семейството му, който е гражданин на Европейския съюз, получава удостоверение за постоянно пребиваване, ако законно е пребивавал непрекъснато в продължение на пет години в Република България или ако отговаря на едно от следните условия: 1. работил е през последната една година към момента на прекратяване на договора като работник или на дейността му като самостоятелно заето лице, навършил е пенсионна възраст или по отношение на него е налице основание за по-ранно пенсиониране и е пребивавал непрекъснато в Република
		Чл. 16		Чл. 16

Възприеманост от държавата (2006/2007 г.)	Степен на зависимост и изключителност
от три години..	България повече от три години;
Ако законодателството на приемащата държава-членка не дава право на пенсия за старост на определени категории самостоятелно заети лица, условието за възраст се смята за изпълнено, когато въпросното лице навърши 60 години.	
б) работници или самостоятелно заети лица, които са пребивавали непрекъснато в приемащата държава-членка в продължение на повече от две години и спират да работят в резултат на трайна неработоспособност.	Чл.16 (1) т.2. работник е или е самостоятелно заето лице, което не работи поради трайно намалена работоспособност и е пребивавал непрекъснато в Република България повече от две години;
Ако тази неработоспособност е резултат от трудова злополука или професионална болест, даващи на въпросното лице право на обезщетение, платими изцяло или отчасти от институция в приемащата държава-членка, не се налага условие по отношение на продължителността на пребиваването;	Чл.16. (1) т.3. работник е или е самостоятелно заето лице и неработоспособността му е резултат от трудова злополука или от професионална болест;
в) работници или самостоятелно заети лица, които след три години на непрекъснатата заетост и пребиваване в приемащата държава-членка работят в качеството на заето или самостоятелно заето лице в друга държава-членка, като едновременно с това запазват приемащата държава-членка като	Чл.16. (1) т.4. работник е или е самостоятелно заето лице, което в продължение на три години непрекъснато е пребивавало и работило в Република България и работи като такова в друга държава членка, като запазва мястото си на пребиваване в Република България и се връща поне веднъж седмично в нея.

Закон за чужденците, пребиваващите в Република България	място за пребиваване, към което се връщат по правило всеки ден или поне веднъж седмично.	За целите на получаването на правата, посочени в букви а) и б), периодите на заетост, прекарани в държава-членка, в която въпросното лице работи, се считат за прекарани в приемащата държава-членка.	Периодите на принудителна безработица, надлежно регистрирани от съответното бюро по труда, периодите, през които лицето не е работило, поради независещи от него причини, както и отсъствията от работа или прекъсването на работа поради болест или злополука, се считат за периоди на заетост.	2. Условието по отношение на продължителността на пребиваване и работа, определени в параграф 1, буква а), и условието по отношение на продължителността на пребиваване, определено в параграф 1, буква б), не се прилагат, ако съпругът/ата или партньорът (посочен в член 2, точка 2, буква б) на работника или самостоятелно заетото лице е гражданин на приемащата държава-членка или е загубил гражданството си в тази държава-членка по силата на сключването на брак с този работник или самостоятелно заето лице.	Чл. 16. (3) Условието по ал. 1, т. 1 и 2 не се прилагат, когато работникът или самостоятелно заетото лице има сключен брак или е във фактическо съжителство с гражданин на Република България или такъв, който е загубил българското си гражданство по силата на сключване на брак с него.
Закон за чужденците, пребиваващите в Република България		Чл. 16. (2) За упражняване на правата по ал. 1, т. 1 и 2 времето на работа в другата държава членка се смята за време на работа в Република България, като към него се приравняват и периодите на регистрирана безработица и на прекъсване на работа поради болест и злополука.	Чл. 16. (2) За упражняване на правата по ал. 1, т. 1 и 2 времето на работа в другата държава членка се смята за време на работа в Република България, като към него се приравняват и периодите на регистрирана безработица и на прекъсване на работа поради болест и злополука.		
				Чл. 16. (4) Когато работникът или самостоятелно заетото лице има право на постоянно пребиваване по ал. 1, членовете на семейството му, които живеят заедно с него в Република	

Разширена от Чл. 19, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000	Член 18 Придобиване на правото на постоянно пребиваване от определени членове на семейството, които не са граждани на държава-членка	Член 19 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 20 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 21 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 22 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 23 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 24 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 25 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 26 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 27 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 28 Придобиване на правото на постоянно пребиваване
Член 18 Придобиване на правото на постоянно пребиваване от определени членове на семейството, които не са граждани на държава-членка	Член 19 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 20 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 21 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 22 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 23 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 24 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 25 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 26 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 27 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 28 Придобиване на правото на постоянно пребиваване	Член 18 Придобиване на правото на постоянно пребиваване от определени членове на семейството, които не са граждани на държава-членка

Без да се засяга член 17, членовете на семейството на граждани на Съюза, за които са приложими член 12, параграф 2 и член 13, параграф 2 и които отговарят на условията, постановени в тези разпоредби, придобиват право на постоянно пребиваване, след като пребивават законно в приемащата държава-членка в продължение на пет последователни години.	(1) Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз, има право на постоянно пребиваване, ако законно е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България заедно с гражданин на Европейския съюз или ако законно е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България в случаите по чл. 15, и му се издава карта за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза. В Закона за чужденците в Република България Чл. 25г. (1) Член на семейството на български гражданин, на когото е разрешено продължително пребиваване по реда на чл. 24м, има право на постоянно пребиваване, ако законно е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България заедно с български гражданин или ако законно е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България в случаите по чл. 24, ал. 9, 10 и 11 от ЗЧРБ. (2) За издаване на карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, която да удостовери правото му на постоянно пребиваване, лицето по ал. 1 подава заявление до дирекция "Миграция" - МВР, или до областните дирекции на МВР два месеца преди изтичането на срока на продължителното пребиваване. (3) Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, която удостоверява правото му на постоянно пребиваване, се издава в срок до един месец от подаване на заявлението.	Чл. 19 Документ, удостоверяващ постоянно пребиваване на граждани на Съюза	Чл. 16. (1)
Чл. 19 Документ, удостоверяващ постоянно пребиваване на граждани на Съюза	1. Въз основа на молба за това и след като са проверили продължителността на	ПЪЛНО	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за гражданите, пребиваващи и упражняващи професии в Република България на граждани на Европейския съюз и членовете на техните семейства (Проект на Закона № 34/19.04.2016 г.)
пребиваването, държавите-членки издават на гражданите на Съюза, които имат право на постоянно пребиваване, документ, удостоверяващ постоянното пребиваване.	Гражданин на Европейския съюз или член на семейството му, който е гражданин на Европейския съюз, получава удостоверение за постоянно пребиваване, ако законно е пребивавал непрекъснато в продължение на пет години в Република България или ако отговаря на едно от следните условия: 1. работил е през последната една година към момента на прекратяване на договора като работник или на дейността му като самостоятелно заето лице, навършил е пенсионна възраст или по отношение на него е налице основание за по-ранно пенсиониране и е пребивавал непрекъснато в Република България повече от три години; 2. работник е или е самостоятелно заето лице, което не работи поради трайно намалена работоспособност и е пребивавал непрекъснато в Република България повече от две години; 3. работник е или е самостоятелно заето лице и работоспособността му е резултат от трудова злополука или от професионална болест; 4. работник е или е самостоятелно заето лице, което в продължение на три години непрекъснато е пребивавало и работило в Република България и работи като такова в друга държава членка, като запазва мястото си на пребиваване в Република България и се връща поне веднъж седмично в нея.
2. Документът, удостоверяващ правото на постоянно пребиваване, се издава във възможно най-кратък срок.	Чл.16 (5) За издаване на удостоверение за постоянно пребиваване гражданинът на Европейския съюз или член на семейството му, който е гражданин на Европейския съюз, подава заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР в тридневен срок преди изтичане на разрешения му срок за продължително пребиваване в

Закон за външното пребиваване и правото на Република България да издава и приема чужди граждани на територията на Република България, членове на семейството на български граждани.	Република България. Удостоверението за постоянно пребиваване се издава в деня на подаване на заявленията и съдържа пълните имена на лицето и датата на регистрация.	Чл. 19.	Чл. 19.	Чл. 19.	Чл. 19.	Чл. 19.	Чл. 19.	Чл. 19.	Чл. 19.
Чл. 20.	Чл. 20.	Чл. 20.	Чл. 20.	Чл. 20.	Чл. 20.	Чл. 20.	Чл. 20.	Чл. 20.	Чл. 20.
Чл. 21.	Чл. 21.	Чл. 21.	Чл. 21.	Чл. 21.	Чл. 21.	Чл. 21.	Чл. 21.	Чл. 21.	Чл. 21.
Чл. 22.	Чл. 22.	Чл. 22.	Чл. 22.	Чл. 22.	Чл. 22.	Чл. 22.	Чл. 22.	Чл. 22.	Чл. 22.

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕО	член 24. Влизането, пребиваването и продължаването на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства са свободни. Член 24. Член 24. Член 24.
недискриминационни санкции.	
3. Прекъсване на пребиваването, което не надхвърля две последователни години, не засяга валидността на картата за постоянно пребиваване.	(5) Картата за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза се отнема от лицето, на което е издадена, при отсъствието му от Република България за срок по-дълъг от две последователни години.
Член 21	Пълно
Непрекъснатост на пребиваването За целите на настоящата директива непрекъснатостта на пребиваването може да бъде удостоверена посредством всякакви по вид доказателства, използвани в приемащата държава-членка. Непрекъснатостта на пребиваването се нарушава от всяко едно решение за експулсиране, надлежно приложено срещу въпросното лице.	Чл. 17. Временни отсъствия до шест месеца в рамките на една година, отсъствия с по-голяма продължителност за задължителна военна служба, едно отсъствие поради уважителни причини за срок не повече от дванадесет последователни месеца или командироване в друга държава не прекъсват срока на пребиваване по чл. 16, ал. 1. Чл. 18. Удостоверението за постоянно пребиваване се отнема от лицето, на което е издадено, ако то отсъства от Република България за срок по-дълъг от две последователни години. Чл. 25. (3) При експулсиране на лицето му се отнема и правото на пребиваване в Република България и му се налага забрана за влизане в Република България.
Член 22	Пълно
Териториален обхват Правото на пребиваване и правото на постоянно пребиваване обхващат цялата територия на приемащата държава-членка. Държавите-членки могат да налагат териториални ограничения на правото на пребиваване и на правото на постоянно пребиваване, само когато същите ограничения се прилагат и по отношение на техните граждани.	Чл. 20. Чл. 20. На гражданите на Европейския съюз и на членовете на техните семейства, получили право на пребиваване в Република България, се издават документи, които удостоверяват правото им на пребиваване.
Член 23	Пълно

Президентът на Република България	Съгласно с чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България, Президентът на Република България е представляващ държавата и е гарант на нейната конституционност.	Чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България	Горният текст е валиден, прилаган и в Република България.
Сродни права	Независимо от националността си, членовете на семейството на граждани на Съюза, които притежават право на пребиваване или право на постоянно пребиваване в държава-членка, имат право да извършват дейност срещу възнаграждение като заети или самостоятелно заети лица.	Чл. 21, ал. 1 от Договора	Горният текст е валиден, прилаган и в Република България.
Член 21	Еднакво третиране	Чл. 21, ал. 1 от Договора	Горният текст е валиден, прилаган и в Република България.
Чл. 3. Граждани на Европейския съюз и членовете на техните семейства	Чл. 3. Граждани на Европейския съюз и членовете на техните семейства	Чл. 3. Граждани на Европейския съюз и членовете на техните семейства	Чл. 3. Граждани на Европейския съюз и членовете на техните семейства

Разпоредба от Наредбата 2/1997/33/НС	Закон за издаването, пребиваването и натурацията на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства (Наредба 2/1997/33/НС)	
2. Чрез дерогация от параграф 1 приемашата държава-членка не се задължава да предостави право на социално подпомагане през първите три месеца на пребиваване или при необходимост, по-дългия срок, регламентиран в член 14, параграф 4, буква б), нито се задължава преди придобиването на право на постоянно пребиваване да отпусна финансова помощ за издръжка за обучение, включително и за професионално обучение, състояща се от безвъзмездна помощ или студентски заеми за лица, различни от работници или самостоятелно заети лица, лица, които запазват такъв статус и членове на техните семейства.	семейства, които не са граждани на Европейския съюз, при пребиваването си в Република България имат всички права и задължения според българските закони и международните договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство. Чл. 3. Гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, които не са граждани на Европейския съюз, при пребиваването си в Република България имат всички права и задължения според българските закони и международните договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство. Чл. 8. (1) Удостоверението за продължително пребиваване се издава на гражданин на Европейския съюз, който отговаря на едно от следните условия: 1. работник е или е самостоятелно заето лице в Република България; 2. притежава здравна осигуровка и необходимите финансови средства за покриване на разходите по пребиваването си и тези на членовете на семейството му, без да са в тежест на системата за социално подпомагане; 3. записан е в учебно заведение за обучение, включително и професионално обучение, и отговаря на условията по т. 2. (2) Удостоверението за продължително пребиваване се издава и на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който придружава или се присъединява към гражданин на Европейския съюз и който представи: 1. валидна лична карта или валиден паспорт; 2. документ, който удостоверява, че е член на семейството или е във фактическо съжителство с гражданина на Европейския съюз.	

Чл. 9. (1) За издаване на удостоверение за продължително пребиваване гражданинът на Европейския съюз и членовете на семейството му, които са граждани на Европейския съюз, подават заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или	(3) На лице по ал. 1, т. 1 се приравнява и лице, което вече не е работник или самостоятелно заето лице и е: 1. в състояние на временна неработоспособност поради заболяване или злоупотреба; 2. регистрирано като безработно в дирекция "Бюро по труда", след като е работило повече от една година и е останало безработно или е прекратило дейност като самостоятелно заето лице; 3. регистрирано като безработно в дирекция "Бюро по труда" след прекратяване на договор със срок до една година или е останало безработно през първите дванадесет месеца след прекратяване на договор със срок над една година; 4. започнало професионално обучение, което: а) е свързано с работата му, когато договорът му е прекратен по негово желание; б) не е свързано с работата му, когато договорът му е прекратен от работодателя. (4) В случаите по ал. 3, т. 3 лицето запазва статуса си на приравнено към ал. 1, т. 1 за срок от шест месеца, а по ал. 3, т. 4 - до приключване на професионалното обучение. Чл. 9. (1) За издаване на удостоверение за продължително пребиваване гражданинът на Европейския съюз и членовете на семейството му, които са граждани на Европейския съюз, подават заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или
--	--

Решение на Дирекция МВР/39/МС	Заяв за визането, пребиваването и влизането на Република България на граждани на Европейския съюз и членове на техните семейства, влезли на 12.11.2016г.	Система на мотивиране
	областните дирекции на МВР в тримесечен срок от датата на влизане в Република България. (2) Гражданинът на Европейския съюз прилага към заявлението: 1. валидна лична карта или валиден паспорт; 2. в случаите по чл. 8, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 3 - документи, които удостоверяват наличието на обстоятелствата; 3. документ за платена държавна такса. (3) Членът на семейството на гражданин на Европейския съюз, който е гражданин на Европейския съюз, прилага към заявлението: 1. валидна лична карта или валиден паспорт; 2. документ, който удостоверява, че е член на семейството на гражданина на Европейския съюз; 3. документ за платена държавна такса. (4) Удостоверението за продължително пребиваване се издава в деня на подаване на заявлението и съдържа пълните имена на лицето и датата на регистрация. (5) При непълноти в документите по ал. 2 и 3 на лицето се определя седемдневен срок за отстраняването им. (6) Ако в срока по ал. 5 лицето не отстрани допуснатите непълноти, органите на дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР мотивирано отказват издаването	

Закон за гражданско пребиваване в Република България	на удостоверение за продължително пребиваване. (7) Отказът по ал. 6 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. (8) При наличие на данни, от които може да се направи обоснован извод, че е нарушен режимът за пребиваване в Република България, органите на дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР могат да извършат последваща проверка на обстоятелствата по ал. 2 и 3. Проект на ЗИД на ЗЧРБ: В чл. 12 се правят следните изменения и допълнения: а) Аlineя 1 се изменя така: „(1) Лицата по чл. 9а и 10 подават заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР за издаване на разрешение за пребиваване съгласно Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни или за карта за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, за което незабавно му се издава временно удостоверение.“. б) В ал. 6 думата „удостоверение“ се заменя с думата „документ“. Чл. 12. (1) Лицето по чл. 9а и чл. 10 подава заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР за издаване на карта за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, за което незабавно му се издава временно удостоверение. (2) Заявлението се подава в срок три месеца от датата на влизането на лицето в Република България.
---	---

Разпоредби от Директива 2004/38/ЕО	Лица за визовно пребиваване и издаване на Редовна Виза при напредване на Европейския съюз и членовете на семейството на лицата, които са граждани на МВР. (3) Към заявлението се прилагат: 1. валиден паспорт; 2. документ, който удостоверява, че лицето е член на семейството на гражданин на Европейския съюз; 3. удостоверение за продължително пребиваване на гражданин на Европейския съюз, чийто член на семейството е, когато това е необходимо; 4. документ за платена държавна такса. (4) Картата за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза се издава в срок до три месеца от подаване на заявлението. (5) При непълноти в документите по ал. 3 на лицето се определя четиринадесетдневен срок за отстраняването им, до изтичането на който срокът по ал. 4 спира да тече. (6) Когато в срока по ал. 5 лицето не отстрани допуснатите непълноти, органите на дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР мотивирано отказват издаването на удостоверение за продължително пребиваване. (7) Отказът по ал. 6 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.	Целно
Член 25 Общи разпоредби относно документите за пребиваване 1. Притежаването на удостоверението за регистрация, посочено в член 8, на	Чл. 20. На гражданите на Европейския съюз и на членовете на техните	

Разпоредбата в чл. 26 от Закона за външното пребиваване и гражданството на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства (Прекъсване на чл. 14 и чл. 14а от Закона за външното пребиваване и гражданството на Република България)	Закон за външното пребиваване и гражданството на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства (Прекъсване на чл. 14 и чл. 14а от Закона за външното пребиваване и гражданството на Република България)	Степен на съответствие
Член 26 Проверки	Държавите-членки могат да извършват проверки за спазването на изискването, произтичащо от тяхното национално законодателство по отношение на лица, които не са техни граждани, винаги да носят удостоверение си за регистрация или картата си за пребиваване, при условие че същото изискване важи за техните граждани по отношение на тяхната карта за самоличност. В случай на неспазване на това изискване, държавите-членки могат да наложат санкции, еднакви с тези, налагани на техните граждани за това, че не носят картата си за самоличност.	
Член 27 Общи принципи	1. При спазване на разпоредбите на настоящата глава държавите-членки могат да ограничат свободата на движение и пребиваване на граждани на Съюза и на членове на техните семейства, независимо от националността им, от съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве. Забранява се позоваването на такива съображения за икономически цели.	
Член 23	2. Мерките, предприети от съображения, свързани с обществения ред или	
Член 21	Чл. 21. (2) Лицата са длъжни да представят документите по ал. 1 при поискване от компетентните органи.	Пълно
Член 31	Чл. 31. Наказва се с глоба от 50 до 300 лв. лице, което: 3. не представи документ за самоличност, паспорт, удостоверение за пребиваване или карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза при поискване от компетентните органи	Пълно
Член 22	Чл. 22. Правото на влизане и правото на пребиваване в Република България на граждани на Европейския съюз или на член на семейството му може да се ограничава по изключение и на основания, свързани с националната сигурност, обществен ред или общественото здраве.	Пълно
Член 23	Чл. 23 (4) Принудителните административни мерки по ал. 1 не могат да се основават на икономически съображения, на прибягване до системата за социално подпомагане, търсене на работа или изтичане срока на валидност на личната карта или на паспорта, въз основа на които лицето е влязло в Република България.	Пълно
Член 23	Чл. 23. (1) Принудителните административни мерки, които се налагат на граждани на Европейския съюз или на член на	

Нормативен акт: Наредба за издаване на удостоверение за чужденци, пребиваващи в Република България, издавано от МВР, в сила от 1998 г.	обществената сигурност, трябва да са в съответствие с принципа на пропорционалността и да се основават изключително на личното поведение на въпросното лице. Наличието на предишни наказателни присъди не представлява само по себе си основание за предприемането на такива мерки.	семејството му, са: 1. отнемане на правото на пребиваване в Република България; 2. експулсиране; 3. забрана за влизане в Република България. (2) Налагането на мярката се основава единствено на личното поведение на лицето и се определя в зависимост от степента, в която то застрашава националната сигурност, обществения ред или общественото здраве. (3) При налагането на мярката се вземат предвид продължителността на пребиваване в Република България, възрастта, здравословното състояние, икономическото и семейното положение, социалната и културната интеграция и степента на връзка със страната по произход на лицето, на което се налага. (4) Принудителните административни мерки по ал. 1 не могат да се основават на икономически съображения, на прибегване до системата за социално подпомагане, търсене на работа или изтичане срока на валидност на личната карта или на паспорта, въз основа на които лицето е влязло в Република България.	Чл. 25 (1) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семејството му, когато присъствието му в Република България създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за обществения ред Чл. 26. (1) Забрана за влизане в Република България се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семејството му, който с действията си създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за който има данни, че извършва действия против националната сигурност или обществения ред. Чл. 13. (1) Преди издаването на удостоверение или карта за продължително пребиваване на член на семејството на гражданин на Съюза органите на дирекция "Миграция" - МВР,
Личното поведение на въпросното лице трябва да представлява истинска, реална и достатъчно сериозна заплаха, която засяга някой от основните интереси на обществото. Не се приемат мотиви, които са изолирани от конкретния случай и които се опират на съображения за обща превенция.	3. За да се установи дали въпросното лице представлява заплаха за обществения ред или обществената сигурност, при	Личното поведение на въпросното лице трябва да представлява истинска, реална и достатъчно сериозна заплаха, която засяга някой от основните интереси на обществото. Не се приемат мотиви, които са изолирани от конкретния случай и които се опират на съображения за обща превенция.	Чл. 13. (1) Преди издаването на удостоверение или карта за продължително пребиваване на член на семејството на гражданин на Съюза органите на дирекция "Миграция" - МВР,

Разпоредба от Директивата 2004/38/ЕО	Закон за външното, пребиваването и гражданството на Република България на територията на Европейския съюз и членството на неговите граждани в Европейския съюз
издаването на удостоверение за регистрация или при липса на система за регистрация, не по-късно от три месеца от датата на пристигане на въпросното лице на нейна територия или от датата на докладването за неговото/нейното присъствие на територията ѝ съгласно разпоредбите на член 5, параграф 5 или при издаването на картата за пребиваване, приемащата държава-членка може, ако сметне това за важно, да поиска от държавата-членка на произход на лицето и ако това е необходимо, от други държави-членки да осигурят информация относно евентуално предишно полицейско досие, което въпросното лице може да има. Такива справки не са рутинна практика. Държавата-членка на произход дава отговора си в срок от два месеца.	могат да поискат от компетентните органи на държавата по произход на лицето или, при необходимост, от компетентните органи на друга държава извършване на проверка дали то представлява заплаха за националната сигурност или обществения ред. (2) При поискване от компетентните органи на друга държава - членка на Европейския съюз, държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и Конфедерация Швейцария органите на дирекция "Миграция" - МВР, самостоятелно или в сътрудничество с други компетентни национални органи извършват проверка дали посоченото в запитването лице представлява заплаха за националната сигурност или обществения ред и предоставят информацията в двумесечен срок.
4. Държавата-членка, която е издала паспорта или картата за самоличност, дава възможност на притежателя на документа, който е бил експулсиран от друга държава-членка на основание, свързано с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве, да влезе отново на нейна територия без всякакви формалности, дори ако документът вече не е валиден или гражданството на притежателя се оспорва.	
Член 28 Защита срещу експулсиране	Чл. 23.
	Цяло

на основания, свързани с обществената сигурност, приемащата държава-членка взема предвид продължителността на пребиваване на нейна територия, неговата/нейната възраст, здравословно състояние, семейно и финансово положение, социална и културна интеграция в приемащата държава-членка и степента на неговите/нейните връзки със страната на произход.	(3) При налагането на мярката се вземат предвид продължителността на пребиваване в Република България, възрастта, здравословното състояние, икономическото и семейното положение, социалната и културната интеграция и степента на връзка със страната по произход на лицето, на което се налага.
2. Приемащата държава-членка не може да взема решение за експулсиране срещу граждани на Съюза или членове на семействата им, независимо от националността им, които имат право на постоянно пребиваване на нейна територия, освен в случай на сериозни основания, свързани с обществената сигурност.	Чл. 25. (1) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато присъствието му в Република България създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за обществения ред. (3) При експулсиране на лицето му се отнема и правото на пребиваване в Република България и му се налага забрана за влизане в Република България (6) Заболяванията с епидемичен потенциал, както са определени в съответните документи на Световната здравна организация, и други инфекциозни или заразни паразитни заболявания, ако те са обект на защитни разпоредби, приложими по отношение на гражданите на Република България, настъпили след изтичането на тримесечен срок от датата на пристигането на лицето, не представляват основание за експулсиране от територията на страната
3. С изключение на случаите, когато решението се основава на императивни основания, свързани с обществената сигурност, както е определена от държавите-членки, решение за	Чл. 25. (2) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз, който пребивава в Република България през последните десет години, само в изключителни случаи, свързани с националната сигурност, а на ненавършило пълнолетие лице - когато това е в негов интерес.,

Разпоредба от Наредбата 2004/38/ЕО	Законова извадка, прилаганата и извършената в Република България на разпоредбата на Европейския съюз в член 24 от Регламент 2004/38/ЕО
експулсиране не може да се взема срещу граждани на Съюза, ако те: а) са пребивавали в приемащата държава-членка през последните десет години; или б) са непълнолетни, освен ако експулсирането е необходимо за висшите интереси на детето, както е предвидено в Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 20 ноември 1989 г.	
Член 29 Обществено здраве 1. Единствените заболявания, оправдаващи вземането на мерки, ограничаващи свободата на движение, са заболяванията с епидемичен потенциал, както са определени в съответните документи на Световната здравна организация, и други инфекциозни или заразни паразитни заболявания, ако те са обект на защитни разпоредби, приложими по отношение на гражданите на приемащата държава-членка. 2. Заболявания, настъпили след период от три месеца от датата на пристигането на лицето, не представляват основание за експулсиране от територията на страната.	Чл. 24. (1) Отнемане на правото на пребиваване в Република България се налага на граждани на Европейския съюз или на член на семейството му, когато: 4. лицето страда от заболявания с епидемичен потенциал, определени от Световната здравна организация.
	Чл. 25. (1) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато пристъпването му в Република България създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за обществения ред. (6) Заболяванията с епидемичен потенциал, както са определени в съответните документи на Световната здравна организация, и други инфекциозни или заразни паразитни заболявания, ако те са обект на защитни разпоредби, приложими по отношение на гражданите на Република България, настъпили след изтичането на тримесечен срок от датата на пристигането на лицето, не представляват основание за експулсиране от територията на

Чл. 27. (1) Когато има сериозни индикации, че това е необходимо, държавите-членки могат да изискат от лицата, притежаващи право на пребиваване, да преминат безплатно медицински преглед, за да се удостоверят, че те не страдат от някое от състоянията, посочени в параграф 1. Такива медицински изследвания не могат да бъдат рутинна практика.	страната.	NA	Чл. 27. (2) В заповедта се посочват срокът за оспорването й, компетентният административен съд и срокът за доброволно напускане на Република България.	Чл. 27. (2) В заповедта се посочват срокът за оспорването й, компетентният административен съд и срокът за доброволно напускане на Република България.	Чл. 27. (2) В заповедта се посочват срокът за оспорването й, компетентният административен съд и срокът за доброволно напускане на Република България.	Чл. 27. (1) Принудителната административна мярка се налага със заповед на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", директора на дирекция "Миграция" - МВР или на оправомощени от тях длъжностни лица, които се изпраща на Държавната агенция за бежанците. Фактическите основания за налагането на конкретната принудителна мярка, в случай че съдържат класифицирана информация, се посочват в отделен
Чл. 27. (1) Когато има сериозни индикации, че това е необходимо, държавите-членки могат да изискат от лицата, притежаващи право на пребиваване, да преминат безплатно медицински преглед, за да се удостоверят, че те не страдат от някое от състоянията, посочени в параграф 1. Такива медицински изследвания не могат да бъдат рутинна практика.	Чл. 27. (1) Когато има сериозни индикации, че това е необходимо, държавите-членки могат да изискат от лицата, притежаващи право на пребиваване, да преминат безплатно медицински преглед, за да се удостоверят, че те не страдат от някое от състоянията, посочени в параграф 1. Такива медицински изследвания не могат да бъдат рутинна практика.	Чл. 27. (1) Когато има сериозни индикации, че това е необходимо, държавите-членки могат да изискат от лицата, притежаващи право на пребиваване, да преминат безплатно медицински преглед, за да се удостоверят, че те не страдат от някое от състоянията, посочени в параграф 1. Такива медицински изследвания не могат да бъдат рутинна практика.	Чл. 27. (1) Когато има сериозни индикации, че това е необходимо, държавите-членки могат да изискат от лицата, притежаващи право на пребиваване, да преминат безплатно медицински преглед, за да се удостоверят, че те не страдат от някое от състоянията, посочени в параграф 1. Такива медицински изследвания не могат да бъдат рутинна практика.	Чл. 27. (1) Когато има сериозни индикации, че това е необходимо, държавите-членки могат да изискат от лицата, притежаващи право на пребиваване, да преминат безплатно медицински преглед, за да се удостоверят, че те не страдат от някое от състоянията, посочени в параграф 1. Такива медицински изследвания не могат да бъдат рутинна практика.	Чл. 27. (1) Когато има сериозни индикации, че това е необходимо, държавите-членки могат да изискат от лицата, притежаващи право на пребиваване, да преминат безплатно медицински преглед, за да се удостоверят, че те не страдат от някое от състоянията, посочени в параграф 1. Такива медицински изследвания не могат да бъдат рутинна практика.	Чл. 27. (1) Когато има сериозни индикации, че това е необходимо, държавите-членки могат да изискат от лицата, притежаващи право на пребиваване, да преминат безплатно медицински преглед, за да се удостоверят, че те не страдат от някое от състоянията, посочени в параграф 1. Такива медицински изследвания не могат да бъдат рутинна практика.

Разпоредбата от Директивата 2004/38/ЕО	случаи, разрешеният срок за напускане на територията на страната е не по-малък от един месец от датата на уведомяването.	документ, изготвен от съответните длъжностни лица по реда на Закона за защита на класифицираната информация. (2) В заповедта се посочват срокът за оспорването, компетентният административен съд и срокът за доброволно напускане на Република България. (3) Срокът за доброволно напускане не може да бъде по-кратък от един месец, освен ако лицето продължава да застрашава националната сигурност, обществения ред или общественото здраве. (4) Лицето, спрямо което е наложена принудителната административна мярка, се запознава със съдържанието на заповедта на разбираем за него език от компетентните по изпълнението на заповедта органи. Запознаването се удостоверява с протокол.	Няколко
Член 31 Процедурни гаранции	1. На засегнатите лица се дава достъп до процедури за обжалване по съдебен и когато е целесъобразно, административен път в приемащата държава-членка или искане за преразглеждане на всяко решение, взето по отношение на тях на основания, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве. 2. Когато жалбата срещу решението за експулсиране е придружена от молба за временно разпоредение за спиране на изпълнението на това решение, действителното експулсиране от територията на страната не може да се извърши, докато не бъде взето решение	Чл. 28. (1) Заповедта за налагане на принудителна административна мярка се оспорва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. (2) Жалбата срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка спира изпълнението ѝ, освен когато заповедта е издадена на основание, свързано с националната сигурност.	

Закон за възстановяване, изключване и възстановяване на гражданите, които са били лишени от гражданство, и за възстановяване на гражданството на българските граждани, които са били лишени от българското гражданство.	относно временното разпореждане, с изключение на случаите: - когато решението за експулсиране се основава на предишно съдебно решение; или - когато засегнатите лица вече са имали достъп до съдебно разглеждане; или - когато решението за експулсиране се базира на императивни основания, свързани с обществената сигурност по смисъла на член 28, параграф 3.	3. Процедурите за правна защита дават възможност да се разгледа законосъобразността на решението, както и да се проверят фактите и обстоятелствата, на които се основава предложената мярка. Те гарантират, че решението не е несправедливо, особено с оглед на изискванията, постановени в член 28.	Чл. 28. (1) Заповедта за налагане на принудителна административна мярка се оспорва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Чл. 30. (1) Лицето, на което е наложена принудителна административна мярка, може да подаде молба за отмяна на мярката след изтичане на три години от влизането в сила на заповедта за налагането ѝ. (2) Молбата за отмяна на мярката може да се подаде и преди изтичане на три години от влизането в сила на заповедта за налагането ѝ, когато е настъпила съществена промяна в обстоятелствата, които са дали основание за налагането ѝ, и лицето представи достатъчно доказателства за тази промяна. (3) Органът, издал заповедта, се произнася по молбата в срок не по-дълъг от шест месеца от получаването ѝ.
4. Държавите-членки могат да забранят достъпа на въпросното лице до тяхната територия, докато трае процедурата за правна защита, но те не могат да попречат на лицето да представи своята защита лично, освен в случаите, когато неговото/нейното появяване може да причини сериозно нарушаване на			

Решение от Конституционен съд 2/04/38/14	Закон за външното, вътрешното и извъншното на Република България на гражданите на България, членове на семействата им	Пълно
обществения ред или обществената сигурност или когато обжалването касае отказ на разрешение за влизане на територията на страната.		
Член 30 Срок на действие на заповедите за забрана на достъп	Чл. 30	Пълно
1. Лицата, на които е бил забранен достъп до страната от съображения, свързани с обществения ред или обществената сигурност, могат да подадат молба за влизане на забраната за достъп след разумен период от време, в зависимост от обстоятелствата и при всички случаи след три години от изпълнението на окончателната заповед за забрана на достъпа, валидно приета в съответствие със законодателството на Общността, като излагат мотиви, показващи, че е настъпила съществена промяна в обстоятелствата, които са дали основание за решението за забраната на достъп.	Чл. 30. (1) Лицето, на което е наложена принудителна административна мярка, може да подаде молба за отмяна на мярката след изтичане на три години от влизането в сила на заповедта за налагането ѝ. (2) Молбата за отмяна на мярката може да се подаде и преди изтичане на три години от влизането в сила на заповедта за налагането ѝ, когато е настъпила съществена промяна в обстоятелствата, които са дали основание за налагането ѝ, и лицето представи достатъчно доказателства за тази промяна.	
Засегнатата държава-членка се произнася по тази молба в срок от шест месеца от подаването ѝ.	(3) Органът, издал заповедта, се произнася по молбата в срок не по-дълъг от шест месеца от получаването ѝ.	
2. Лицата, посочени в параграф 1, няма да имат право да влизат на територията на въпросната държава-членка, докато се разглежда тяхната молба.		
Член 33 Експулсирането като наказание или правна последица		Пълно
1. Заповеди за експулсиране не могат да се	Чл. 25. (1) Експулсиране се налага на гражданин на	

Разпространение на информация	Задан за излизането, пребиваването и излизането на Република България на престояване на Европейския съюз и членове на семейството им, в Република България
издават от приемащата държава-членка като наказание или юридическа последица на наказание лишаване от свобода, освен ако те не отговарят на изискванията на членове 27, 28 и 29.	Европейския съюз или на член на семейството му, когато присъствието му в Република България създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за обществения ред.
2. Ако заповедта за експулсиране така, както е предвидена в параграф 1, бъде изпълнена след повече от две години от издаването ѝ, държавата-членка проверява дали засегащото лице в действителност и към настоящия момент представлява заплаха за обществения ред или обществената сигурност и преценява дали е настъпила някаква съществена промяна в обстоятелствата след момента на издаването на заповедта за експулсиране.	Чл. 25. (4) Когато заповедта за експулсиране не е изпълнена повече от две години след влизането ѝ в сила, органът, който я е издал, проверява дали все още са налице фактическите основания за издаването ѝ. Ако фактическите основания са отпаднали, заповедта се отменя
Член 34 Правосилност	
Държавите-членки разпространяват информация относно правата и задълженията на гражданите на Съюза и членовете на техните семейства по въпросите, които са предмет на настоящата директива, и по-конкретно посредством кампании за повишаване на осведомеността, реализирани чрез националните и местните медии и други средства за комуникация.	
Член 35 Злоупотреба с права	
Държавите-членки могат да приемат необходимите мерки за отказване, прекратяване или отнемане на някое от правата, предоставени с настоящата	Чл. 24. (1) Отнемане на правото на пребиваване в Република България се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато: 2. се установи, че за получаване на правото на пребиваване е
	Пълно

Разпоредбите на Директивата 2004/38/ЕО	Закон за чужденето, пребиваващото и изпращаното на територията на Републиката на Европейския съюз, и изпращането на територията на Републиката на лица, засегнати от чужденето, представил неверни данни;
директива, в случаи на злоупотреба с права или измама, като фиктивните бракове например. Всички такива мерки са съразмерни и са обект на процедурните гаранции, предвидени в членове 30 и 31.	ЗИД 3ЧРБ: Създава се нов чл.12а „ал.1 На лицата по чл.12, ал.1 може да се откаже издаването на документи за пребиваване въз основа на данни, даващи основание да се направи обоснован извод, че бракът или фактическото съжителство са сключени единствено с цел заобикаляне на нормите, регламентиращи свободното движение на гражданите на ЕС и членовете на техните семейства. ал.2 Данните по ал.1 могат да се установяват чрез интервюта, провеждани от служители на дирекция "Миграция" - МВР или областните дирекции на МВР, от изявления на засегнатите или на трети лица, по документален път или от извършени от държавни органи проверки и разследвания. Дирекция "Миграция" - МВР или областните дирекции на МВР задължително изслушват засегнатите лица. ал.3 Отказът по ал. 1 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“
Член 36 Санкции	Глава пет АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
Държавите-членки определят разпоредби относно санкциите, приложими по отношение на нарушаването на националните правила, приети за прилагането на настоящата директива, и предприемат мерките, необходими за тяхното приложение. Постановените санкции следва да бъдат ефективни и съразмерни. Държавите-членки уведомяват Комисията за тези разпоредби не по-късно	Чл. 31. Наказва се с глоба от 50 до 300 лв. лице, което: 1. използва чужд документ за самоличност, паспорт, удостоверение за пребиваване или карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, ако действието не съставлява престъпление и не подлежи на по-тежко наказание; 2. отнеме, укрие или унищожи документ за самоличност, паспорт, удостоверение за пребиваване или карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза на друго лице, ако действието не съставлява престъпление и не подлежи на по-тежко наказание;

от 30 април 2006 г. и колкото се може по-бързо в случай на последващи промени.	3. не представи документ за самоличност, паспорт, удостоверение за пребиваване или карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза при поискване от компетентните органи. Чл. 32. Наказва се с глоба от 20 до 150 лв. лице, което: 1. попречи на орган на власт да извърши проверка за установяване на самоличността му; 2. обяви неверни данни при подаване на заявление за издаване на документи по този закон, ако деянието не съставлява престъпление и не подлежи на по-тежко наказание Чл. 33. За маловажни нарушения на този закон се налага глоба по квитанция до 20 лв. от оправомощените за това длъжностни лица. Чл. 34. (1) Нарушенията се установяват с акт, съставен от компетентно длъжностно лице, оправомощено от директора на дирекция "Миграция" - МВР. (2) Въз основа на съставения акт директорът на дирекция "Миграция" - МВР или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление. (3) Установяването на нарушенията, издаването на наказателните постановления, обжалването и изпълнението им се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.	Чл. 3. Гражданине на Европейския съюз и членовете на техните семейства, които не са граждани на Европейския съюз, при пребиваването си в Република България имат всички права и задължения според българските закони и международните договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство.
Член 37 По-благоприятни национални разпоредби Разпоредбите на настоящата директива не засягат законовите, подзаконовите или административните разпоредби, определени от държава-членка, които биха били по-благоприятни за лицата, обект на настоящата директива.		Пълно

Разширеният от Директива 2002/35/ЕО	Закон за изтязането, пребиваването и пазуването на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗНРБ	Степен на изпълнение
Член 38 Отмяна		
1. Членове 10 и 11 на Регламент (ЕИО) №1612/68 се отменят, като отмяната влиза в сила от 30 април 2006 г.	п/а	
2. Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО се отменят, като отмяната влиза в сила от 30 април 2006 г.	п/а	
3. Препратките към отменените разпоредби и директиви се тълкуват като препратки към настоящата директива.	п/а	
Член 39 Доклад		
Не по-късно от 30 април 2008 г. Комисията представя доклад пред Европейския парламент и Съвета относно прилагането на настоящата директива, заедно с всички необходими предложения, по-специално относно възможността да се удължи срокът, през който гражданите на Съюза и членовете на техните семейства могат да пребивават на територията на приемащата държава-членка без допълнителни условия. Държавите-членки предоставят на Комисията информацията, необходима за изготвянето на отчета.	п/а	
Член 40 Транспониране	ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА § 2.	Пълно
1. Държавите-членки приемат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, за да се съобразят с настоящата	Законът влиза в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз. Законът е приет от 40-то Народно събрание на 20 септември	

Въвеждане на директива до 30 април 2006 г.		2006 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.
Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Редът и условията на позоваването се определят от държавите-членки.		
2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на разпоредбите от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива, заедно с таблица, показваща съответствието между разпоредбите на настоящата директива и приетите национални разпоредби.		
Член 41 Влизане в сила Настоящата директива влиза в сила в деня на нейното публикуване в Официален вестник на Европейския съюз.	ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА § 2. Законът влиза в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз. Законът е приет от 40-то Народно събрание на 20 септември 2006 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.	Пълно
Член 42 Адресати Адресати на настоящата директива са държавите-членки.	п/а	

ТАБЛИЦА

на съответствието между разпоредбите на Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 г. относно правото на събиране на семейството и българското законодателство

Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 г. относно правото на събиране на семейството	БЪЛГАРСКО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО	СТЕПЕН НА СЪОТВЕТСТВИЕ
ГЛАВА ПЪРВА Общи разпоредби Член 1 Настоящата директива има за цел да определи условията за упражняване на правото на събиране на семейството от граждани на трети страни, пребиваващи законно на територията на държавите-членки.		Не подлежи на въвеждане.
Член 2 За целите на настоящата директива: а) „гражданин на трета страна“ означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 17, параграф 1 от Договора; б) „бежанец“ означава всеки гражданин на	ЗУБ § 1. т. 1 от ДР 1. „Чужденец“ е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице,	Пълно съответствие.

трета страна или лице без гражданство, ползващо се със статут на бежанец по смисъла на Женевската конвенция за статута на бежанците от 28 юли 1951 г., изменена с протокола, подписан в Ню Йорк на 31 януари 1967 г.; в) „кандидат за събиране на семейството“ означава гражданин на трета страна, пребиваващ законно в държава-членка и кандидатстващ или членовете на семейството на който кандидатстват за събиране на семейството, за да се присъединят към него; г) „събиране на семейство“ означава влизане и пребиваване в държава-членка на членове на семейството на гражданин на трета страна, пребиваващ законно в тази държава-членка, с цел да се съхрани единството на семейството, независимо дали семейните връзки са възникнали преди или след влизането на това лице. д) „разрешение за пребиваване“ означава всяко разрешение, издадено от компетентните органи на държава-членка, позволяващо на гражданин на трета страна да остане законно на нейна територия, в съответствие с разпоредбите на член 1, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване на гражданите на трети страни (5).	което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство. ЗТМТМ § 1. т. 4 от ДР т. 4. „Гражданин на трета държава“ е лице, което не е гражданин на Република България и не е гражданин на държава - членка на Европейския съюз, или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария. § 1. (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) По смисъла на този закон: ЗУБ Чл. 8. (1) Статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. ЗЧРБ § 1. т. 1а. от ДР 1а. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г.). „Събиране на семейство“ е влизане и пребиваване в
---	--

е) „непридружено малолетно или непълнолетно лице“ означава всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство на възраст под 18 години, влизащи на територията на държава-членка, непридружени от възрастен, който да отговаря по закон или съгласно обичая за времето, през което грижата за тях не е поета от такова лице или всяко малолетно или непълнолетно лице, което е оставено само след влизането си на територията на държава-членка.	държава членка на членове на семейството на чужденец, пребиваващ законно в тази държава членка, с цел да се съхрани единството на семейството, независимо дали семейните връзки са възникнали преди или след влизането на това лице. ЗЧРБ § 1. т. 3а. от ДР 3а. (нова - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) „Разрешение за пребиваване“ е всяко разрешение за пребиваване, издадено от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи в съответствие с единния формат, установен с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. ЗУБ § 1. т. 4 4. „Непридружен“ е този малолетен или непълнолетен чужденец, който се намира на територията на Република България и не е придружен от свой родител или друго пълнолетно лице, което отговаря за него по силата на закон или обичай. ПЗЗЧРБ § 2. т. 1-3 от ДР (Изм. - ДВ, бр. 57 от 2018 г., в сила от
---	---

	10.07.2018 г.) По смисъла на правилника: 1. „Непридружен“ е малолетен или непълнолетен чужденец, който се намира на територията на Република България и не е придружен от свой родител или от друго пълнолетно лице, което отговаря за него по силата на българския закон или обичай. 2. „Лица, отговорни по силата на закон“ за непридружен малолетен или непълнолетен чужденец извън родителите са настойниците или попечителите, определени или назначени с акт на компетентен по правото на съответната държава орган на власт. 3. „Лица, отговорни по силата на обичая“ за непридружен малолетен или непълнолетен чужденец са пълнолетните роднини по права възходяща линия без ограничение в степените, както и пълнолетните роднини по съребрена линия до трета степен включително.	
Член 3 1. Настоящата директива се прилага, когато кандидатът за събиране на семейството притежава разрешение за пребиваване, издадено от държава-членка със срок на валидност една година или повече, и с основание може да очаква да получи право на постоянно пребиваване, ако членовете на неговото семейство са	ЗИД 3ЧРБ 2019 г. Чл. 24 (1), т. 13 са членове на семейството на чужденец, получил разрешение за продължително или за постоянно пребиваване, както и на чужденец, получил международна закрила – когато документите, удостоверяващи семейните връзки и правото на издръжка, са признати или допуснати за изпълнение по реда на българското законодателство.	Пълно съответствие.

граждани на трета страна независимо от правния им статут. 2. Настоящата директива не се прилага, когато кандидатът за събиране на семейството: а) кандидатства за признаване на статут на беганец и заявлението му все още не е станало обект на окончателно решение; б) е получило разрешение да пребивава в държава-членка на основата на временна закрила или кандидатства за разрешение да пребивава на тази основа и очаква решение относно своя статут; в) е получило разрешение да пребивава в държава-членка на основата на субсидиарна форма на закрила в съответствие с международните задължения, националното законодателство или практиката на държавите-членки, или кандидатства за разрешение да пребивава на тази основа и очаква решение за своя статут. 3. Настоящата директива не се прилага за членовете на семейството на граждани на Европейския съюз. 4. Настоящата директива не е в ущърб на по-благоприятни разпоредби, съдържани в: а) двустранни и многостранни споразумения между Общността или Общността и нейните държави-членки, от една страна, и трети страни, от друга;	ЗИД ЗЧРБ 2019 г. Чл. 24 (1), т. 22 са членове на семейството на чужденец с предоставено убежище, временна закрила или хуманитарен статут – когато документите, удостоверяващи семейните връзки и правото на издръжка, са признати или допуснати за изпълнение по реда на българското законодателство. ЗЧРБ Чл. 33г. (Нов - ДВ, бр. 29 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) Когато чужденецът по чл. 33а, ал. 1 има разрешение за пребиваване в Република България и има семейство, създадено в държавата - членка на Европейския съюз, която е издала разрешението му за дългосрочно пребиваване, членовете на неговото семейство имат право да го придружават или да се присъединяват към него. (4) Когато семейството не е създадено при условията на ал. 1, по отношение на членовете на семейството на чужденеца по чл. 33а, ал. 1 се прилагат общите правила за влизане и пребиваване на чужденци в Република България.	
---	---	--

б) Европейската социална харта от 18 октомври 1961 г., изменената Европейска социална харта от 3 май 1987 г. и Европейската конвенция за правния статут на мигриращите работници от 24 ноември 1977 г. 5. Настоящата директива не засяга възможността държавите-членки да приемат или да запазят по-благоприятни разпоредби.	ГЛАВА ВТОРА Членове на семейството Член 4 1. Държавите-членки разрешават влизането и пребиваването в съответствие с настоящата директива и при условие, че са спазени изискванията на глава IV, а също и на член 16, на следните членове на семейството: а) съпруг на кандидата за събиране на семейството; б) малолетните и непълнолетните деца на кандидата за събиране на семейството и на неговия съпруг, включително децата, осиновени в съответствие с решение, взето от компетентния орган на заинтересованата държава-членка или решение, което автоматически подлежи		ЗИД ЗЧРБ 2019 г. Чл. 24 (1) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и: т. 13 са членове на семейството на чужденец, получил разрешение за продължително или за постоянно пребиваване, както и на чужденец, получил международна закрила – когато документите, удостоверяващи семейните връзки и правото на издръжка, са признали или допуснати за изпълнение по реда на българското законодателство. ЗЧРБ Чл. 2 (3) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2017 г.) Членове на семейство на чужденец са лицата, които живеят с него в едно домакинство и са: 1. съпруг/съпруга; 2. деца на чужденеца и на неговия		Пълно съответствие с императивните разпоредби.
--	--	--	--	--	---

на изпълнение поради международните задължения на тази държава-членка или трябва да бъде признато в съответствие с международни задължения; в) малолетните и непълнолетните деца, включително осиновени деца на кандидата за събиране на семейството, когато то притежава родителските права и децата се намират на негова издръжка. Държавите-членки могат да разрешат събирането на деца, родителските права над които се упражняват съвместно, при условие че другата страна, която съвместно упражнява родителските права, е дала своето съгласие. г) малолетните и непълнолетните деца, включително осиновени деца на съпруга, когато той притежава родителските права и децата се намират на негова издръжка. Държавите-членки могат да разрешат събирането на деца, родителските права над които се упражняват съвместно, при условие че другата страна, която съвместно упражнява родителските права, е дала своето съгласие. Малолетните и непълнолетните деца, визирани в този член, трябва да са на възраст, която да не надхвърля определената за достигане на пълнолетие по силата на националното законодателство на заинтересованата държава-членка и да не са сключили брак.	съпруг/съпруга, включително осиновените, които не са навършили 18-годишна възраст и не са сключили брак; 3. деца, включително осиновените, на чужденеца, които не са навършили 18-годишна възраст и не са сключили брак, когато той притежава родителските права и децата се намират на негова издръжка; 4. деца, включително осиновените, на съпруга/съпругата, които не са навършили 18-годишна възраст и не са сключили брак, когато той притежава родителските права и децата се намират на негова издръжка. (4) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 23 от 2013 г.) За членове на семейството се смятат и навършили 18-годишна възраст деца на чужденеца или на неговия съпруг/съпруга, несклучили брак, когато сериозни здравословни причини налагат полагането на лични грижи за тях или поради такива причини са обективно неспособни да осигуряват собствената си издръжка. Семеен кодекс Пълно осиновяване Чл. 101 (1) При пълно осиновяване между осиновения и неговите низходящи, от една страна, и осиновителя и неговите роднини - от друга, възникват права и задължения като между роднини по произход, а правата и задълженията между осиновения
--	--

Чрез дерогация, когато детето е на възраст над 12 години и пристигне независимо от останалите членове на семейството си, държавата-членка може, преди да разреши влизането и пребиваването по реда на настоящата директива, да провери дали то отговаря на условията за интегриране, предвидено от нейното действащо законодателство към датата на прилагане на настоящата директива.	и неговите низходящи с роднините им по произход се прекратяват. Пречките за сключване на брак поради родство по чл. 7, ал. 2, т. 1 и 2 не отпадат.
2. Държавите-членки могат със закон или подзаконов нормативен акт да разрешат влизането и пребиваването по смисъла на настоящата директива, при условие че са спазени изискванията на глава IV за следните членове на семейството:	(2) Съдът постановява да се състави нов акт за раждане, в който осиновителят се вписва като родител. Актът се съставя от длъжностното лице по гражданското състояние в общината, кметството или района по постоянния адрес на осиновителя, а когато осиновителите са двама - по адреса, посочен в съдебното решение.
а) родственици от първа степен по пряка възходяща линия на кандидата или неговия съпруг, когато те се намират на тяхна издръжка и не се ползват с необходимата семейна подкрепа в страната на произход;	Непълно осиновяване Чл. 102 (1) При непълно осиновяване възникват права и задължения като между роднини по произход само между осиновения и неговите низходящи, от една страна, и осиновителя - от друга, а правата и задълженията между осиновения и неговите низходящи с роднините им по произход се запазват. Родителските права и задължения преминават върху осиновителя.
б) пълнолетните несклучили брак деца на кандидата или на неговия съпруг, когато са обективно неспособни да задоволят собствените си нужди по причина на здравословното си състояние. 3. Държавите-членки могат със закон или подзаконов нормативен акт да разрешат влизането и пребиваването по смисъла на настоящата директива, при условие че са спазени изискванията на глава IV, на	(2) Рождените родители дължат издръжка, ако осиновителят е в невъзможност да я дава. Рождените родители не наследяват осиновения. Осигуряване от съпруг на родител Чл. 103 (1) При осигуряване на дете от

несключилия брак партньор, гражданин на трета страна, с който кандидатът се намира в надлежно доказана стабилна и дълготрайна връзка или на гражданин на трета страна, който е обвързан с кандидата чрез регистрирано партньорство в съответствие с член 5, параграф 2 и на неключилия брак непълнолетни деца, включително осиновени деца, а също и на пълнолетните неключили брак деца, които обективно са неспособни да задоволят собствените си нужди по причина на здравословното си състояние, на такива лица.	съпруг на родител правата и задълженията между този родител и неговите роднини, от една страна, и осиновения и неговите низходящи, от друга, се запазват. (2) В случая по ал. 1 в съществуващия акт за раждане на детето, наред с данните за рождения родител, с когото отношенията се запазват, се вписват и данните на осиновителя.	Държавите-членки могат да решат по отношение на събирането на семейството регистрираните партньори да бъдат третираны като съпрузи. 4. В случай на полигамен брак, когато кандидатът вече има брачен партньор, живеещ съвместно с него на територията на държава-членка, заинтересованата държава-членка не разрешава събирането на семейството с друг брачен партньор. По изключение от параграф 1, буква в) държавите-членки могат да ограничат събирането на семейството на кандидата с малолетни и непълнолетни деца на друг съпруг. 5. С цел да се осигури по-добро интегриране и да се предотвратят насилствените бракове държавите-членки
--	---	--

могат да изискат кандидатът и неговият съпруг да са на минимална възраст, която да не надхвърля 21 години, преди съпругът да може да се присъедини към него. 6. Чрез дерогация, държавите-членки могат да изискат молбите за събиране на семейството на малолетни и непълнолетни деца да са подадени преди 15-годишна възраст в съответствие с разпоредбите на действащото им законодателство към датата на прилагане на настоящата директива. Ако заявлението е подадено след 15-годишна възраст, държавите-членки, които решат да приложат настоящата дерогация, разрешават влизането и пребиваването на такива деца на друго основание, различно от събирането на семейството.		
ГЛАВА ТРЕТА Подаване и разглеждане на заявлението Член 5 1. Държавите-членки определят дали с цел да се упражни правото на събиране на семейството, заявлението за влизане и пребиваване трябва да се подаде пред компетентните органи на заинтересованата държава-членка от кандидата или от член или членовете на семейството.	ЗЧРБ Чл. 33г. (Нов - ДВ, бр. 29 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) Когато чужденецът по чл. 33а, ал. 1 има разрешение за пребиваване в Република България и има семейство, създадено в държавата - членка на Европейския съюз, която е издала разрешението му за дългосрочно пребиваване, членовете на неговото семейство имат право да го придружават или да се присъединяват към него. (2) (Доп. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) За	Пълно съответствие.

2. Заявлението се придружава от документни доказателства за семейната връзка и за спазването на изискванията на членове 4 и 6, а, където това е приложимо, и на членове 7 и 8, а също и от заверени копия на пътните документи на членовете на семейството. Ако е целесъобразно, с цел да получат доказателства за съществуването на семейната връзка, държавите-членки могат да проведат интервю с кандидата и членовете на неговото семейство и да направят други проучвания, каквито сметат за необходими. При разглеждане на заявление на партньор, с който кандидатът няма склучен брак, държавите-членки отчитат като доказателство за семейната връзка такива фактори като наличие на общо дете, предишно съжителство, регистрирано партньорство и всяко друго надеждно доказателствено средство. 3. Заявлението се подава и разглежда, докато членовете на семейството пребивават извън територията на държавата-членка, в която пребивава кандидатът. Чрез дерогация, държавата-членка може при определени обстоятелства да приеме заявление, което е подадено, когато членовете на семейството вече са нейна територия.	получаване на разрешение за продължително пребиваване на членовете на семейството те представят в териториалната служба за административен контрол на чужденците: 1. редовен документ за задгранично пътуване; 2. (доп. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) документите по чл. 24, ал. 2 с изключение на документите за осигурено жилище; 3. своето разрешение за дългосрочно пребиваване или разрешение за пребиваване в другата държава - членка на Европейския съюз; 4. доказателства, че са пребивавали в качеството си на членове на семейството на дългосрочно пребиваващ чужденец в другата държава - членка на Европейския съюз. (3) Срокът на пребиваване на членовете на семейството се определя от срока на пребиваване на чужденеца по чл. 33а, ал. 1. (4) Когато семейството не е създадено при условията на ал. 1, по отношение на членовете на семейството на чужденеца по чл. 33а, ал. 1 се прилагат общите правила за влизане и пребиваване на чужденци в Република България. ПЗЧРБ Чл. 12 (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 2014 г., в сила от 22.07.2014 г., изм. - ДВ, бр. 57 от
--	--

4. Компетентните органи на държавата-членка писмено съобщават решението си на лицето, което е подало заявлението, веднага щом това бъде възможно и при всички случаи не по-късно от девет месеца след датата на подаване на заявлението. При изключителни обстоятелства, дължащи се на комплексния характер на проучване на заявлението, срокът, предвиден в първата алинея, може да бъде удължен. Решението за отказ на заявлението трябва да бъде надлежно мотивирано. Всяка последица от невзимане на решение до изтичане на срока, предвиден в първа алинея, се урежда от националното законодателство на съответната държава-членка. 5. При разглеждане на заявлението държавите-членки се ръководят от висшите интереси на малолетните и непълнолетните деца.	2015 г., в сила от 28.07.2015 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 79 от 2016 г., в сила от 30.09.2016 г.) За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 5 и 13, чл. 24е, ал. 1, чл. 33г, ал. 4, чл. 33к, ал. 3 и чл. 33р, ал. 1 от ЗЧРБ с цел събиране на семейството чужденецът с разрешено пребиваване не по-малко от една година на територията на Република България подава в дирекция „Миграция“ или ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага: 1. (изм. - ДВ, бр. 51 от 2017 г., в сила от 27.06.2017 г.) копия на редовен паспорт или заместващ го документ на члена на семейството със срок на валидност не по-малко от 6 месеца считано от датата на подаване на заявлението със страниците на снимката и личните данни; 2. (зал. - ДВ, бр. 57 от 2018 г., в сила от 10.07.2018 г.) 3. доказателства за осигурено жилище; 4. (изм. - ДВ, бр. 51 от 2017 г., в сила от 27.06.2017 г.) доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка за членовете на семейството, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република
---	--

	България; 5. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2013 г.) свидетелство за съдимост на члена на семейството, издадено към датата на подаване на документите от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението; 6. (изм. - ДВ, бр. 51 от 2017 г., в сила от 27.06.2017 г.) удостоверение за брак или удостоверение за раждане; 7. документи относно обстоятелствата за издръжка на членовете на семейството и необходимостта от полагане на лични грижи поради здравословни причини в случаите по чл. 2, ал. 4 ЗЧРБ. (2) За установяване на фактите и обстоятелствата по чл. 26, ал. 4 ЗЧРБ службите за административен контрол на чужденците изготвят мотивирано становище, което се прилага към заявлението за предоставяне право на продължително пребиваване. (3) Заявлението по ал. 1 се разглежда и решава в срок до един месец след съгласуване с ДАНС и ДКО - МВнР, които предоставят становищата си в срок до 15 дни. (4) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 2014 г., в сила от 22.07.2014 г., изм. - ДВ, бр. 57 от 2015 г., в сила от 28.07.2015 г.) За взетото решение
--	---

	за събиране на семейството директорът на дирекция „Миграция“, директорите на ОДМВР или оправомощените от тях длъжностни лица уведомяват писмено заявителя по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). (5) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 60 от 2014 г., в сила от 22.07.2014 г., изм. - ДВ, бр. 57 от 2015 г., в сила от 28.07.2015 г.) За взетото решение за събиране на семейството директорите на ОДМВР или оправомощените от тях длъжностни лица уведомяват дирекция „Миграция“ - МВР и ДКО - МВНР, като представят мотивирано писмено становище, съдържащо списък с приложените от чужденеца документи, справки за наличието или липсата на принудителни административни мерки, информация за задграничното представителство, където ще бъде подадено заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, и основанието или липсата на такова за събиране на семейството. (6) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 60 от 2014 г., в сила от 22.07.2014 г.) За взетото решение за събиране на семейството директорът на дирекция „Миграция“ уведомява ДКО - МВНР, като представя мотивирано писмено становище,
--	--

	съдържащо списък с приложените от чужденеца документи, справки за наличието или липсата на принудителни административни мерки, информация за задграничното представителство, където ще бъде подадено заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, и основанието или липсата на такова за събиране на семейството. (7) Дирекция „Консулски отношения“ на Министерството на външните работи уведомява задграничното представителство на Република България в държавата по постоянното местоживее на члена на семейството или в задграничното представителство, акредитирано за държавата на постоянното местоживее на члена на семейството, в срок до 5 дни след получаването на уведомлението по ал. 5 и 6. (8) Положителното решение по заявлението за събиране на семейството е основание на чужденеца - член на семейството, да бъде издадена виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ по облекчена процедура. Чужденецът подава заявление за виза пред задграничното представителство на Република България в държавата по постоянното му местоживее или в задграничното представителство, акредитирано за държавата на постоянното му местоживее, в срок до 6 месеца от
--	---

	уведомяването му. (9) (Нова - ДВ, бр. 79 от 2016 г., в сила от 30.09.2016 г.) Събирането на семейство на чужденци по чл. 33р, ал. 1 не е обвързано с необходимостта титулярят да е пребивавал определен минимален срок. (10) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2017 г., в сила от 27.06.2017 г.) В случаите, когато компетентната служба за административен контрол на чужденците откаже да признае документ по гражданско състояние, който е представен пред нея, заинтересованото лице може да предяви установителен иск пред Софийския градски съд. ППЗЧРБ Чл. 18 (1) За получаване право на продължително пребиваване или продължаване срока на пребиваване на член на семейство на основание чл. 24, ал. 1, т. 5 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и съответно: 1. документи, удостоверяващи наличието на основание за разрешаване на постоянно пребиваване; 2. (изм. - ДВ, бр. 51 от 2017 г., в сила от 27.06.2017 г.) удостоверение за сключен брак или препис от акт за сключен брак. 3. (отм. - ДВ, бр. 110 от 2013 г.) (2) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2013 г.) Службите за административен контрол на чужденците прилагат към заявлението на
--	--

	чужденеца служебна справка за придобито право на постоянно пребиваване от съпруг/съпруга. (3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 110 от 2013 г.) За целите на ал. 1, т. 1 чужденецът от български произход прилага и удостоверение за раждане. Когато е невъзможно представянето на удостоверение за раждане, се прилага удостоверение от Държавната агенция за българите в чужбина. ШЗЧРБ Чл. 24 (1) За продължаване правото на пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и: 1. (изм. - ДВ, бр. 51 от 2017 г., в сила от 27.06.2017 г.) удостоверение за брак или удостоверение за раждане; 2. медицински документи относно наличието на сериозни здравословни причини в случаите по чл. 2, ал. 4 ЗЧРБ. (2) Към документите по ал. 1 се прилага служебно справка за разрешено пребиваване на родственика. ШЗЧРБ Чл. 25. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 14 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и
--	---

	съответно: 1. удостоверение за раждане; 2. декларация и други сведения за наличието на обстоятелствата по фактическо извънбрачно съжителство. ЗЧРБ Чл. 8 (Изм. - ДВ, бр. 29 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) Чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава се изисква. АПК Чл. 59 (1) „Административният орган издава или отказва издаване на акта с мотивирано решение.“	
ГЛАВА ЧЕТВЪРТА Изисквания за упражняване на правото на събиране на семейството Член 6 1. Държавите-членки могат да отхвърлят заявления за влизане и пребиваване на членове на семейството на основания, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве. 2. Държавите-членки могат да оттеглят или да откажат да подновят разрешение за	ЗЧРБ Чл. 33ж. (Нов - ДВ, бр. 29 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) Когато са налице основанията за отказ или отнемане на разрешение за продължително пребиваване, органите на Министерството на вътрешните работи връщат незабавно и без формалности чужденеца по чл. 33а, ал. 1 или членовете на неговото семейство в държавата - членка на Европейския съюз, в която те имат разрешение за дългосрочно пребиваване. (2) В случаите по ал. 1 органите на Министерството на вътрешните работи	Цълно съответствие.

пребиваване на член на семейството на основания, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве. Когато взима съответното решение, държавата-членка държи сметка освен предвиденото в член 17 за тежестта или характера на нарушението срещу обществения ред или сигурност, извършено от член на семейството, или за опасността, която може да представлява това лице. 3. Не може да бъде отказано подновяване на разрешението за пребиваване и не може да бъде разпоредено принудително отвеждане от територията от компетентния орган на заинтересованата държава-членка на единствено основание за настъпило заболяване или недъг след издаването на разрешението за пребиваване.	уведомяват компетентните органи на другата държава - членка на Европейския съюз. (3) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2011 г., в сила от 15.06.2011 г.) Република България незабавно и без формалности приема обратно чужденец, на когото е издадала разрешение за дългосрочно пребиваване, и членовете на неговото семейство, когато от друга държава - членка на Европейския съюз, е отнето или отказано правото на пребиваване. Чл. 33з. (Нов - ДВ, бр. 29 от 2007 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Когато чужденецът по чл. 33а, ал. 1 или членовете на неговото семейство представляват сериозна заплаха за обществената сигурност и ред, органите на Министерството на вътрешните работи или на Държавна агенция „Национална сигурност“ могат да ги експулсират от територията на Европейския съюз и преди те да са получили право на дългосрочно пребиваване в Република България, след съгласуване с компетентните органи на другата държава - членка на Европейския съюз, в която те имат разрешение за дългосрочно пребиваване. (2) При експулсирането се отчита продължителността на пребиваване на чужденеца на територията на Република
---	---

	България, възраст, здравословното състояние, семейното положение, социалната интеграция, както и наличието на връзка с държавата на пребиваване или липсата на връзка с държавата по произход на лицето. (3) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Органите на Министерството на вътрешните работи или на Държавна агенция „Национална сигурност“ уведомяват компетентните органи на другата държава - членка на Европейския съюз, за изпълнението на решението за експулсиране. (4) (Нова - ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 01.05.2013 г.) Чужденец, притежаващ разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в Европейския съюз в първата държава членка на основание предоставена от тази държава членка международна закрила, която не е отнета, може да бъде експулсиран и преди да е получил право на дългосрочно пребиваване в Република България, ако има основания да се смята, че представлява сериозна заплаха за националната сигурност, или който като осъден с влязла в сила присъда за тежко престъпление представлява заплаха за обществения ред. (5) (Нова - ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 01.05.2013 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) При налагане на
--	--

	експулсиране на чужденец, получил разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиващ на основание предоставена международна закрила в друга държава - членка на Европейския съюз, компетентният орган по чл. 44, ал. 1 чрез органите на Държавната агенция за бежанците отправя запитване до тази държава членка за потвърждаване наличието на предоставена международна закрила. (6) (Нова - ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 01.05.2013 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) При запитване от друга държава членка Държавната агенция за бежанците предоставя информация за наличието или липсата на предоставена международна закрила от Република България в едномесечен срок от постъпване на запитването. (7) (Нова - ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 01.05.2013 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) При потвърждаване наличието на международна закрила чужденецът по ал. 5 и членовете на неговото семейство се връщат незабавно в държавата членка, предоставила международната закрила. (8) (Нова - ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 01.05.2013 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) Чужденец, чието присъствие в страната представлява
--	--

	сериозна заплаха за националната сигурност или който като осъден с влязла в сила присъда за тежко престъпление представлява заплаха за обществения ред, може да бъде експулсиран в държава, различна от държавата членка, при предоставила международна закрила, при спазване изискването на чл. 44а, ал. 1. (9) (Нова - ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 01.05.2013 г.) Република България незабавно приема обратно чужденец, на когото е предоставила международна закрила, както и членовете на неговото семейство, когато от друга държава - членка на Европейския съюз, е прието решение за експулсиране. АПК Чл. 7 (1) Административните актове се основават на действителните факти от значение за случая. (2) На преценка подлежат всички факти и доводи от значение за случая. ЗЧРБ Чл. 26 (1) (Предишен текст на чл. 26 - ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 43 от 2011 г., в сила от 15.06.2011 г.) Отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14,
--	---

16, 19 - 23.

ЗЧРБ

Чл. 41 (Изм. - ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) Връщане се налага, когато:

1. чужденецът не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред;

2. (изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) чужденецът не напусне страната до изтичане на разрешения му срок или в сроковете по чл. 39б;

3. (изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) се установи, че чужденецът е влязъл и пребивава в страната с неистински или с прецрпавен паспорт или със заместващ го документ за пътуване;

4. (нова - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) по отношение на чужденеца има влязло в сила решение за отказ, прекратяване или отнемане на международна закрила или убежище или по отношение на когото производството по Закона за убежището и бежанците е прекратено с влязло в сила решение, освен ако прекратяването е постановено спрямо чужденец, за когото има решение за обратно приемане в Република България и производството не е било възобновявано;

5. (нова - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) се установи, че чужденецът е влязъл през границата на

	страната по законоустановения ред, но се опитва да я напусне не през определените за това места или с неистински, с преправен паспорт или заместващ го документ за пътуване.	
Член 7 1. При подаване на заявление за събиране на семейство заинтересованата държава-членка може да поиска от лицето, което е подало заявлението, да представи доказателство за това, че кандидатът разполага със: а) жилищни условия, считани за нормални за сравнимо семейство, живеещо в същия район и покриващи изискванията на общите здравни норми и нормите за безопасност, които са в сила във въпросната държава-членка; б) медицинска застраховка за всички рискове, които обикновено се покриват за нейните собствени граждани във въпросната държава-членка, за самия кандидат и членовете на неговото семейство. в) стабилни и регулярни финансови ресурси, които са достатъчни, за да издържа себе си и членовете на своето семейство, без да прибегва до системата за социално подпомагане на въпросната	ЗЧРБ Чл. 24 (2) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г., доп. - ДВ, бр. 23 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) За получаване на разрешение за продължително пребиваване лицата следва да имат осигурено жилище, задължителни здравни застраховки и осигуряване, достатъчни средства за издръжка, без да прибавят до системата за социално подпомагане, в размер не по-малък от минималната месечна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия съгласно законодателството на Република България за срока на пребиваване. При подаване на заявление за издаване на първоначално разрешение за пребиваване се представят и документите, чрез които е обосновано заявлението за издаване на виза по чл. 15, ал. 1, а навършилите 18-годишна възраст чужденци, с изключение на лицата, които притежават статут на лица без гражданство в Република България, представят и документи за съдимост или за криминална или за полицейска регистрация, издадени съгласно законодателството на държавата	Пълно съответствие.

държава-членка. Държавите-членки оценяват тези финансови ресурси с оглед характера им и тяхната регулярност и могат да вземат под внимание нивото на минималните национални възнаграждения или пенсии, а също и броя на членовете на семейството. 2. Държавите-членки могат да изискат от гражданите на трети страни да се придържат към мерките за интегриране в съответствие с националното законодателство. Що се отнася до бежанците и/или членовете на семейство на бежанци по член 12, мерките за интегриране, предвидени в първата алинея, могат да се приложат само, след като въпросните лица получат разрешение за събиране на семейството.	на гражданството, на държавата на произход или на обичайното пребиваване.	
Член 8 Държавите-членки могат да изискат кандидатът да е пребивавал законно на тяхна територия в течение на не повече от две години, преди членовете на неговото семейство да се присъединят към него. Чрез дерогация, когато законодателството на държава-членка, отнасящо се до събиране на семейства, в сила към датата на приемане на настоящата директива,		Нормата е диспозитивна и Република България не се възползва от възможността за въвеждането ѝ.

държи сметка за нейния капацитет за прием, държавата-членка може да предвиди период на изчакване, не по-дълъг от три години, между подаването на заявлението за събиране на семейството и издаването на разрешение за пребиваване на членовете на семейството.		
ГЛАВА ПЕТА Събиране на семейства на бежанци Член 9 1. Настоящата глава се прилага за събирането на семействата на бежанци, признати за такива от държавите-членки. 2. Държавите-членки могат да ограничат прилагането на настоящата глава само до бежанци, чиито семейни връзки предшестват влизането им на тяхна територия. 3. Настоящата глава не засяга разпоредби, предоставящи бежански статут на членове на семейството.	ЗИД ЗЧРБ 2019 г. Чл. 34 (1) Чужденец с предоставена международна закрила има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България при условие, че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната. ЗУБ Чл. 34 (3) Председателят на Държавната агенция за бежанците отказва разрешение: 2. по отношение на друг съпруг - в случай на многобрачие, когато чужденецът вече има съпруг в Република България.	Пълно съответствие.
Член 10 1. Член 4 се прилага за дефиницията на членове на семейството с изключение на параграф 1, трета алинея от него, който не се прилага за деца на бежанци.	ЗУБ § 1 от ДР т. 3., Членове на семейството“ са: а) съпругът, съпругата или лицето, с което се намира в доказано стабилна и дълготрайна връзка и техните	Пълно съответствие.

2. Държавите-членки могат да разрешат събирането на други членове на семейството, които не са посочени в член 4, ако същите се намират на финансова издръжка на бежанеца. 3. Ако бежанецът е нецпридружено малолетно или непълнолетно лице, държавите-членки: а) разрешават влизането и пребиваването с цел събиране на семейството на негови родственици от първа степен по пряка възходяща линия, без да се прилагат изискванията на член 4, параграф 2, буква а); б) могат да разрешат влизането и пребиваването с цел събиране на семейството на неговия законен настойник или всеки друг член на семейството, когато бежанецът няма родственици по пряка възходяща линия или такива родственици не могат да бъдат издирени.	ненавършили пълнолетие, невстъпили в брак деца; б) навършили пълнолетие, невстъпили в брак деца, които не са в състояние да осигурят сами издръжката си поради сериозни здравословни причини; в) родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца; г) (нова - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) родителите или друг пълнолетен член на семейството, който носи отговорност по силата на закон или обичай за непълнолетното, невстъпило в брак лице, на което е предоставена международна закрила.	
Член 11 1. Член 5 се прилага спрямо подаването и разглеждането на заявлението, при условие че се спазва параграф 2 от настоящия член. 2. Когато един бежанец не може да представи официални документи за доказателства за семейната връзка, държавите-членки взимат предвид други	ЗУБ Чл. 34 (5) (Нова - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Когато чужденецът не може да представи официални документи, доказващи брака или родството, те се установяват с подписана от него декларация или по друг начин.	Пълно съответствие.

доказателства за съществуването на подобна връзка, които следва да се оценяват в съответствие с националното право.	Член 12	ЗУБ Чл. 34 (1-5) Чл. 34. (1) (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2005 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) Чужденец с предоставена международна закрила има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България. (2) (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Председателят на Държавната агенция за бежанците дава разрешение за събиране на семейството. (3) (Нова - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Председателят на Държавната агенция за бежанците отказва разрешение: 1. когато по отношение на някой от членовете на семейството са налице обстоятелства по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; 2. по отношение на друг съпруг - в случай на многобрачие, когато чужденецът вече има съпруг в Република България. (4) (Нова - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) Председателят на Държавната агенция за бежанците разрешава събирането на непридружен малолетен или непълнолетен	Пълно съответствие.
1. Чрез дерогация от член 7 държавите-членки не изискват от бежанеца и/или членовете на семейството му да представят във връзка с молби, отнасящи се до членовете на семейството, визирани в член 4, параграф 1, доказателства, че бежанецът изпълнява изискванията на член 7. Без да се засягат международните задължения, когато събирането на семейството е възможно в трета страна, с която кандидатът и/или член на семейството има специални връзки, държавите-членки могат да изискат да бъдат представени доказателствата, посочени в първата алинея. Държавите-членки могат да изискат бежанецът да покрива изискванията на член 7, параграф 1, ако заявлението за събиране на семейството не е подадено в рамките на период от три месеца след предоставянето на статута на бежанец. 2. Чрез дерогация от член 8 държавите-членки не изискват от бежанеца да е пребивавал на тяхна територия в течение на определен период от време, преди			

членовете на семейството му да се присъединят към него.	чужденец с предоставена международна закрила с родителите му или с друг пълнолетен член на семейството му или с лице, което отговаря за него по силата на закон или обичай, когато родителите му са починали или са в неизвестност. (5) (Нова - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Когато чужденецът не може да представи официални документи, доказващи брака или родството, те се установяват с подписана от него декларация или по друг начин. ЗУБ Чл. 12 (1) (Придирен текст на чл. 12, изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Статут на бежанец не се предоставя на чужденец: 1. за когото има сериозни основания да се предполага, че е извършил деяние, което съгласно българските закони и международните договори, по които Република България е страна, е определено като военно престъпление или като престъпление против мира и човечеството; 2. за когото има сериозни основания да се предполага, че е извършил тежко престъпление от неполитически характер извън територията на Република България; 3. (изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 20.12.2016 г.) за когото има сериозни
--	--

	основания да се предполага, че извършва, подбужда, подпомага, участва в обучение или приготвяне за извършване на действия, противоречащи на целите и принципите на Организацията на обединените нации (ООН), уредени в Преамбюла и в чл. 1 и 2 от Хартата на ООН, както и в резолюциите ѝ, относно мерките за борба с международния тероризъм; 4. (доп. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) който се ползва от закрилата или помощта на органи или организации на Организацията на обединените нации, различни от Върховния комисар на Обединените нации за бежанците; когато тази закрила или помощ не е преустановена и положението на лицето не е установено, съгласно съответната резолюция на Организацията на обединените нации, това лице може да се ползва от привилегиите, произтичащи от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г.; 5. (изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) по отношение на когото компетентните органи в държавата по неговото постоянно местоживее са признали правата и задълженията, произтичащи от гражданството на тази държава; 6. (нова - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от
--	---

	16.10.2015 г.) за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за националната сигурност; 7. (нова - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) който веднъж осъждан с влязла в сила присъда за тежко престъпление представлява заплаха за обществото.	
ГЛАВА ШЕСТА Влизане и пребиваване на членове на семейството Член 13 1. Веднага щом бъде прието заявлението за събиране на семейството, заинтересованите държави-членки разрешават влизането на члена или членовете на семейството. В тази връзка заинтересованата държава-членка предоставя на подобни лица всякакви улеснения, за да получат изискуемите визи. 2. Заинтересованите държави-членки предоставят на членовете на семейството първо разрешение за пребиваване за срок, не по-малък от една година. Това разрешение за пребиваване може да бъде подновено. 3. Срокът на валидност на разрешението за пребиваване, предоставени на членове	ЗИД ЗЧРБ 2019 г. Чл. 24 (1) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и: т. 13 са членове на семейството на чужденец, получил разрешение за продължително или за постоянно пребиваване, както и на чужденец, получил международна закрила – когато документите, удостоверяващи семейните връзки и правото на издръжка, са признати или допуснати за изпълнение по реда на българското законодателство; ЗЧРБ Чл. 8 (4) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) След приемане и одобряване на заявление за събиране на семейството на членовете на семейството се издават визи по облекчена процедура при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. ЗЧРБ	Пълно съответствие.

на семейството, по принцип не може да надхвърли датата на изтичане на валидността на разрешението за пребиваване, притежавано от кандидата.	Чл. 24е. (Нов - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) (1) Членовете на семейството на дългосрочно пребиваващия чужденец могат да получат разрешение за продължително пребиваване със срок една година с възможност за подновяване, без да се надхвърля разрешеният срок на пребиваване на титуляря. (2) За издаване на разрешение за пребиваване на членовете на семейството следва да бъдат изпълнени изискванията на чл. 24, ал. 2.	Пълно съответствие с императивните разпоредби.
	ЗУБ Чл. 34 (7) и (8) (7) (Придшна ал. 3, доп. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Визи на членовете на семейството се издават след разрешението по ал. 2 и 4, от българските дипломатически или консулски представителства. (8) (Нова - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Държавната агенция за бежанците улеснява събирането на разделени семейства, като съдейства на чужденците за издаване на пътни документи, визи и за допускането им до територията на страната.	
Член 14 1. Членовете на семейството на кандидата имат право, съответстващо с това на кандидата, на: а) достъп до образование;	ЗЧРБ Чл. 3 (1) Чужденците в Република България имат всички права и задължения според българските закони и ратифицираните международни договори, по които Република България е страна, с	

б) достъп до работа и самостоятелна дейност; в) достъп до професионална ориентация, начално и последващо професионално обучение и преквалификация. 2. Държавите-членки могат да определят в съответствие с националното си законодателство условията, при които членовете на семейството работят наемна работа или упражняват свободна професия. Тези условия предвиждат срок, който при никакви обстоятелства не бива да надвишава 12 месеца, по време на който държавите-членки могат да проучат състоянието на техния пазар на труда, преди да разрешат на членовете на семейството да работят наемна работа или да упражняват свободна професия. 3. Държавите-членки могат да ограничат достъпа до наемна работа или самостоятелна дейност на родственици от първа степен по пряка възходяща линия или на пълнолетни несклучили брак деца, спрямо които се прилага член 4, параграф 2.	изключение на тези, за които се изисква българско гражданство.	
Член 15 1. Най-късно след пет години пребиваване и при условие, че членът на семейството не е получил разрешение за пребиваване по причини, нямащи отношение към	ЗЧРБ Чл. 25 (1), т. 2 и т. 5 2. (изм. - ДВ, бр. 29 от 2007 г., доп. - ДВ, бр. 9 от 2011 г., доп. - ДВ, бр. 108 от 2013 г.) пет години след сключването на граждански брак с постоянно пребиваващ в	Пълно съответствие с императивните разпоредби.

събирането на семейството, съпругът или несклучилият брак партньор и дете, достигнало пълнолетие, имат право, ако е необходимо – след подаване на съответно заявление, на самостоятелно разрешение за пребиваване, независимо от това на кандидата. Държавите-членки могат да ограничат предоставянето на визираното в първата алинея разрешение за пребиваване само до брачния или несклучилият брак партньор в случай на прекъсване на семейната връзка. 2. Държавите-членки могат да издават самостоятелни разрешения за пребиваване на пълнолетни деца и родственици по права възходяща линия, спрямо които се прилага член 4, параграф 2. 3. В случай на овдовяване, развод, физическа раздяла или смърт на родственици от първа степен по пряка възходяща или низходяща линия може да се издаде самостоятелно разрешение за пребиваване, ако е необходимо – след подаване на съответно заявление, на лица, които са влезли с цел събиране на семейството. Държавите-членки създават разпоредби, осигуряващи предоставянето на самостоятелно разрешение за пребиваване в случай на особено затруднено положение. 4. Условията, приложими спрямо предоставянето и срока на	страната чужденец и пребивавали законно и непрекъснато за срок 5 години на територията на страната, като при брак с чужденец с разрешено постоянно пребиваване по т. 6, 7 или 8 изискванията за пребиваване в страната не се прилагат; 5. (изм. - ДВ, бр. 29 от 2007 г., отм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г., нова - ДВ, бр. 23 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 70 от 2013 г.) които са пребивавали законно и без прекъсване на територията на Република България в рамките на последните 5 години преди подаване на заявлението за постоянно пребиваване и за този период не са отсъствали повече от 30 месеца, като в случаите по чл. 24в се отчита само половината от времето на пребиваване.
---	---

самостоятелното разрешение за пребиваване, се уреждат от националното право.	ГЛАВА СЕДМА Санкции и обжалване Член 16 1. Държавите-членки могат да отхвърлят заявление за влизане и пребиваване с цел събиране на семейството или ако е целесъобразно, да оттеглят или откажат да подновят разрешение за пребиваване на член на семейството, при следните условия: а) когато не са изпълнени или престанат да се изпълняват условията, определени в настоящата директива. При подновяване на разрешението за пребиваване, ако кандидатът не разполага с достатъчно финансови ресурси, без да прибегва до системата за социално подпомагане на държавата-членка, както е предвидено в член 7, параграф 1, буква в), държавата-членка взима под внимание приноса на членовете на семейството за доходите в домакинството; б) когато кандидатът и членовете на неговото семейство не живеят или	ЗЧРБ Чл. 10 (1) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) Отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато: 1. (доп. - ДВ, бр. 29 от 2007 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност; 1а. (нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 20.12.2016 г.) има данни, че извършва, подбужда, участва в приготвяне, подпомагане или обучение за извършване на терористична дейност или че целта на влизането му е да ползва страната като транзитен пункт към трета държава, на чиято територия да извършва тези действия; 2. (доп. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) с действията си е злепоставил българската държава или е уронил престижа и достойнството на българския народ или влизането му в страната може да навреди на отношенията на Република България с друга държава; 3. (изм. - ДВ, бр. 11 от 2007 г., доп. - ДВ, бр. 73 от 2010 г., в сила от 17.09.2010 г.,	Цяло съответствие с императивните разпоредби.
--	--	---	---

престанат да живеят реален съпругески или семеен живот; в) когато се установи, че кандидатът или неключилият брак партньор е сключил брак или има стабилна дълготрайна връзка с друго лице. 2. Държавите-членки могат също така да отхвърлят заявление за влизане и пребиваване с цел събиране на семейството или да оттеглят, или откажат да подновят разрешенията за пребиваване на членовете на семейството, ако се установи, че: а) е използвана фалшива или заблуждаваща информация или фалшиви, или подправени документи, или чрез измама, или с други незаконни средства; б) бракът, партньорството или осиновяването са сключени с единствената цел да се даде възможност на заинтересованите лица да влязат или да пребивават в държава-членка. При извършване на оценката по този въпрос държавите-членки могат да обърнат специално внимание на обстоятелството, че бракът, партньорството или осиновяването са сключени, след като кандидатът е получил своето разрешение за пребиваване. 3. Държавите-членки могат да оттеглят или да откажат да подновят разрешението за пребиваване на член на семейството,	доп. - ДВ, бр. 97 от 2016 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 20.12.2016 г.) има данни, че е член на престъпна група или организация или че извършва или има намерение да извършва контрабанда и незаконни сделки с оръжие, взривни вещества, боеприпаси, пиротехнически изделия, стратегически суровини, изделия и технологии с двойна употреба, както и незаконен трафик на убойници и психотропни вещества и прекурсори и на суровини за тяхното производство; 4. има данни, че извършва търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави; 5. е бил експулсиран от Република България преди не по-малко от 10 години и не е възстановил в 6-месечен срок от експулсирането изразходваните за това от държавата средства; 6. (изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) е осъден за извършено умишлено престъпление на територията на Република България, което съгласно българския закон се наказва с не по-малко от една година лишаване от свобода; 7. (изм. - ДВ, бр. 29 от 2007 г.) е направил опит да влезе в страната или да премине през нея чрез използване на неистински или преправени документи, виза или разрешение за пребиваване; 8. може да се предполага, че ще
---	--

когато изтече срокът на пребиваването на кандидата, а членът на семейството все още не се ползва с автономно право на пребиваване по смисъла на член 15. 4. Държавите-членки могат да направят специална проверка, когато има достатъчно основания да се подозира, че е налице измама или брак, партньорство или осиновяване по сметка, така както е предвидено в параграф 2. Специална проверка може също така да се направи по повод на подновяване на разрешение за пребиваване на членове на семейството.	разпространи тежка заразна болест, страда от заболяване, което според критериите на Министерството на здравеопазването или на Световната здравна организация представлява заплаха за общественото здраве, или не притежава сертификат за ваксинация, или идва от район с усложнена епидемична и епизоотична обстановка; 9. няма осигурена издръжка и необходимите задължителни застраховки през време на пребиваването си в страната и средства, осигуряващи възможност за обратното му завръщане; 10. (изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) има данни, че през последните две години е нарушил граничния, паспортно-визовия, валутния или митническия режим на Република България; 11. при предишно пребиваване е нарушил трудовото или данъчното законодателство на страната; 12. няма визи или билети за следващите по маршрута страни; 13. (изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) на лицето е наложена принудителна административна мярка да не влиза в страната; 14. (изм. - ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) е включен в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по чл. 21а, ал. 1; 15. (нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., отм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.)
---	--

	16. (нова - ДВ, бр. 29 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) кандидатства за виза с нередовен паспорт или заместващ го документ за пътуване; 17. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит; 18. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) вече е пребивавал на територията на Република България 90 дни в рамките на последните 180 дни като притежател на виза за краткосрочно пребиваване или при условията на безвизов режим за краткосрочно пребиваване; 19. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г. (*)) е лице, за което е подаден сигнал в Шенгенската информационна система за отказ за влизане; 20. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) при предишно пребиваване в страната системно е извършвал нарушения на обществения ред; 21. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) има данни, че целта на влизането е да пребивава в страната като имигрант, без да има специално разрешение за това; 22. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава;
--	--

	23. (нова - ДВ, бр. 43 от 2011 г., в сила от 15.06.2011 г.) е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни; 24. (нова - ДВ, бр. 23 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване; 25. (нова - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) на лицето е наложена принудителна административна мярка по чл. 41, освен ако не е допуснато доброволно завръщане. ЗЧРБ Чл. 26 (1) (Предишен текст на чл. 26 - ДВ, бр. 42 от 2001 г. изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 43 от 2011 г., в сила от 15.06.2011 г.) Отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 19 - 23. (2) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г., доп. - ДВ, бр. 70 от 2013 г., в сила от 24.12.2013 г., доп. - ДВ, бр. 33 от 2016 г., в сила от 21.05.2016 г., доп. - ДВ, бр. 97 от
--	---

	2017 г., доп. - ДВ, бр. 24 от 2018 г., в сила от 23.05.2018 г.) Отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 25, 25б, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т. (3) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., доп. - ДВ, бр. 37 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) Отказва се издаването на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на чужденец, който е сключил брак с български гражданин или с чужденец или който е осиновен от български гражданин или от чужденец, получил разрешение за пребиваване, ако са налице данни, че бракът е сключен или осиновяването е извършено единствено с цел заобикаляне на нормите, регламентиращи режима на чужденците в Република България, и получаване на разрешение за пребиваване. (4) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) Преценката за отказ на разрешението по ал. 3 се извършва от службите за административен контрол на чужденците въз основа на данни, даващи основание да се направи обоснован извод, че бракът е сключен или осиновяването е извършено единствено с цел заобикаляне
--	---

	на нормите, регламентиращи режима на чужденците в Република България, и получаване на разрешение за пребиваване. Такива данни могат да бъдат: 1. (доп. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) обстоятелството, че съпрузите или осиновеният и осиновителят не живеят заедно; 2. липсата на принос към задълженията, произтичащи от брака; 3. обстоятелството, че съпрузите не са се познавали преди сключването на брака; 4. (доп. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) даването на противоречиви сведения за лични данни на другия съпруг или осиновения (име, адрес, националност, професия), за обстоятелствата на запознанството им или за друга важна лична информация; 5. (доп. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) обстоятелството, че съпрузите или осиновеният и осиновителят не говорят на език, разбираем и от двамата; 6. заплащането на парична сума за сключването на брака извън обичайната зестра; 7. (доп. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) наличието на предишни бракове или осиновявания, сключвани с цел заобикаляне на нормите, регламентиращи режима на чужденците; 8. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) обстоятелството, че бракът е сключен или осиновяването е извършено, след като
--	---

	чужденецът е получил разрешение за пребиваване. (5) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 37 от 2003 г.) Данните по ал. 4 могат да се установяват чрез интервюта, провеждани от служители на службите за административен контрол на чужденците, от изявления на засегнатите или на трети лица, по документален път или от извършени от държавни органи проверки и разследвания. Службите за административен контрол на чужденците задължително изслушват засегнатите лица. (6) (*) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) В случаите по чл. 10, ал. 1, т. 19 разрешение за пребиваване може да бъде издадено по причини от хуманитарен характер или свързани с изпълнението на международни задължения след консултиране с държавата членка, подала сигнала за отказ за влизане. (7) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) Появата на заболявания след първоначалното издаване на разрешение за пребиваване съгласно глава трета „а“ на чужденец и на членовете на неговото семейство, както и след издаване на разрешение за пребиваване на членовете на семейството на чужденец на основание събиране на семейството, не може да бъде основание за отказ за продължаване срока на пребиваване. (8) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) Отказът за предоставяне на статут на дългосрочно
--	---

	пребиваване не може да се основава на обстоятелствата по чл. 10, ал. 1, т. 8. При преценка на отказ за предоставяне на статут на дългосрочно пребиваване се отчитат продължителността на пребиваване на чужденеца в Република България, възрастта, здравословното състояние, семейното положение, социалната интеграция, съществуващи връзки в страната или липсата на връзки с държавата по произход. (9) (Нова - ДВ, бр. 24 от 2018 г., в сила от 23.05.2018 г.) Отказва се издаването на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на чужденец, когато предоставеното разрешение или представените документи са получени с измама или са неистински или подправени. (10) (Нова - ДВ, бр. 24 от 2018 г., в сила от 23.05.2018 г.) Отказва се продължаване на срока на пребиваване, когато чужденецът пребивава на територията на Република България за цели, различни от тези, за които е било разрешено пребиваването му - в случаите по чл. 24, ал. 1, т. 21, чл. 24б и 24в. (11) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., предишна ал. 9 - ДВ, бр. 24 от 2018 г., в сила от 23.05.2018 г.) Отказът за издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване се
--	--

	мотивираща, съобщава се на заинтересованите лица и може да се оспори по реда на Административнопроцесуалния кодекс.	
Член 17 Държавите-членки надлежно държат сметка за характера и солидността на семейните връзки на лицето и продължителността на пребиваването му в държавата-членка, както и за съществуването на семейни, културни и социални връзки със страната му на произход, в случай на отхвърляне на заявление, оттегляне или отказ за подновяване на разрешение за пребиваване, а също и в случай на постановяване на мярка за принудително отвеждане на кандидата или на членовете на неговото семейство.	ЗЧРБ Чл. 44 (2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2009 г., доп. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) При налагане на принудителните административни мерки компетентните органи отчитат продължителността на пребиваване на чужденеца на територията на Република България, категориите уязвими лица, наличието на произходства по Закона за убежището и бежанците или произходства за подновяване на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване, семейното му положение, както и съществуването на семейни, културни и социални връзки с държавата по произход на лицето.	Пълно съответствие.
Член 18 Държавите-членки гарантират правото на кандидата и/или на членовете на неговото семейство да оспорят по законно установения ред решенията, с които е отхвърлено заявлението за събирането на семейство или не е подновено, или е оттеглено разрешението за пребиваване.	ЗЧРБ Чл. 26 (11) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., предишна ал. 9 - ДВ, бр. 24 от 2018 г., в сила от 23.05.2018 г.) Отказът за издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване се мотивира, съобщава се на заинтересованите лица и може да се оспори по реда на	Пълно съответствие.

Производството и компетенциите, в съответствие с които се упражнява визираното в първата алинея право, се определят от заинтересованите държави-членки.	Административнопроцесуалния кодекс.	
ГЛАВА ОСМА Заключителни разпоредби Член 19 През определени интервали от време и за пръв път не по-късно от 3 октомври 2007 г., Комисията докладва пред Европейския парламент и пред Съвета за прилагането на настоящата директива в държавите-членки и предлага, ако е необходимо, нужните изменения. Тези предложения за изменения приоритетно се отнасят до членове 3, 4, 7, 8 и 13.		
Член 20 Държавите-членки привеждат в действие законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от 3 октомври 2005 г. Те незабавно информират Комисията за това. Когато държавите-членки приемат тези	ЗЧРБ ДР към ЗИД ЗЧРБ (обн. - ДВ, бр. 29 от 2007 г.) § 40. Този закон въвежда изискванията на Директива 2003/110/ЕО на Съвета за помощ в случаите на транзит за целите на извеждане извън територията на страната по въздух, Директива 2003/109/ЕО на Съвета относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни,	Пълно съответствие.

мерки в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.	Директива 2003/86/ЕО на Съвета за правото на събиране на семейството, Директива 2001/51/ЕО на Съвета за допълнение на разпоредбите на чл. 26 от Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение от 14 юни 1985 г., Директива 2001/40/ЕО на Съвета за взаимното признаване на решения за експулсиране на граждани на трети страни.	
Член 21 Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> .		
Член 22 Адресати на настоящата директива са държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност. Съставено в Брюксел на 22 септември 2003 година. <i>За Съвета</i> <i>Председател</i> F. FRATTINI		

СПРАВКА

за отразяване на бележките, предложенията и констатациите, получени при общественото обсъждане по реда на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове на документи относно проект на Решение на Министерския съвет за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България (Обн. ДВ. бр. 153 от 1998 г., изм. и доп. ДВ. бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г. и бр. 1 от 2019 г.)

№	Подател	Бележки/ Предложения/ Констатации	Приети/ неприети	Мотиви
1.	Ю. Д.	1. § 1, т. 20 -2 от Допълнителни разпоредби на ЗЧРБ, да придобие следния вид: „При представяне на договор за наем да се предоставя декларация от собственика за предоставяне на адрес на пребиваване. В случай, че декларацията не е подадена лично от собственика или упълномощено от него лице, същата да бъде заверена от нотариус. <u>Мотиви:</u> Необходимостта от прецизиране на текстове и отстраняване на несъвършенства в отделни разпоредби на ЗЧРБ. 2. Сроковете за разглеждане и решаване на заявленията за	Приема се.	Предложена е редакция на разпоредбата.
		2. Сроковете за разглеждане и решаване на заявленията за	Приема се.	Разпоредбата ще бъде

	постоянно пребиваване да бъдат еднакви в чл. 25, ал. 3 от ЗЧРБ и чл. 34, ал. 2 и 3 от ИПЗЧРБ. <u>Мотиви:</u> Необходимостта от прецизиране на текстовете и отстраняване на несъвършенства в отделни разпоредби на ЗЧРБ. 3. Прецизиране или отмяната на чл. 26, ал. 10 от ИПЗЧРБ. Пример: В случай, че студент сключи брак с български гражданин, означава ли това, че той (чужденец) има цели, различни от тези, за които е било разрешено пребиваването му и следва да му бъде отказано пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 18 от ЗЧРБ. Най-малко това би било дискриминационно.	Не се приема.	съобразена с Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България. Разпоредбата на чл. 21 от Директива № 2016/801/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „au
--	--	----------------------	---

		на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „air“ е императивна, а именно основание за отнемане или отказ за подновяване на разрешение е наличие когато гражданинът на трета държава пребивава на територията на държавата членка за цели, различни от тези, за които е било разрешено пребиваването на гражданина на трета държава. Ще бъде направено изменение и допълнение на Инструкция № 81213-1276 от 11 октомври 2018 г. за реда и организацията за издаване на документи и удостоверения по закона за влизането, и пребиваването
	4. В чл. 12 от ЗВПНРЕГБГЧТС да се посочат изчерпателно, ясно и конкретно документите, които се прилагат в случаи, попадащи в приложното поле на член 3, параграф 2, буква а) и б) от ДИРЕКТИВА 2004/38/ЕО. <u>Мотиви:</u> Необходимостта от прецизиране на текстовете и отстраняване на несъвършенства в отделни разпоредби на ЗВПНРЕГБГЧТС.	Приема се по принцип.

			напускането на Република България на гражданите на европейския съюз, които не са български граждани, и членовете на техните семейства по отношение на членовете на семейство на домакинство.
		Приема се.	Огразено е в проекта.
2.	DBDC	1. Според проекта за Доклад се предвижда „прецизиране на разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от ЗЧРБ във връзка със създаване на възможността, когато чужденецът притежава валидно разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България да може да влезе на територията на република България без виза. Обвързването на възможността за влизане на територията на страната с притежаването на валидно разрешение, издадено на картон носител, създава затруднения....“ Предложението за изменение на чл. 8, ал. 3 и за заличаване на чл. 35, ал. 4 от ЗЧРБ противоречи на правото на ЕС и най – малко на буква б) от ал. 1вр. Ал. 5 на чл. 6 „Условия за влизане на граждани на трети държави“ от Регламент (ЕС) 2016/399 на ЕП и съвета от 09.03.2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите и чл. 1, пар. 2, т. а) от Регламент (ЕО) № 1030/2002 относно единния формат на разрешенията за пребиваване на гражданите на трети страни във връзка с т. 16 „разрешение за пребиваване“ от чл.2 „Определения“ от Регламент (ЕС) 2016/399. Според логиката на вносителите, разрешението за пребиваване (решение на дирекция „Миграция“ и териториалните и поделения) съществува независимо от материалния носител (карта за пребиваване) Основанията за това предложение най – вероятно се коренят в	

	Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на МВР по Закона за държавните такси и по-специално – в раздел IV Такси по Закона за чужденците в Република България (вж. чл. 10, 10а, 10б, 12, 12а) и Раздел VIII Такси по Закона за българските лични документи (чл. 46-50), от които е видно, че дирекция „Миграция“ и дирекция „БДС“ събират отделни такси от чужденците, независимо, че се касае за единен процес в рамките на едно и също ведомство (МВР). 2. Предвид дискусиите за предоставянето на българско гражданство на чужденци, които „са получили“ преди не по-малко от 5 години разрешение за постоянно или за дългосрочно пребиваване (чл. 12, ал. 1, т. 2 от Закона за българското гражданство), фактическият отказ да бъде извършена проверка, дали чужденецът в действителност е пребивавал в България (дали е допринесъл с нещо за страната, дали е имал о „обичайно местопребиваване“ в България и е бил местно лице по смисъла на Закона за данните върху доходите на физическите лица) е повече от странен, още повече че противоречи на разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 5 от ЗЧРБ, според която разрешение за постоянно пребиваване могат да получат чужденците, „които са пребивавали законно и без прекъсване на територията на Република България в рамките на последните 5 години преди подаване на заявление за постоянно пребиваване и за този период не са отсъствали повече от 30 месеца...“ Предвид на гореспоменатото, вероятно по-голям смисъл има, нормата на чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ да бъде допълнена, като в края на изречението се (след закон) се постави запетая и текст „за да се установи трайно и да пребивава повече от 183 дни през всеки 12-месечен период, с изключение на случаите по чл. 25, т. 6, т. 7 и т. 8“ (т.е. чуждестранни инвеститори)	Не се приема. В Закона за чужденците в Република България са транспонирани множество Директиви в областта на легалната миграция, в които такова изискване липсва. Виза за дългосрочно пребиваване по чл. 15 от ЗЧРБ се изисква за получаване право на пребиваване както на продължително, така и на постоянно и дългосрочно пребиваване. Настоящото предложение въвежда по-неблагоприятни за чужденеца изисквания, както по отношение на срока, така и по
--	--	---

			отношение на териториалния обхват на приложното поле в сравнение със задължителната за страната ни от 01.01.2007 г. Директива 2003/109/ЕО. С оглед на това и съобразно член 9 от тази Директива относно отнемането или загубата на статут: „1. Дългосрочно пребиваващият губи правото си на статут на дългосрочно пребиваващ в следните случаи: буква „в) отсъствие от територията на Общността за период от дванадесет последователни месеца“. Освен това, съгласно чл. 13 от Директивата „държавите-членки могат да издават разрешения за постоянно пребиваване или безсрочна валидност при по-благоприятни условия
--	--	--	--

			от установените с настоящата директива". Следователно, направеното предложение не съответства на правото на ЕС.
3.	Представителство на ВКБООН в България	В съответствие с отговорностите по мандата си Върховният комисар на ООН за бежанците (ВКБООН) използва възможността да представи коментари по предложения Законопроект за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). ВКБООН представя тези коментари в качеството си на агенция, на която е възложена отговорност от Общото събрание на ООН да осигурява международна закрила на бежанците и да подпомага правителствата при търсенето на трайни решения на проблема с бежанците. Параграф 8 от Статута на ООН възлага на ВКБООН отговорността да наблюдава международните конвенции за закрила на бежанците, а чл. 35 от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. (наричана по-нататък „Конвенция от 1951 г.“) и чл. II от Протокола за статута на бежанците от 1967 (наричан по-нататък „Протокол от 1967“) задължават договарящите се страни да си сътрудничат с ВКБООН при упражняването на неговия мандат, по-специално като улесняват ВКБООН при задължението да наблюдава прилагането на разпоредбите на Конвенцията от 1951 г. и Протокола от 1967 г. Това е отразено и в правото на Европейския съюз, в това число чрез пряко позоваване на Конвенцията от 1951 г. в чл. 78, параграф 1 от Договора за функциониране на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“). Отговорността на ВКБООН по наблюдението се упражнява отчасти чрез издаване на тълкувателни насоки по смисъла на разпоредбите и термините в Конвенцията от	

	1951 г., както и чрез представяне на коментари по предложения за закони и политики във връзка със закрилата на бежанците и трайните решения за тях. ВКБООН има също така мандат, възложен от Общото събрание на Обединените нации, за предотвратяване и намаляване на случаите на лица без гражданство по света, както и за защита на правата на лицата без гражданство. В резолюции, приети през 1994 г. и 1995 г., Общото събрание на ООН поверява на ВКБООН мандат в световен мащаб за идентифициране, предотвратяване и намаляване на случаите на лица без гражданство и международната закрила на лицата без гражданство. ВКБООН специално приветства предложените изменения във връзка с възможността да се разрешава пребиваване на непридружени деца, което спомага за още по-добрата закрила на децата. ВКБООН обаче е загрижен, че предложените мерки не гарантират възможност всички деца мигранти ефективно да упражняват правата си, уредени в международното, европейското и националното право, в съответствие с принципа за най-добрия интерес на детето. Разрешение за пребиваване на непридружени деца чужденци ВКБООН приветства предложените изменения на чл. 28а, с които се въвежда възможността да се разреши продължително пребиваване на непридружено дете, влязло на територията на страната без родител или пълнолетно лице, което отговаря за него по силата на закон или обичай, или с придружител, но е било изоставено от него и не е поискало международна закрила. Въпреки че тези деца попадат в обхвата на дефиницията на „дете в риск“ в § 1., т.11 от допълнителните разпоредби на Закона за закрила на детето и като такива имат право на специална закрила в съответствие с член 5 от същия закон, на практика - липсата на разрешение за пребиваване ограничава ефективния- им достъп до права, в това число подходящи	
--	---	--

прием и грижи като настаняване в приемно семейство и социални услуги от резидентен тип, социални услуги в общността, здравеопазване и образование. Ето защо предложената разпоредба може да засили ефективния достъп до права за тези деца, които имат право на специална закрила и помощ в съответствие с член 20 от Конвенцията за закрила на детето на ООН. ВКБООН обаче изразява загриженост, че предложената разпоредба не гарантира, че всички деца мигранти биха могли да се ползват с предложената мярка, тъй като тя предвижда, че пребиваване може да бъде разрешено до навършване на 18-годишна възраст, а не предвижда като задължително разрешаването на пребиваване. Както е посочено по-горе, ако няма разрешение за пребиваване, едно непридружено дете не би могло да упражнява ефективно правата си, което противоречи на най-добрия му интерес. Законодателството дава достатъчно гъвкавост по отношение на срока, за който може да се даде разрешение за пребиваване (до една година), което позволява на компетентния орган да гарантира на базата на оценка за всеки отделен случай, че всички непридружени деца мигранти на територията на България могат да се ползват с правата си, уредени в относимото международно, европейско и национално право.

Освен това предложеното изменение предвижда разрешаване на пребиваване само за непридружени деца, които не са поискали международна закрила, с което се изключват тези, по чиито молби за международна закрила има влязло в сила решение за отказ. Тези деца обаче попадат в категорията „деца в риск“, липсата на разрешение за пребиваване би се отразила неблагоприятно и на ефективния им достъп до права, което ще ги застраши от посегателства и експлоатация.

ВКБООН отбелязва, че изменението предвижда разрешаване на пребиваване за дете, което е влязло в България като придружено, но е било изоставено от придружаващото пълнолетно лице. ВКБООН

припомня, че, въпреки че в Правилника за прилагане на Закона за чужденците има дефиниция на това, кое лице може да бъде отговорно за дете по силата на закон или обичай, не се предвижда предварителна оценка дали това пълнолетно лице желае и е способно да осигури необходимите грижи и дали настаняването на детето при съответното лице ще е в неговия най-добър интерес. Може да има случаи, когато, дори и да не е изоставило детето, пълнолетното лице не желае или не може да осигури съответните грижи. В тези случаи, след като Дирекция „Социално подпомагане“ оцени дали предложените грижи са подходящи, детето следва да има право и на разрешение за пребиваване по чл. 28а.

ВКБООН припомня, че няма ограничение за срока, в който едно лице може да поиска международна закрила след влизане на територията на страната. Фактът, че на лицето е разрешено продължително пребиваване, не следва да се отрази неблагоприятно на достъпа му до процедурата за международна закрила и разглеждането на подадената молба.

ВКБООН приветства предложението за разрешаване на продължително пребиваване на такива деца след навършване на 18 години по хуманитарни причини. ВКБООН обаче обръща внимание, че предложеното изменение на чл. 25 (ал. 6) изрично ги лишава от възможността да получат разрешение за постоянно пребиваване, независимо колко години са пребивавали законно в страната с разрешение за продължително пребиваване. Това би довело да правна несигурност и ограничена възможност за упражняване на социални и икономически права, което ще се отрази неблагоприятно на перспективата им за интеграция.

Освен това предложената алинея 4 на чл. 28а, ако се приеме, би довела до лишаване на тези лица от възможността да се съберат с членовете на семейството си. ВКБООН припомня, че единодушно е прието, че семейството е основната групова единица на обществото,

	който има право на закрила. Разделянето на членовете на семейството може да има пагубни последици за благосъстоянието на хората и способността им да възстановят живота си. То може да засегне възможността им за включване в различни интеграционни процеси от образованието и трудовата заетост до постоянното установяване, като повлияе отрицателно и на тяхното физическо и емоционално здраве. Законодателството на ЕС също предвижда изискване за предоставяне на право на събиране с членовете на семейството, когато кандидатът за събиране на семейството притежава разрешение за пребиваване, издадено от държава-членка със срок на валидност една година. ВКБООН препоръчва чл. 28а да се измени, както следва: (1) На чужденец, ненавършил 18-годишна възраст, който е влязъл на територията на Република България без придружител – родител или друго пълнолетно лице, което отговаря за него по закон или обичай, или с придружител, но е бил изоставен от него, или когато пълнолетното лице – придружител не желае или не може да предостави адекватни грижи, и не е поискал международна закрила по Закона за убежището и бежанците или по чиято молба има влязло в сила решение за отказ, се разрешава продължително пребиваване на територията на Република България за определен период от време, до една година, с възможност за удължаване до навършване на 18-годишна възраст. След навършване на 18-годишна възраст на чужденеца може да бъде разрешено единствено продължително пребиваване при наличие на хуманитарни причини. (4) Не се допуска събиране на семейство на чужденец, получил право на пребиваване по реда на ал. 1. с изключение на случаите, когато чужденецът е получил право на продължително пребиваване по хуманитарни причини.	Приема се частично.	Предложено уточнение относно лицата с отказ за международна закрила, който да бъдат включени в обхвата на разпоредбата на чл.28а, която придобива следния вид: „На чужденец, ненавършил 18-годишна възраст, който е влязъл на територията на Република България без придружител – родител или друго пълнолетно лице, което отговаря за него по силата на закон или обичай, или с придружител, но е бил
--	--	----------------------------	---

		изоставен от него и не е поискал международна закрила по Закона за убежището и бежанците или по чиято молба има влязла в сила с влязло в сила решение за отказ, може да бъде разрешено единствено продължително пребиваване на територията на Република България до навършване на пълнолетие. След навършване на 18- годишна възраст на чужденеца може да бъде разрешено единствено продължително пребиваване при наличие на хуманитарни причини. Член 28а ще се прилага във всички случаи на непридружени деца чужденци - независимо дали чужденецът е пристигнал в Р България като непридружен или в последствие е останал
--	--	---

			непридружен. По отношение на придружените непълнолетни деца чужденци има друга правна регламентация. Не се приема предложението по ал.4 (4) Не се допуска събиране на семейство на чужденец, получил право на пребиваване по реда на ал. 1. с изключение на случаите, когато чужденецът е получил право на продължително пребиваване по хуманитарни причини“, тъй като лицето следва да бъде събрано със семейството си в държавата си на произход или в държавата на обичайното им местопребиваване.
	ВКБООН препоръчва следната редакция на предложената нова алинея 6 на чл. 25: (6) Разрешение за постоянно пребиваване не могат да получат	Приема се.	Приема се предложението по чл. 25, ал. 6

чужденците, получили разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 28а, с изключение на случаите, с изключение на случаите, когато разрешението за продължително пребиваване е предоставено по хуманитарни причини.	Обезпечителни мерки В съответствие с Директива 2008/115/ЕС (Директива за връщането) лицата, търсещи закрила, не се считат за незаконно пребиваващи до отрицателно решение по молбата им или до влизането в сила на решение от последна инстанция за прекратяване на правото им на престой като търсещи закрила. Въпреки това сред лицата в приложното поле на Директивата може да има лица, нуждаещи се от международна закрила, и е важно да се осигури спазването на съответните гаранции. Освен това ВКБООН припомня, че правото на свобода и правото на сигурност, закрепени в европейското право, в това число член 5 от ЕКПЧ и член 6 от Хартата на основните права на Европейския съюз, се прилагат за всички лица на територията на държавата.	ВКБООН припомня своята позиция, че въпреки положителното развитие с измененията в закона по отношение на обезпечителните мерки в членове 44, ал. 5 и 44, ал. 6, приети през 2017 г., редакцията на тези разпоредби не отразява напълно международните стандарти и тези на ЕС и не осигурява нормалното им прилагане на практика. Както е потвърдено от Съда на Европейския съюз, Директивата за връщането предвижда степенуване на мерките, които се предприемат за принудително изпълнение на решението за връщане, степенуване, което започва с мерки, които дават най-голяма свобода на засегнатото лице – а именно определяне на срок за доброволно напускане на страната – до мерки, които ограничават най-силно свободата – а именно принудително настаняване в определено за целта място; на всички тези етапи трябва да се спазва принципът на пропорционалност. По силата на параграфи 3 и 4 на член 7 от	(6) Разрешение за постоянно пребиваване не могат да получат чужденците, получили разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 28а, с изключение на случаите, когато разрешението за продължително пребиваване е предоставено по хуманитарни причини на чужденци навършили 18-годишна възраст.
---	--	--	--

Директивата за връщането само при специални обстоятелства, като риск от укриване, държавата членка може, първо, да изиска от лицето, за което е издадена заповед за връщане, да се явява редовно пред властите, да внесе подходяща парична гаранция, да представи документи или задължение за престой на определено място или, второ, да определят по-кратък от седем дни срок за доброволно напускане или дори да се въздържа от предоставяне на такъв срок. Във втория случай, но и когато задължението за връщане не е изпълнено в рамките на срока за доброволно напускане, параграфи 1 и 4 на член 8 от Директивата за връщане предвиждат, че за да са ефективни процедурите за връщане, държавата членка, издала решение за връщане на незаконно пребиваващ гражданин на трета страна, изпълнява връщането, като вземе всички необходими мерки, включително, когато е подходящо, принудителни мерки, които да са пропорционални и да осигуряват зачитане, освен другото, на основни права.

Параграфи 3 и 4 на член 7 са въведени частично в ЗЧРБ в член 39б, алинеи 3 и 4. Алинея 5 на член 44 обаче не се позовава на неспазването на срока за доброволно напускане или на случай, когато не е предоставен такъв срок, а направо урежда изискването на лицето да се наложи ограничение на свободата на движение след оценка на индивидуалните обстоятелства и риска от укриване или възпрепятстване на връщането. Освен това не се предвижда възможност за изслушване на чужденеца във връзка с прилагането на обезпечителни мерки, въпреки решението на Съда на ЕС, което гласи, че правото на изслушване, преди да се вземе решение за извеждане от страната, означава задължение за националните власти да дадат възможност на засегнатото лице да представи своята позиция по организацията на неговото връщане като разрешение срок за напускането и дали връщането ще е доброволно или принудително. -

Освен това алинея 6 на член 44 предлага, че в случаите, когато при чужденеца, на когото е наложена принудителна административна мярка, е налице опасност от укриване или засегнатият гражданин на трета страна възпрепятства подготовката на връщането или процеса на извеждане от страната, може да се издаде заповед за принудително настаняване. Въпреки че отразява ограничените основания по чл. 15, параграф 1 - на Директивата на връщането, на които е разрешено задържане за целите на извеждане от страната, тази разпоредба не отразява изискването, че задържане може да се наложи само ако в конкретния случай не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки. На практика това може да доведе до автоматично налагане на заповед за принудително настаняване, без да се вземат предвид индивидуалните обстоятелства, принципите за необходимост и пропорционалност и разумност и без да се разгледа приложимостта на обезпечителни мерки, в противоречие на европейските и международните стандарти. Освен това Директивата изисква задържането да бъде за възможно най-кратък срок, което обаче също не е отразено в ЗЧРБ; алинея 8 на чл. 44 предлага, че принудителното настаняване може да бъде за срок до шест месеца.	Не се приема.	По отношение на обезпечителните мерки, чл. 44, ал. 5 ЗЧРБ предвижда във всеки конкретен случай решението относно обезпечителните мерки да се вземат след преценка на индивидуалните
ВКБООН препоръчва следното изменение на алинея 6 на чл. 44: В случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат, след като извършат индивидуална оценка, като прилагат принципите на необходимост и пропорционалност, и когато мерките по чл. 44, ал. 5 не могат да бъдат приложени, да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци		

	с цел организиране на връщането или експулсирането. Принудително настаняване се разпорежда и в случаите, когато чужденецът не изпълнява условията на наложените по ал. 5 обезпечителни мерки. Лица със статут на лице без гражданство ВКБООН изразява загриженост, че предложените изменения не предвиждат разпоредби във връзка с възможността да се разреши пребиваване на лице, получило статут на лице без гражданство. Въпреки че Конвенцията от 1954 г. не изисква изрично държавите да разрешат пребиваване за такова лице, предоставянето на такова разрешение би било в духа на предмета и целите на Конвенцията. Това се наблюдава в практиката на държави, които са въвели процедура за предоставяне на статут на лице без гражданство. При положение, че не се дава такова разрешение, за лицата без гражданство не е гарантиран достъп до права на територията на страната, както това е предвидено в Конвенцията от 1954 г. и в международното хуманитарно право, и те са застрашени от правна несигурност. Ето защо ВКБООН препоръчва държавите да предоставят на лицата със статут на лице без гражданство разрешение за пребиваване със срок най-малко две години, въпреки че в интерес на стабилността за предпочитане са разрешения с по-дълъг срок като пет години. Такива разрешения следва да подлежат на удължаване, като с това се облекчава натурализацията, предвидена в член 32 от Конвенцията от 1954 г. С оглед на гореизложеното ВКБООН препоръчва въвеждането на специална разпоредба в ЗЧРБ, която да разрешава продължително пребиваване на лица, получили статут на лице без гражданство в България. ВКБООН препоръчва създаването на нова точка 18 в чл. 24, ал. 1: 18. Лица, които са получили статут на лице без гражданство в	обстоятелства и на опасността от укриване или осуетяване на връщането. С тази разпоредба считаме, че изборът на най-правилна за всеки конкретен случай обезпечителна мярка е гарантиран. Освен това отчитаме и необходимостта от съобразяване на духа на Препоръката на Комисията от 2017 г. за по-ефективен процес на връщане.
	Приема се по принцип.	Предложена е редакция на разпоредби от ЗЧРБ, относими към

		Република България. Такива лица се освобождават от задълженията по ал. 2, както и от необходимостта да притежават виза по чл. 15, ал. 1.	предложението.
4.	Дирекция „Миграция“ – МВР	1. В разпоредбата на чл. 62, ал.3 от Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Р България (ППЗЧРБ) е записано, че „Заявлението за предоставяне право на пребиваване на малолетно лице се подава от неговите родители или от неговия настойник или попечител. Заявлението за предоставяне право на пребиваване на непълнолетно лице се подава от него в присъствието на родителите му или от попечителя, които изразяват съгласието си чрез полагане на подпис в заявлението. При отсъствие на родител, настойник или попечител се прилага нотариално заверена декларация за съгласието му. В случаите, когато единият родител е починал или е в неизвестност, или е лишен от родителски права, обстоятелствата се удостоверяват със съответните документи.“ Тази разпоредба създава практически затруднения в случаите на липса на съгласие на един от родителите за разрешаване право на пребиваване на детето. Това води до генериране на случаи, при които не може да се уреди законово статута на деца чужденци на територията на Република България. Като последица от формалното изпълнение на подзаконовите норми на чл.62, ал.3 от ППЗЧРБ се стига до решения, с които би се нарушил най-добрия интерес на детето. Това е причина да се стига до случаи, при които се констатира конфликт между подзаконовите норми (ППЗЧРБ) и тези, залегнали в международните актове (КПД). Предвид горното, се налага допълнение на Закона за чужденците в Р България, във връзка с което правим следното предложение: В законопроекта да се създаде нов § 2, с който се предвижда създаване на нов чл. 7 б със следното съдържание: „Чл. 7 б (1) Право на пребиваване на деца чужденци до 18	Приема се. Отразено е в проекта.

годишна възраст се предоставя след общо съгласие на родителите. В случаи, при които не е налице общо съгласие на родителите, спорът между тях се решава от районния съд по настоящия адрес на детето.

(2) Производството пред съда по ал. 1 започва по заявление на единия от родителите. Съдът изслушва другия родител, освен ако не се яви без уважителни причини. Съдът може и по своя инициатива да събира доказателства.

(3) В случаите по ал. 2 при всяко дело съдът уведомява дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на детето, като за уведомяването се прилагат разпоредбите на Граждански процесуален кодекс.

(4) Дирекция „Социално подпомагане“ предоставя становище на съда, което съдържа преценка на желанията и чувствата на детето; физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; способността на родителите да се грижат за него; последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата; други обстоятелства, имащи отношение към детето.

(5) Съдът може да допусне предварително изпълнение на постановеното решение.

(6) При започнало производство по предоставяне право на пребиваване, същото се спира до окончателно произнасяне на съда по заявлението по ал. 2.

(7) След получаване на окончателното решение на съда, дирекция „Миграция“, отдел/сектори/групи „Миграция“ при ОД на МВР взимат решение за предоставяне право на пребиваване, като проверяват служебно и другите документи и обстоятелства, свързани с правния статут на детето.

2. В Правилника за устройство и дейността на МВР липсва правна възможност директорите на ОД на МВР да делегират

	правономия. Предвид факта, че отдел/сектори/групи „Миграция“ при ОДМВР в голяма част от случаите са разположени извън сградата на областните дирекции и с оглед оптимизиране на служебната дейности и обслужването на чужденци, е целесъобразно създаването на законова възможност директорите на областните дирекции на МВР да могат да оправомощават длъжностни лица, които да извършват основни дейности. Предвид горното, се налага допълнение на Закона за чужденците в Р България, във връзка с което правим следното предложение: В законопроекта да се създаде нов § 3, с който се предвижда създаване на нов чл.20г със следното съдържание: Чл.20г. Директорите на областните дирекции на МВР или оправомощени от тях длъжностни лица: 1. анулират издадена виза 2. продължават срока на пребиваване на чужденците в Република България; 3. издават или отказват издаването на разрешения за краткосрочно и продължително пребиваване; 4. издават удостоверителни и уведомителни документи, които по силата на нормативен акт имат отношение по процедурата за издаване и отнемане на разрешение за пребиваване в Република България; 3. До вниманието на Европейската Комисията бяха отнесени редица разпоредби от българското законодателство, с което се транспонира Директива 2011/98/ЕС. Комисията е отправила запитване до българските власти с цел да се изясни как се гарантира правилното прилагане на Директивата преди стартиране на наказателна процедура срещу Република България. Един от поставените въпроси е свързан с транспонирането на чл.9 от Директива.	Приема се по принцип.	Ще бъде предложена промяна в Правилника за устройството и дейността на Министерството на вътрешните работи.
--	---	------------------------------	--

	Следва да посочим, че изискването на Директивата за достъп до информация е транспонирано в чл. 7, ал. 6 от ЗТМГМ, но то касае само информация свързана с условията за достъп до пазара на труда. Предвид горното, необходимо е да се предвиди текст, който да регламентира предоставянето на информация относно всички документи, необходими за получаване на единно разрешение за пребиваване и работа. С тази цел предлагаме в чл. 24и да се създаде нова ал. 5 със следното съдържание: „(5) Дирекция „Миграция“, отдел/сектори/групи „Миграция“ при ОДМВР предоставят информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението по ал. 1, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.“ 4. За осъществяване на функционалните си компетенции по регулиране на миграционните процеси и административния контрол върху пребиваването на чужденците в Република България, както и противодействие на незаконната миграция на територията на Република България, определени в чл. 43а, ал. 2 от ЗМВР, служителите на дирекция "Миграция" извършват необходимите проверки при личното явяването на чужденец, независимо дали за подаване на заявление за предоставяне на право на пребиваване или за издаване на документ за пребиваване, както и при получаването на документа. Единствено по този начин би могъл да се осъществи контрола, както по отношение на представяните документи /автентичността на предоставения за сверяване оригинал на паспорт/, така и по отношение на пребиваването на чужденеца. С Решение на Съвета на ЕС относно прилагането на оставащите разпоредби на достиганията на правото от Шенген за Р България, страната ни е задължена да прилага сигналите по чл. 24 от Регламент (ЕО) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно създаването, функционирането и	Приема се. Отразено е в проекта.
--	---	--

	използването на второ поколение Шенгенска информационна система (ШИС II). Това доведе до голям брой случаи на чужденци с разрешено пребиваване или такива, които подават заявление за пребиваване в Република България, за които има въведен сигнал по чл.24 в ШИС – забрана за влизане на територията на държава членка на ЕС. В тази връзка се налага задължителното явяване на чужденците при подаване и получаване на документи за пребиваване, тъй като това е един от основните начини за контрол на тази категория чужденци и предприемане на последващи законови мерки спрямо тях. Това се подкрепя и от факта, че при подаването на заявление за издаване на документ разрешение за пребиваване се снемат биометрични данни - снимка и пръстови отпечатащи, което изисква личното подаване на заявлението от чужденеца. В тази връзка е необходимо в Закона за чужденците в Република България да се предвиди изрично разписване на специален ред за подаване на заявления за разрешаване право на пребиваване, тъй като към настоящия момент това е регламентирано на подзаконово ниво в Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България. С оглед на горното, предлагаме да се създаде нова ал. 5 в чл. 23 със следното съдържание: „За получаване право на продължително пребиваване, чужденецът подава лично в дирекция "Миграция" или в отдел/сектори /групи „Миграция“ при ОДМВР заявление по образец и документи съгласно правилника за прилагане на закона. За получаване право на постоянно и дългосрочно пребиваване, чужденецът подава лично в дирекция "Миграция" или в сектори/групи „Миграция“ при ОДМВР заявление по образец и документи съгласно правилника за прилагане на закона.“ 5. С оглед намаляване на срока за предоставяне на административните услуги за чужденци, с последните изменения на	Приема се. Отразено е в проекта.
--	---	--

	ППЗЧРБ се намали срока за предоставяне на правото на дългосрочно пребиваване. Във връзка с горното е необходимо да се актуализира нормата в ЗЧРБ. В тази връзка правим следното предложение: Ал. 10 на чл. 24г от ЗЧРБ да се измени по следния начин: ” Компетентният орган на Министерството на вътрешните работи взема решение по заявлението за предоставяне на статут на дългосрочно пребиваващ в срок до два месеца от депозирането му. При правна и фактическа сложност и при необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде продължен с два месеца. 6. От друга страна, в чл.24, ал. 3 от ЗЧРБ не е предвиден срок на разглеждане на заявлението при правна и фактическа сложност, поради което правим следното предложение: Ал. 3 на чл. 24 от ЗЧРБ да се допълни както следва: : „Заявлението за издаване на разрешение за продължително пребиваване се разглежда в срок до 14 дни от подаването му при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. В случай че допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.“ През последните години и съобразно практиката в областта на връщането, се създават постоянни предизвикателства пред дирекция „Миграция“ МВР във връзка с обезпечаване изпълнението на наложените принудителни административни мерки. Наблюдава се	Приема се. Отразено е в проекта.
	Приема се.	Отразено е в проекта.

	тенденция настанените чужденци в Специализиран дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ) да подават молби за международна закрила с цел да забавят, осуетят или затруднят изпълнението на решението за връщане. Основна цел на Република България и в частност на МВР е засилване на изпълнението на издадените решения за връщане. Тази цел изцяло кореспондира с действията предприети от Европейската комисия в областта на връщането. Комисията предприема превантивни мерки в тази насока с издаването на обновен наръчник по връщането и предложението за промяна на Директивата за връщане обявено на 12 септември 2018 г. Разписването на допълнителни разпоредби в Закона за убежището и бежанците би имало превантивен ефект върху чужденците, които подават молби за международна закрила след издадено решение за връщане с цел да попречат на изпълнението му и предотвратят злоупотребата с процедурата за международна закрила. Когато чужденец е задържан при изпълнение на процедура за връщане, съгласно Директива 2008/115/ЕО относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, може да се направи обосновано предположение, че той подава молбата за международна закрила единствено с цел да забави или да затрудни изпълнението на решението за връщане. С оглед на това предлагаме: 1. Да се добави нова т. 5 към чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ както следва: „ когато чужденецът е настанен в „Специализиран дом за временно настаняване на чужденци“ към дирекция „Миграция“ МВР и са налице разумни основания да се предположи, че същият подава молбата за международна закрила единствено с цел да забави или да затрудни изпълнението на решението за връщане“.	Не се приема.	Както в Директива 2013/33/ЕО, така и в ЗУБ не се съдържа легална дефиниция на понятието „разумни основания“. Наличието на разумни основания да се предположи, че
--	---	----------------------	--

		кандидатът подава молба за международна закрила единствено с цел да забави или да затрудни изпълнението на решението за връщане, следва да бъде доказано във всеки конкретен случай. При липсата на легално определение на понятието би било изключително трудно доказването на наличието на подобни основания.
		Предложеният текст не дава яснота нито за критериите, въз основа на които ще се прави преценката, нито за това кой точно ще прави тази преценка.
	Не се приема.	Разпоредбата на чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ транспонира в националното законодателство нормата на чл. 8 (3) от Директива 2013/33/ЕС за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за
	Не се приема.	
	2. Да се добави нова т. 6 към чл. чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ както следва „когато чужденецът е нарушил забраната за влизане в граничната зона, направил е опит да напусне или е напуснал страната не през определения за целта места.	
	3. Да се добави нова т. 7 към чл. чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ както следва: „когато чужденецът е върнат в изпълнение на реадмисионни споразумения или в изпълнение на искания за обратно приемане.	

			международна закрила, който установява какви са основанията за задържане на лица, търсещи закрила изчерпателно. В посочения текст се казва, че кандидат може да бъде задържан единствено на основанията, изброени в разпоредбата. Нормата е императивна и не оставя възможност на държавите членки да разширяват кръга на правните основания за задържане на кандидати за международна закрила. В тази връзка е недопустимо допълнението на чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ с т. 6 и т. 7, тъй като такива основания за задържане на търсещи закрила лица не са предвидени в Директивата. Също така, лицата, които се връщат по правилата на реадмисията, не са
--	--	--	---

			кандидати за международна закрила и спрямо тях не би могла да се приложи мярката по чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ.
		Приема се частично.	Частично отразено в проекта.
5.	Становище на Върховен касационен съд по предложение на дирекция „Миграция“ за създаване на чл. 76	Принципно разпоредбата е в съответствие с вътрешното законодателство и международноправните актове, обвързващи Република България, относно действията на държавните органи (в частност – на съда) при спорове, свързани с родителска отговорност. Могат да бъдат направени обаче някои забележки в следния смисъл: Преди всичко прави впечатление, че законопроектът предвижда разпоредбата да бъде поместена в глава I ЗЧРБ - Общи положения. Съгласно чл.1 от закона обаче, той урежда не само пребиваването, а и влизането и напускането на чужденците на територията на Република България. Същевременно проектираният текст на чл.76 визира единствено пребиваването на деца - чужденци. Ако остане тази редакция на разпоредбата, систематичното ѝ място е в глава III - Пребиваване на чужденците в Република България. Не става ясно дали умишлено е пропусната хипотеза, в която разногласие между родителите може да има и относно влизането или напускането на страната на дете-чужденец. Номерацията на разпоредбата като член 76 в глава I – Общи положения е резонна, единствено ако ал.1, изр.1 придобие редакция: „Влизането, пребиваването и напускането на Република България на деца-чужденци до 18 годишна възраст се допуска след общо съгласие на родителите им“. В досегашната редакция на разпоредбата тя трябва да получи съответния номер в глава III на ЗЧРБ, защото се отнася само до пребиваването. Изречение второ на ал. 1 на проектирания текст на чл.7б, ал. 1 предвижда спорът между родителите относно пребиваването на дете - чужденец да бъде разрешаван от районния съд. Вярно е, че българското законодателство отнася в компетентност на общите	

съдилища разрешаването на всички спорове, свързани с родителска отговорност. Обаче в случая е може би по-удачно тази компетентност да бъде отнесена към административните съдилища. Всички административни актове касаещи чужденците, издавани по както по ЗЧРБ, така и по ЗУБ, Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани, и членовете на техните семейства, Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и др., се контролират от административните съдилища. Общите съдилища нямат достатъчна компетентност по тези закони, които уреждат най-вече административноправни въпроси. Добре е да се помисли, дали вместо на районния съд разрешаването на споровете между родители на деца-чужденци относно техния статут в България да бъде отнесено в компетентност на административния съд. Не е уредено изрично какви са правомощията на съда. В проектираната ал. 5 на чл. 76 е посочено, че съдът може да допусне предварително изпълнение на постановеното решение, но не е посочено какво може да е решението. Удачно е ал. 5 да придобие нова редакция, като се създаде изречение първо в смисъл:

„Съдът постановява решение, с което замества липсващото съгласие на единия от родителите, или оставя искането без уважение.“, а досегашният текст да стане изречение второ. Възможността съдът да допусне предварително изпълнение на решението (съгласно проектираната алинея 5 на чл. 76) предполага, че актът му е обжалваем - ако е окончателен, нужда от предварителното му изпълнение няма, той влиза в сила и е изпълняем от датата на обявяването му. За да се избегнат противоречия в практиката, добре е това да бъде указано изрично, като в предложението по-горе текст на ал. 5 трябва да бъде включено изречение трето, което да е или „Решението на съда подлежи на обжалване пред ... в ... срок“, или „Решението на съда подлежи на

		обжалване по общия ред." Ако намерението е било съдебното решение да е окончателно, без възможност за институционен контрол, изр.2 на ал. 5 (в редакцията, предложена по-горе) вместо „Съдът може да допусне предварително изпълнение на постановеното решение.“, трябва да бъде „Решението на съда е окончателно.“. В този случай няма да има трето изречение.		
6.	Държавна агенция за бежанците	В проекта на Закона за изменение и допълнение на ЗЧРБ (ЗИД на ЗЧРБ), публикуван за обществено обсъждане на Портала за обществени консултации, да бъдат направени следните допълнения: В § 3 да бъде допълнено изменение на т. 13 от чл. 24, ал. 1, както следва: „13. (изм. - ДВ, бр. 42 от 2001 г. доп. ДВ, бр. 23 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) са членове на семейството на чужденец, получил разрешение за продължително или за постоянно пребиваване, както и на чужденец, получил международна закрила - когато документите, удостоверяващи семейните връзки и правото на издръжка, са признати или допуснати за изпълнение по реда на българското законодателство.“ В проекта на ЗИД на ЗЧРБ да бъде допълнен нов параграф, с който чл. 25б да се измени така: Чл. 25б (1) Право на пребиваване по реда на чл. 24 могат да получат членовете на семейството на лица с предоставена международна закрила. (2) Когато не са налице изискванията на този закон, право на пребиваване в Република България могат да получат и чужденци с предоставена международна закрила, получили разрешение за	Приема се.	Отразено е в проекта.
			Приема се по принцип.	Предложението е отразено в чл. 24 на ЗЧРБ.

	събиране на семейство по чл. 34 от ЗУБ. В Преходните и заключителни разпоредби на проекта на ЗИД на ЗЧРБ да бъде добавен нов параграф, който да предвижда следните изменения в ЗУБ: 1. В чл. 6 ал. 3 се изменя така: „(3) Длъжностните лица в центровете за настаняване и тези, провеждащи производство по този закон с чужденци, търсещи международна закрила, особено с чужденци от уязвима група, получават подходящо обучение, включващо и елементите, изброени в член 6, параграф 4, букви а)–д) от Регламент (ЕС) № 439/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 година за създаване на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището.“ 2. В чл. 8 ал. 9 се изменя така: „(9) За бежанци се смятат и членовете на семейството на чужденец с предоставен статут на бежанец, при условие, че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната и доколкото това е съвместимо с личния им статус и не са налице обстоятелствата по чл. 12, ал. 1.“ 3. В чл. 9 ал. 6 се изменя така: „(6) (Изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) Хуманитарен статут се предоставя и на членовете на семейството на чужденец с предоставен хуманитарен статут, при условие, че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната и доколкото това е съвместимо с личния им статус и не са налице обстоятелствата по чл. 12, ал. 1.“ 4. В чл. 34 ал. 1 се изменя така: „(1) Чужденец с предоставена международна закрила има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България при условие, че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната.“	Приема се.	Отразено е в проекта.
--	--	------------	-----------------------

	5. В чл. 44 ал. 3 се изменя така: „(3) Имената на чужденеца в регистрационната карта се изписват така, както са посочени в документа за задгранично пътуване или в друг документ за самоличност. Когато чужденецът не притежава такива документи, имената му се изписват така, както са посочени в декларацията по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.“ 6. В чл. 53 т. 4 се заличава текстът „или получили такава закрила“. 7. В чл. 53 т. 6 се заличава текстът „и разработва програми за интегриране на чужденците, получили закрила в българското общество.“ 8. В чл. 58 ал. 8 се изменя така: „(8) Молителът, не по-късно от 15 дни от подаването на молбата, се информира писмено на разбираем за него език, за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или отказа да сътрудничи на длъжностните лица на Държавната агенция за бежанците, както и за последиците от мълчаливото или изричното оттегляне на молбата му. Молителът се информира и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци. Когато обстоятелствата налагат това, тази информация може да бъде предоставена устно.“ 9. В чл. 61 ал. 3 се изменя така: „(3) Когато възникне основателно съмнение, че чужденецът не е малолетен или непълнолетен, интервюиращият орган назначава експертиза за установяване на възрастта му след предварителното информирано съгласие на чужденеца или на неговия представител.“ 10. Чл. 95а се изменя така: „Чл. 95а (1) Нарушенията на чл. 30, ал. 1, т. 11 се установяват от органите на МВР с констативен протокол, изготвен в три екземпляра - за съответната структура на МВР, за Държавната агенция за бежанците и за чужденеца.	
--	--	--

		(2) При констатирано второ нарушение на чл. 30, ал. 1, т. 1, чужденецът, търсещ закрила, се настанява в център или помещение от затворен тип до приключване на производството по този закон с влязло в сила решение." Предложенията за изменение на чл. 6, ал. 3, чл. 58, ал. 8 и чл. 61, ал. 3 от ЗУБ са направени с оглед осигуряване на съответствие на българското законодателство с разпоредбите на чл. 4 (3), чл. 12 (1) (6) и чл. 25 (5) (а) от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (Процедурна директива).		
--	--	--	--	--

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 86

от 19 февруари 2019 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България.

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на вътрешните работи да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

**ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков**

Вярно,

**ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:**

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	902-01-5
Дата	19.02.2019 г.

02
14 фев

№ 02.01- 17
... 19 февруари 2019 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....86..... на Министерския съвет от 2019 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за съответствие с правото на Европейския съюз.
5. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 950-01-35/20.02. 2019 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България, № 902-01-5, внесен от Министерски съвет на 19.02.2019 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по вътрешна сигурност и обществен ред

Комисии:

- Комисия по правни въпроси
- Комисия по въпросите на децата, младежта и спорта
- Комисия по труда, социалната и демографската политика
- Комисия по икономическа политика и туризъм

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

